

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΓ'

Τετάρτη 7 Μαΐου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8^ο Δημοτικό Σχολείο Παλαιού Φαλήρου, το Ειδικό Εργαστήριο Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Νομού Φθιώτιδας, το Δημοτικό Σχολείο Πύλης Θήβας, το 24^ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας, το 13^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων και το Γυμνάσιο Αγναντερού Καρδίτσας, σελ. 8428, 8437, 8440, 8446, 8453

2. ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση επί της αρχής των Αναθεωρητέων Διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 8424

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 8417

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 8418

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Μαΐου 2008, σελ. 8423

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Ειδική Ημερήσια Διάταξη

Επί της αρχής, των Αναθεωρητέων Διατάξεων του Συντάγματος.

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ.,	σελ. 8445
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 8440, 8441
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 8446, 8447
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν.,	σελ. 8428
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 8437
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 8433
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η.,	σελ. 8436
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ.,	σελ. 8444
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.,	σελ. 8424
ΚΟΡΚΑ-ΚΩΝΣΤΑ Α.,	σελ. 8448
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 8447
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 8446, 8451
ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ Κ.,	σελ. 8444
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 8447, 8449
ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ Α.,	σελ. 8438, 8448
ΜΠΟΥΓΑΣ Ι.,	σελ. 8442
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α.,	σελ. 8438, 8440, 8441, 8442, 8443, 8444, 8445, 8447
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 8424, 8425, 8427, 8428, 8429, 8433, 8434, 8436, 8437
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ.,	σελ. 8434
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ. 8443, 8444
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 8429
ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν.,	σελ. 8425, 8427
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 8427
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.,	σελ. 8448, 8449, 8450, 8451, 8452
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ.,	σελ. 8450
ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ Γ.,	σελ. 8441
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ. 8425

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΓ'

Τετάρτη 7 Μαΐου 2008 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 7 Μαΐου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Γεώργιο Κοντογιάννη, Βουλευτή Ηλείας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Αιτωλοακαρνανίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Π.Α.ΣΥ. Λήμνου Νομού Λέσβου διαμαρτύρεται για τη μεταφορά του κόστους του προγράμματος Ενιαίας Ενίσχυσης, στις Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών.

2) Οι Βουλευτές, Λαρίσης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ, Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία αγρότες της Αγίας του Νομού Λάρισας διαμαρτύρονται για το αίτημα του ΕΛ.Γ.Α., που αφορά στην επιστροφή ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, των χρημάτων που καταβλήθηκαν για αποζημιώσεις πληγείσας παραγωγής.

3) Οι Βουλευτές, Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, Λαρίσης κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Αλεξίου Βασίλειος διαμαρτύρεται για τον τρόπο χορήγησης των αποζημιώσεων, από τον ΕΛ.Γ.Α. στους πληγέντες παραγωγούς.

4) Οι Βουλευτές, Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Α' Πειραιώς κ. ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Κηρύκου Ικαρίας Νομού Σάμου ζητεί την επέκταση της ηλεκτροδότησης σε περιοχές, που βρίσκονται εντός των ορίων της αρμοδιότητάς του.

5) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κ. Παπαδοπούλου Χαρίκλεια, νοσηλεύτρια, ζητεί την παραμονή της στο Γενικό Νοσοκομείο Κατερίνης, όπου εργάζεται ως αποσπασμένη.

6) Οι Βουλευτές, Κερκύρας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ και Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝ-ΔΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία κάτοικοι του Δημοτικού Διαμερίσματος Καρουσάδων Δήμου Εσπερίων Νομού Κέρκυρας διαμαρτύρονται για την τοποθέτηση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στο προαύλιο της εκκλησίας.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μοιρών Νομού Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την παραχώρηση του Στρατοπέδου «Νικολούδη Κωνσταντίνου» για τη στέγαση της Αστυνομικής Υποδιεύθυνσης Μεσσαράς.

8) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαλίων Νομού Ηρακλείου Κρήτης ζητεί την άμεση ολοκλήρωση του έργου της κατασκευής του τουριστικού λιμένα Μαλίων.

9) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι απολυμένοι της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Θεσσαλονίκης «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ» ζητούν την κατεξάφρεση πληρωμή των αποζημιώσεών τους.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ανθοπαραγωγών Ιεράπετρας ζητεί τη λήξη της απεργίας των φορτηγών αυτοκινήτων για την ομαλή διακίνηση των προϊόντων τους.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων στον Ο.Π.Α.Δ. ζητεί την επίλυση προβλημάτων από την ένταξη του Τ.Υ.Δ.Κ.Υ. στον Ο.Π.Α.Δ..

12) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης Διάσωσης ζητεί πληροφορίες για το ποσό που θα διατεθεί για αεροπυρόσβεση για το έτος 2008 κ.λπ..

13) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ, Β' Αθηνών κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ και Α' Αθηνών κ. ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Ελληνικό Ταμείο Μέριμνας Ζώων διαμαρτύρεται για την εγκατάσταση και λειτουργία του τσίρκου «MEDRANO» στον Πειραιά, που θα μολύνει με τα λύματά του την περιοχή.

14) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την εξασφάλιση συνθηκών υγιεινής για τους αθίγγανους που έχουν εγκατασταθεί στην περιοχή της Ανθήλης του Νομού Φθιώτιδας.

15) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός-Εξωραϊστικός Σύλλογος Διβριωτών Νομού Φθιώτιδας ζητεί οικονομική ενίσχυση, για την τοποθέτηση χλοοτάπητα στο γήπεδο του Δημοτικού Διαμερίσματος Δίβρης Λαμίας.

16) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Χανίων ζητεί την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό της εγκατάστασης επεξεργασίας λυμάτων Χανίων.

17) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Λιάσκος Γεώργιος, Κοινοτικός Σύμβουλος στην Κοινότητα Οινόης Νομού Αττικής, καταγγέλλει τον Πρόεδρο της Κοινότητας για παραποίηση εγγράφων.

18) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Καρδίτσας ζητεί την άμεση αποκατάσταση του οδοστρώματος σε τμήματα της εθνικής οδού Καρδίτσας-Τρικάλων κ.λπ..

19) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη ματαίωση συνεδριάσεων των Ειρηνοδικείων Ολυμπίων και Ζαχάρως λόγω έλλειψης ειρηνοδικών.

20) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην έλλειψη ιατρών διαφόρων ειδικοτήτων από το Ι.Κ.Α. Πύργου.

21) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη επιδότησης των ιδιοκτητών TAXI λόγω της μετατροπής των Δ.Χ. σε TAXI Δ.Χ.Ε..

22) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εμπορικός Σύλλογος Βάρδας Ηλείας ζητεί τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους επιχειρηματίες του Νομού Ηλείας μέσω των Περιφερειακών Προγραμμάτων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 2000-2006 και της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας INTERREC III.

23) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη ίδρυσης και λειτουργίας και δεύτερου γραφείου ΕΛ.ΤΑ..

24) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επίλυση προβλημάτων των εποχικών πυροσβεστών.

25) Οι Βουλευτές, Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Σαββίδης, κάτοικος Καβάλας διαμαρτύρεται για τον κατακερματισμό του Κλάδου ΠΕ04 σε ειδικότητες.

26) Οι Βουλευτές, Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Μιχάλης Πολέμης ζητεί την αναγνώριση υπηρεσίας του και την καταβολή αποζημίωσης.

27) Οι Βουλευτές, Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Κωνσταντίνος Πάτιος, αστυνομικός στο Δήμο Θεσσαλονίκης ζητεί αμοιβαία μετάταξη.

28) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Θεόδωρος Τσιάλας, μαθηματικός, ζητεί τη μοριοδότηση της κόρης του, Βαλκανιονίκη, πτυχιούχου του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής.

29) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Κηρύκου Ικαρίας διαμαρτύρεται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το νησί από την έλλειψη υποδομών και υπηρεσιών υγείας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3749/31-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκερογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 312/1-2-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας γνωστοποιούμε τα εξής:

Στο άρθρο 3 παράγραφο 1 περίπτωση γ(χν) του ν. 3299/2004 «Κίνητρα Ιδιωτικών Επενδύσεων για την οικονομική Ανάπτυξη και την Περιφερειακή Σύγκλιση», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, θεσπίστηκε για πρώτη φορά, μεταξύ των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που υπάγονται στο καθεστώς κινήτρων του νόμου αυτού, μια νέα μορφή τουριστικής επένδυσης που αφορά την «Ίδρυση, επέκταση και εκσυγχρονισμό θεματικών πάρκων που αποτελούν οργανωμένες μορφές τουρισμού οι οποίες διαφοροποιούν ή διευρύνουν το τουριστικό προϊόν και παρέχουν ολοκληρωμένης μορφής υποδομές και υπηρεσίες συμπεριλαμβανομένων κατ' ελάχιστον των υπηρεσιών στέγασης, σίτισης, ψυχαγωγίας και κοινωνικής μέριμνας».

Για την ενεργοποίηση της ανωτέρω διάταξης, απαιτείται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 19 του άρθρου 5 του Ν. 3299/2004, έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Τουριστικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων βάσει της οποίας «...καθορίζονται οι προδιαγραφές που πρέπει να πληρούν οι ως άνω μονάδες. Οι αιτήσεις των φορέων για ένταξη, στις ενισχύσεις του παρόντος, των επενδύσεων ή και προγραμμάτων χρηματοδοτικής μίσθωσης εξοπλισμού των παραπάνω μονάδων συνοδεύονται υποχρεωτικά από έγκριση του Ε.Ο.Τ. για την πλήρωση των κατά περίπτωση προδιαγραφών».

Εν συνεχεία θα πρέπει να τροποποιηθούν οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά με τον «Καθορισμό των ενισχυόμενων δαπανών για τα επενδυτικά σχέδια που υπάγονται στις διατάξεις του Ν. 3299/2004 - υπ' αριθμ. 33018/25.7.2007» καθώς και με τον «Καθορισμό των δικαιολογητικών και των τεχνοοικονομικών στοιχείων για την ενίσχυση των επενδυτικών σχεδίων με τα κίνητρα της επιχορήγησης, της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης και της επιδότησης του κόστους της δημιουργούμενης απασχόλησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3299/2004 - υπ' αριθμ. 33017/25.7.2007», προκειμένου να καταστεί δυνατή η υποβολή των αντίστοιχων επενδυτικών σχεδίων στις αρμόδιες υπηρεσίες για την υπαγωγή τους στις διατάξεις του Ν. 3299/2004.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

2. Στην με αριθμό 3878/8-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 987/ΕΥΣ 383/1-2-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού και σε ό,τι αφορά θέμα τα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Οι δράσεις ενίσχυσης ΜΜΕ στο πλαίσιο των ΠΕΠ του ΚΠΣ 2000-2006 που προκηρύχθηκαν τα έτη 2002 και 2004, αφορούσαν 13 διαφορετικά Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα, για καθένα από τα οποία έχει οριστεί σαν Τελικός Δικαιούχος των δράσεων αυτών η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης της εκάστοτε Περιφέρειας, σύμφωνα με την υπ' αριθμ

192249/ΕΥΣ 4057/19.8.02 ΚΥΑ όπως ισχύει. Στην ίδια ΚΥΑ ορίζεται ότι οι τράπεζες λειτουργούν αποκλειστικά σαν φορείς υποστήριξης των Τελικών Δικαιούχων, και όχι σαν ενδιάμεσοι φορείς ή Τελικοί Δικαιούχοι των πράξεων.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την ύπαρξη περισσότερων του ενός εμπλεκόμενων φορέων και περισσότερων του ενός επίτεδων διοικητικής λειτουργίας, οδηγώντας τελικά σε καθυστέρηση στην υλοποίηση των σχετικών δράσεων.

Στη συνέχεια, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία που είχαν αποκτήσει τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την υλοποίηση των δύο πρώτων προκηρύξεων ενίσχυσης ΜΜΕ, και με στόχο την παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών διαχείρισης κρατικών ενισχύσεων προς τις επιχειρήσεις καθώς και τη μείωση του αριθμού των εμπλεκόμενων φορέων, προκρίθηκε η ενεργοποίησή των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ως Τελικών Δικαιούχων των δράσεων αυτών. Για το λόγο αυτό, το Υπουργείο Οικονομίας και οικονομικών προχώρησε το 2004 σε πλήρη σχεδιασμό του συνόλου των κανονιστικών πράξεων και των διαδικασιών που διέπουν τη λειτουργία του συστήματος, σύμφωνα πάντα και με τους περιορισμούς των κανονισμών της Ε.Ε. και ειδικότερα του Καν. 1260/99.

Η απλούστευση και επιτάχυνση των διαδικασιών, η εξυπηρέτηση και διευκόλυνση των ενδιαφερομένων επενδυτών, η μείωση της γραφειοκρατίας και ο περιορισμός του ρόλου του δημόσιου τομέα σε επιτελικές λειτουργίες συντονισμού των δράσεων και εποπτείας της ορθής λειτουργίας αποτελούν μέρος του νέου συστήματος.

Επιπλέον, με το εν λόγω σύστημα εξασφαλίζεται:

- αμεσότητα ανταπόκρισης του τραπεζικού συστήματος στις απαιτήσεις του μηχανισμού ενίσχυσης ΜΜΕ μέσω των εξειδικευμένων στελεχών που διαθέτει και της εμπειρίας από την εκτέλεση ανάλογων εργασιών σχετικών με χρηματοδοτήσεις επιχειρήσεων και τη διαχείριση επενδυτικών σχημάτων,

- πληθώρα υποκαταστημάτων (άνω των 1800) κατάλληλα διασπαρμένων σε ολόκληρη τη χώρα με συνέπεια οι ενδιαφερόμενοι επενδυτές να έχουν τη δυνατότητα να απευθυνθούν στο υποκατάστημα της επιλογής τους και να υποβάλουν την αίτησή τους,

- εξοικείωση των επενδυτών με το τραπεζικό σύστημα εξαιτίας της συχνής επαφής τους με αυτό στο πλαίσιο προηγούμενων συνεργασιών τους και την απόκτηση σχέσης εμπιστοσύνης με συγκεκριμένα στελέχη και υπαλλήλους των κατά τόπους υποκαταστημάτων των τραπεζών με τις οποίες συνεργάζονται.

Παράλληλα θεσμοθετήθηκε η υποχρέωση η παρακολούθηση των σχετικών δράσεων να γίνεται μέσω Πληροφοριακού Συστήματος, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται επιτάχυνση της διαδικασίας σε όλα της τα στάδια και μειώνεται σημαντικά το κόστος παρακολούθησης και ελέγχου, ενώ παράλληλα εξασφαλίζονται οι αρχές της διαφάνειας και της χρηστής διαχείρισης, σύμφωνα και με τις απαιτήσεις της Ε.Ε.

Η εμπλοκή των πιστωτικών ιδρυμάτων, με τον τρόπο που περιγράφεται στο κανονιστικό πλαίσιο που θεσπίστηκε κατά τα ανωτέρω, μόνο θετικά μπορεί να λειτουργήσει, καθώς και η ευελιξία και η αποτελεσματικότητα του τραπεζικού συστήματος, συμβάλλουν στην καλύτερη αντιμετώπιση των επενδυτών και στη ταχύτερη διεκπεραίωση των αιτήσεών τους. Το τραπεζικό σύστημα είναι σε θέση να ανταποκριθεί άμεσα και με αξιοπιστία στις απαιτήσεις των επιχειρηματιών που αποζητούν την όσο το δυνατόν ασφαλέστερη, αμεσότερη και λιγότερο γραφειοκρατική αντιμετώπιση των επενδυτικών τους προτάσεων εκ μέρους των εμπλεκόμενων φορέων.

Τονίζεται πως σε κάθε περίπτωση, κύριο μέλημα του Υπ.Οι.Ο. αποτελεί η υλοποίηση δράσεων στο συντομότερο χρονικό διάστημα και με τις δικαιότερες προϋποθέσεις για τους επενδυτές.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

3. Στην με αριθμό 3659/21-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Βρεττού δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900Α/5692/

9435/10-1-08 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 3659/21-12-2007 ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ντίνας Βρεττός, με θέμα τις αυτοκτονίες στις Ένοπλες Δυνάμεις, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ), η αυτοκτονία είναι η τρίτη παγκοσμίως αιτία θανάτου στις ηλικίες από 15 έως 35 ετών. Ο αριθμός των αυτοκτονιών αυξήθηκε κατά 60% παγκοσμίως κατά τη διάρκεια των τελευταίων 50 χρόνων.

Η Μόνιμη Ανώτατη Διακλαδική Υγειονομική Επιτροπή (που έχει συσταθεί στο ΥΠ.ΕΘ.Α. με σκοπό τη μελέτη και την υποβολή προτάσεων που αφορούν πρωτοβουλίες ψυχικής υγείας), διαπίστωσε, ότι ο μέσος όρος αυτοκτονιών στο στράτευμα κατ' έτος δε διαφέρει από τον αντίστοιχο στον γενικό πληθυσμό, ενώ την τελευταία πενταετία παρουσιάζει μείωση.

Το 2007, το Διακλαδικό Κλίμακιο Ψυχοκοινωνικής Παρέμβασης (Ψυχιάτρων- Ψυχολόγων) αύξησε σημαντικά τον αριθμό των παρεμβάσεων του, στο πλαίσιο των οποίων επισκέφθηκε Μειζονες Σχηματισμούς (Κως, Κοζάνη, Σέρρες, Σάμος, Ρόδος, Έβρος, Λήμνος, Χίος, Λέσβος, Ξάνθη, Κομοτηνή, Ελευθερούπολη, Καλαμάτα, Τρίπολη, Βέροια, Έδεσσα, Στεφανοβίκεια Μαγνησίας). Εφαρμόστηκε ευρύτερα η μέθοδος της Συμμετοχικής Έρευνας-Δράσης (Participatory Action Research) με επικέντρωση στο βίωμα των συμμετεχόντων. Στόχοι της παρέμβασης ήταν, μεταξύ άλλων:

- Η συμμετοχή σε μεγάλες βιωματικές ομάδες όλου του προσωπικού (διάρκειας μιας ώρας), η εκμάθηση τρόπων έγχυσης πλεονάζοντος συναισθηματικού φορτίου (defusing), τρόπων αντιμετώπισης υπεραερισμού-πανικού και τεχνικών χαλάρωσης.

- Η συμμετοχή με ενεργό διάλογο σε ιδιαίτερης αξίας θέματα μεταξύ των οποίων το στρες (ειδικότερα το στρες μάχης ή επιχειρησιακό στρες σε καιρό ειρήνης και πολέμου), οι απόπειρες αυτοκαταστροφής, η χρήση τοξικών ουσιών και η ψυχολογική υποστήριξη του προσωπικού.

- Οι εκούσιες και εμπιστευτικές ατομικές συνεντεύξεις του προσωπικού με ελεύθερη επιλογή ψυχολόγου ή ψυχιάτρου.

Αρχής γενομένης από το τρέχον έτος, Αξιωματικοί Ψυχολόγοι, απόφοιτοι της Σ.Σ.Α.Σ., θα στελεχώνουν σταδιακά τις Μονάδες και των τριών Κλάδων.

Υπεβλήθη από το ΓΕΕΘΑ/ΔΥΓ, υπεγράφη και είναι υπό έκδοση η Παγία Διαταγή 4-7/2007 «Περί 24ωρης Γραμμής Ψυχολογικής Υποστήριξης των Ε.Δ.», η οποία βρίσκεται ήδη προς εκτύπωση. Σκοπός της είναι η περαιτέρω ενίσχυση της ήδη υφιστάμενης, από το 2003, 24ωρης Τηλεφωνικής Γραμμής Ψυχολογικής Υποστήριξης. Η εν λόγω Παδ προβλέπει σύστημα παροχής ηλεκτρονικών συμβουλευτικών υπηρεσιών σε όλο το προσωπικό του ΥΠ.ΕΘ.Α μέσω email, site, chat rooms και δικτύου τηλεδιάσκεψης. Η ηλεκτρονική δικτυακή συμβουλευτική πληροί τις προϋποθέσεις της ανωνυμίας ή ψευδωνυμίας των χρηστών και του ηλεκτρονικού αποκλεισμού εξωστρατιωτικών παραγόντων και υπηρεσιών.

Επεκτάθηκε η συνεργασία των Ε.Δ. με τα κατά τόπους Κέντρα Πρόληψης (ΟΚΑΝΑ) βάσει του Αναθεωρημένου Μνημονίου Συναντίληψης και Συνεργασίας κατά της Ουσιοεξάρτησης μεταξύ ΥΠ.ΕΘ.Α. και ΥΥΚΑ. Πέρα των προβλεπόμενων για την ουσιοεξάρτηση η συγκεκριμένη συνεργασία προσφέρει μια δυνατότητα παροχής περαιτέρω υποστήριξης προς το προσωπικό και δικτύωσης των Υγειονομικών Υπηρεσιών των Ε.Δ. με απώτερο στόχο την πρόληψη αυτοκτονιών. Παράλληλα, έχει ληφθεί μια σειρά από νέα διοικητικά μέτρα (διπλοσκοπία, περίπολο), ενώ εντείνεται η προσπάθεια αναβάθμισης των συνθηκών διαβίωσης.

Ολοκληρώνεται η συγγραφή εγχειριδίου με τίτλο «Εκπαιδευτικό Εγχειρίδιο Ψυχοκοινωνικής Παρέμβασης». Το εν λόγω εγχειρίδιο περιέχει οδηγίες προς τους Διοικητές και τους ιατρούς των Μονάδων. Περιλαμβάνει λήμμα ειδικά αφιερωμένο στην πρόληψη των αυτοκτονιών στο στρατιωτικό περιβάλλον.

Έχει εκπονηθεί διακλαδικό πρόγραμμα δράσης και εφαρμό-

ζονται ήδη συγκεκριμένα προγράμματα πρόληψης. Ενδεικτικά:

- Παρέχεται εκπαίδευση στους μαθητές των παραγωγικών σχολών κατά τη φοίτησή τους στις παραγωγικές σχολές επί θεμάτων ψυχολογίας και ψυχικής υγείας.

- Έχουν συσταθεί ομάδες ψυχοκοινωνικής μέριμνας (ΟΨΜ), απαρτιζόμενες από ψυχολόγους, κοινωνιολόγους και κοινωνικούς λειτουργούς, ειδικά εκπαιδευμένους στην αναγνώριση και την αποτελεσματική διαχείριση κρίσεων.

- Λαμβάνουν χώρα περιοδικές επισκέψεις ψυχιάτρων στους Σχηματισμούς.

- Λειτουργεί επί 24ώρου βάσεως γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης μέσω της οποίας παρέχονται άμεση ψυχολογική βοήθεια και συμβουλές για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης. Διανέμεται έντυπο υλικό με το οποίο διαφημίζεται η εν λόγω γραμμή.

- Όλοι οι νεοσύλλεκτοι περνάνε από συνέντευξη με ψυχολόγο του κέντρου κατάταξης.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι βρίσκεται σε εξέλιξη έρευνα για τις αυτοκτονίες στις Ένοπλες Δυνάμεις, η οποία καλύπτει όχι μόνο τον πρώτο -θεωρητικά- κρίσιμότερο - μήνα της θητείας αλλά όλη τη διάρκεια της.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ

4. Στην με αριθμό 4183/10-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φωτίου Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 902Β/30-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ως άνω σχετική ερώτηση και για θέματα αρμοδιότητας ΥΠΕΧΩΔΕ, σας γνωρίζουμε ότι:

Το ΥΠΕΧΩΔΕ προώθησε την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης (των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ, Ανάπτυξης, ΥΕΝ) Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων για την κατασκευή και λειτουργία Σταθμού Παραγωγής Ηλεκτρικής Ενέργειας ισχύος 880 MWe της ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε. στην Ελευσίνα του Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ. Η εν λόγω ΚΥΑ εστάλη στο Νομικό Συμβούλιο Δυτ. Αττικής για δημοσιοποίηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Με την ΚΥΑ αυτή, επιβάλλονται αυστηροί περιβαλλοντικοί όροι και ενσωματώνονται στη λειτουργία του εργοστασίου Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές (ΒΔΤ), βάσει της Οδηγίας IPPC (Ολοκληρωμένος έλεγχος και πρόληψη της ρύπανσης).

Η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) σαφώς αναφέρει ότι η προτεινόμενη μονάδα πρόκειται να ικανοποιεί πλήρως τόσο τα κριτήρια εκπομπών της κοινοτικής οδηγίας 2001/80/ΕΚ όσο και τα (αυστηρότερα) όρια ποιότητας της ατμόσφαιρας (200 μg/m³ NO₂) που πρόκειται να ισχύσουν από το έτος 2010.

Η μέγιστη αναμενόμενη συγκέντρωση διοξειδίου του αζώτου με την αθροιστική επίδραση των υφιστάμενων πηγών ρύπανσης και της λειτουργίας του σταθμού ηλεκτροπαραγωγής (τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης Μονάδας Συνδυασμένου Κύκλου) είναι χαμηλότερη από τα όρια ποιότητας της ατμόσφαιρας όχι μόνο τα σημερινά αλλά και αυτά που πρόκειται να ισχύσουν από το έτος 2010.

Στην ΜΠΕ του έργου έχει γίνει συνεκτίμηση των εκπομπών NO_x του προτεινόμενου σταθμού ηλεκτροπαραγωγής με τις εκπομπές των άλλων βιομηχανιών της περιοχής και με την υπάρχουσα κατάσταση καθώς έχουν ληφθεί υπόψη τα πιο πρόσφατα στοιχεία του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Η δε σύγκριση της μέγιστης αναμενόμενης συγκέντρωσης διοξειδίου του αζώτου με την αθροιστική επίδραση των υφιστάμενων πηγών ρύπανσης και της λειτουργίας του σταθμού ηλεκτροπαραγωγής έγινε όχι μόνο για τις μέσες τιμές συγκέντρωσης υποβάθρου αλλά και για τις πολύ πιο δυσμενείς (και σπάνιες) περιπτώσεις τιμών του 98% αλλά και της εξαιρετικά σπάνιας και συγχρόνως δυσμενούς περίπτωσης αυτής της μέγιστης τιμής (πρέπει δε να τονιστεί ότι είναι σχεδόν απίθανο να ταυτίζονται χωρικά και χρονικά υψηλά επίπεδα ρύπων υποβάθρου με μετεωρολογικές συνθήκες που προκαλούν μεγαλύτερες συγκεντρώσεις ρύπων).

Συνεπώς οι συγκεντρώσεις των αέριων ρύπων ακόμα και για το δυσμενέστερο σενάριο (λειτουργία σε πλήρες φορτίο, μέγιστες τιμές υποβάθρου, μετεωρολογικά σενάρια που προκαλούν τις σχετικά μεγαλύτερες συγκεντρώσεις ρύπων) δεν προβλέπεται να υπερβούν τα (αυστηρότερα) θεσμοθετημένα όρια που πρόκειται να ισχύσουν από το έτος 2010.

Η λειτουργία του σταθμού δεν αναμένεται ότι θα έχει σημαντική επίδραση στην ποιότητα της ατμόσφαιρας, καθώς η επιλεγείσα τεχνολογία αιχμής και η αποκλειστική χρήση του καθαρότερου συμβατικού καυσίμου (φυσικό αέριο) δίνει εκπομπές σημαντικά χαμηλότερες από τα ευρωπαϊκά ή εθνικά όρια.

Οι περιβαλλοντικοί όροι υποχρεώνουν την εγκατάσταση σε συνεχή παρακολούθηση και γνωστοποίηση των τιμών των ρύπων, υπερβάσεις δε των ανωτάτων ορίων υποχρεώνουν ακόμη και σε προσωρινή διακοπή της λειτουργίας του Σταθμού Ηλεκτροπαραγωγής.

Ο Υφυπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

5. Στην με αριθμό 4408/15-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ.ΚΕ./327/7-2-08 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 4408/15.1.08 ερώτησης του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη, και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες, σας γνωρίζουμε τις παρακάτω δράσεις του Υπουργείου Πολιτισμού, σχετικά με τα θέματα που τίθενται στο κείμενο της ερώτησης:

1. Επέκταση Αρχαιολογικού Μουσείου Αγ. Νικολάου

Η μελέτη επέκτασης του Μουσείου Αγίου Νικολάου βρίσκεται στο τελικό στάδιο έγκρισης της μελέτης εφαρμογής και των τευχών δημοπράτησης, καθώς και στις διαδικασίες έκδοσης οικοδομικής άδειας.

Σε ότι αφορά τη χρηματοδότησή του, το Υπουργείο Πολιτισμού έχει συμπεριλάβει στο Πρόγραμμα των έργων του Υπουργείου Πολιτισμού την ένταξη του έργου της επέκτασης του Μουσείου Αγίου Νικολάου στο Δ' ΚΠΣ με προϋπολογισμό 6 εκ. ευρώ και μάλιστα με προτεραιότητα ένταξης του λόγω ωριμότητας της μελέτης.

Όσον αφορά στην εκπόνηση της μουσειολογικής - μουσειογραφικής μελέτης της επανέκθεσης του Μουσείου, αυτή έχει ανατεθεί σε ομάδα εργασίας αποτελούμενης από αρχαιολόγους, συντηρητές και μηχανικούς των συναρμόδιων Υπηρεσιών ΚΔ' ΕΠΚΑ, ΔΜΕΕΠ και ΔΜΜΠΚ και βρίσκεται σε αρκετά πρώιμο στάδιο.

2. Ανάδειξη Μινωικού Ανακτόρου Κάτω Ζάκρου

Η πρόταση «Προστασία και ανάδειξη αρχαιολογικού χώρου Ζάκρου», με φορέα υλοποίησης την ΚΔ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων και προϋπολογισμό 390.070 ευρώ, υποβλήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού στο Μέτρο 2.4 του ΠΕΠ Κρήτης και δεν έχει ενταχθεί στο ΠΕΠ Κρήτης από την αρμόδια Διαχειριστική Αρχή, διότι αρχικά δεν διέθετε όλες τις απαραίτητες κατά νόμον εγκρίσεις από τα αρμόδια Συμβούλια του Υπουργείου. Ακολούθως, εξετάστηκε και εγκρίθηκε από το ΚΑΣ η σχετική υδρογεωλογική - υδραυλική μελέτη, για την απορροή των ομβρίων υδάτων. Η μελέτη εγκρίθηκε από το ΚΑΣ, με παρατηρήσεις. Πρόθεση του ΥΠ.ΠΟ. είναι η ένταξη του έργου προστασίας και ανάδειξης του ανακτόρου της Ζάκρου στη Δ' Προγραμματική Περίοδο 2007 - 2013, με προϋπολογισμό 500.000 ευρώ.

3. Ενετικό Φρούριο Καζάρμα στη Σητεία

Κατ' έτος με πιστώσεις του Υπουργείου Πολιτισμού εκτελούνται εργασίες καθαρισμού και ευπρεπισμού στο φρούριο Καζάρμα.

Για τη στέγαση του πύργου έχει υποβληθεί προμελέτη από πλευράς του Δήμου, για την οποία δόθηκε, μετά από εισήγηση της 13ης ΕΒΑ, και η κατ' αρχήν θετική γνωμοδότηση της ΔΑΒΜΜ/ΥΠ.ΠΟ. Η 13η ΕΒΑ με έγγραφό της προς τον Δήμο Σητείας ζητά τη σύνταξη της οριστικής μελέτης σύμφωνα με τις υποδείξεις της ΔΑΒΜΜ και εν συνεχεία την υποβολή της προς

έγκριση.

4. Ολοκλήρωση εργασιών και ηλεκτροφωτισμού Σπιναλόγκας
Κατά τα τελευταία χρόνια η 13η ΕΒΑ προέβη σε ευρείας κλίμακας εργασίες καθαρισμού, στερέωσης, αποκατάστασης, διαμόρφωσης και ανάδειξης κτιρίων και του περιβάλλοντος χώρου της νησίδας. Επίσης συντάχθηκαν μελέτες οι οποίες, αφού εγκρίθηκαν από τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Πολιτισμού, χρηματοδοτήθηκαν από Εθνικούς και Κοινοτικούς Πόρους του Β' και του Γ' ΚΠΣ και υλοποιήθηκαν.

Το 2005 ολοκληρώθηκε το έργο «Ανάδειξη οχυρής νησίδας Σπιναλόγκας (Γ' Κ.Π.Σ. ΠΕΠ Κρήτης) με προϋπολογισμό 733.676,00 ευρώ.

Σημειωτέον ότι υπάρχουν ήδη έτοιμες και εγκεκριμένες μελέτες, οι οποίες πρόκειται να υλοποιηθούν προσεχώς, εφ' όσον εξασφαλισθούν οι σχετικές χρηματοδοτήσεις (Δ' ΚΠΣ).

Η μελέτη «Ηλεκτροφωτισμός της νησίδας Σπιναλόγκας» έχει εγκριθεί από το ΚΑΣ και τις αρμόδιες Διευθύνσεις του Υπουργείου Πολιτισμού.

5. Ανάδειξη βυζαντινών μνημείων Κριτσάς - Νεάπολης

Η ανάδειξη των εκκλησιαστικών μνημείων των περιοχών Λακωνίων, Κριτσάς και Κρούστα αποτελεί σταθερό μέλημα της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού. Εργασίες αποκατάστασης και συντήρησης έχουν εκτελεστεί ή είναι σε εξέλιξη στους ναούς Μιχαήλ Αρχαγγέλου Λακωνίων, Παναγίας Κεράς στην Κριτσά, Κάτω Αη Γιώργη στον Κρούστα. Επιπλέον, η υπηρεσία μας προτείνει ως έργο για την επόμενη Προγραμματική Περίοδο (Δ' ΚΠΣ) την συντήρηση και ανάδειξη συνόλου τοιοχογραφημένων ναών στην Κριτσά.

Κατά το 2007, ο Δήμος Νεάπολης μετά από συνεννοήσεις με την 13η ΕΒΑ προχώρησε από τον Δεκέμβριο του 2007, σε Σύμβαση εκτέλεσης έργου με την 13η ΕΒΑ για την εκπόνηση της Μελέτης - Πρότασης Ανάδειξης και Συντήρησης Βυζαντινών Μνημείων Δήμου Νεάπολης με προϋπολογισμό 50.000 ευρώ και χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης δύο έτη (2008-2009).

6α. Μελέτη Βόρειου Οδικού Άξονα Κρήτης

Με το υπ' αρ. 2261Π.ε./5-07-2007 έγγραφο της Ε.Υ.Δ.Ε./Β.Ο.Α.Κ. του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. διαβιβάστηκε στην 13 Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων η αναγνωριστική μελέτη οδοποιίας για το υποτίμημα «Παράκαμψη Παχειάς Άμμου» του τμήματος «Παχειά Άμμος-Αυχένας Αγκαθιάς» του Βόρειου Οδικού Άξονα Κρήτης.

Κατόπιν σχετικού ελέγχου εντούτοις διαπιστώθηκε ότι το υπό εξέταση τμήμα του Βόρειου Οδικού Άξονα Κρήτης, κατά την πορεία του ανατολικού του αρχαιολογικού χώρου των Γουρνιών με κατεύθυνση προς την Παχειά Άμμο διέρχεται νοτίως του Κέντρου Μελέτης Ανατολικής Κρήτης INSTAP και συγκεκριμένα εντός ομόρου ακινήτου που αγοράστηκε το 2002 υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου για την κάλυψη των αναγκών του ως άνω Κέντρου Μελέτης. Ως εκ τούτου ζητήθηκε από την Ε.Υ.Δ.Ε./Β.Ο.Α.Κ. η τροποποίηση της χάραξης στο σημείο αυτό και η μετατόπισή της προς νότο, εκτός των ορίων του ακινήτου. Η τροποποιημένη κατά τα ανωτέρω μελέτη δεν έχει έως του παρόντος επανυποβληθεί στην ΔΙΠΚΑ.

6β. Ανεξαρτήτως των προαναφερθέντων, επισημαίνεται ότι η προτεινόμενη από την μελέτη διέλευση του Βόρειου Οδικού Άξονα Κρήτης από την Ζώνη Α' του σημαντικότητας αρχαιολογικού χώρου των Γουρνιών αποτελεί επέμβαση μείζονος σημασίας στον τελευταίο και ως εκ τούτου αφού ολοκληρωθεί από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Πολιτισμού η συμπλήρωση του διοικητικού φακέλου της υπόθεσης με όλα τα απαιτούμενα στοιχεία, το θέμα θα εισαχθεί στο Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο για την κατά νόμο γνωμοδότηση.

7. Επέκταση - αναβάθμιση Αρχαιολογικού Μουσείου Σητείας
Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου που διαθέτει η ΑΜΕΕΠ, τον Αύγουστο του 2006 καταβλήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού στο Δήμο Σητείας, το ποσό των 77.678,89 ευρώ για τη μετατροπή της εισφοράς γης του Μουσείου σε χρήμα, μετά από την επέκταση του Σχεδίου Πόλης και την ένταξη του Μουσείου, στο Ο.Τ.Γ. 226.

Για το πρόβλημα της διάβρωσης των σιδήρων του οπλισμού του κτηρίου καθώς και για όλα τα κτηριολογικά προβλήματα,

έχει επιβληθεί η αρμόδια ΔΜΜΠΜΚ. Με την ΥΠ.ΠΟ./ΔΜΜΠΚ/59663/1144/28-6-2007 Απόφαση εγκρίθηκε η τοποθέτηση της νέας υγρομόνωσης στο δώμα του Μουσείου, αλλά το έργο ακόμη δεν έχει υλοποιηθεί.

8. Συντήρηση και επισκευή κτιρίου της αρχαιολογικής συλλογής Νεαπόλεως Μέσα στο 2006 σύμφωνα με γραπτή ενημέρωση από την ΚΔ' ΕΠΚΑ, εκτελέστηκαν εκτεταμένες εργασίες επισκευής του κτηρίου (με χρηματοδότηση από το Δήμο Νεαπόλεως) και το καλοκαίρι του 2006 εστάλη από την ΚΔ' ΕΠΚΑ στη Διεύθυνση Εκτελέσεως Έργων Μουσείων, αρμόδια για την έγκριση και εκτέλεση του έργου, η οριστική τεχνική μελέτη αποκατάστασης - συντήρησης του κτηρίου, η οποία συντάχθηκε από τις Τεχνικές Υπηρεσίες του Δήμου Νεαπόλεως και θεωρήθηκε από την Τ.Υ.Δ.Κ.

9. Ενετική έπαυλης Dei Mezzo του Δήμου Λεύκης

Το έργο Αποκατάσταση της Ενετικής έπαυλης Dei Mezzo του Δήμου Λεύκης έχει ενταχθεί στο μέτρο 5.7 του Επιχειρησιακού Προγράμματος Κρήτης του Γ' ΚΠΣ με την υπ' αρ. 7083/25-7-2007 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Κρήτης. Η έγκριση εκτέλεσης εργασιών έχει εκδοθεί με την ΥΠ.ΠΟ./Γ.ΔΑΠΚ/ΑΡΧ/Β1/Φ38-46/83206/4410/6-11-2007 Απόφαση.

10. Χρηματοδότηση έργων πολιτισμού Ν. Λασιθίου

Έργα τα οποία βρίσκονται σε εξέλιξη και ολοκληρώνονται μέχρι το τέλος του 2008 στο Ν. Λασιθίου:

- INTERREG IIIA: Ανάδειξη Μεσοβυζαντινών ναών Ανατολικής Κρήτης (Αποκατάσταση Ι.Ν. Αγ. Αποστόλων, αποκατάσταση Ι.Ν. Κεράς Κριτσάς, Αποκατάσταση Ι.Ν. Αγίου Νικολάου στον Άγιο Νικόλαο, στερέωση Ι.Ν. Παναγίας Κοιμυμένης στο Χουμεριάκο), Σύνολο προϋπολογισμού 507.000 ευρώ

- Αποκατάσταση Ι.Ν. Κάτω Αη Γιώργη Κρούστα Λασιθίου 145.000 ευρώ

- Ανάδειξη Βυζαντινού τείχους Ιεράπετρας και Συντήρηση Αποκατάσταση των Οθωμανικών Κρηνών Κάτω Μεράς Ιεράπετρας 245.000 ευρώ

- Αποκατάσταση της Ενετικής έπαυλης Dei Mezzo στην Ετιά Δήμου Λεύκης Σητείας 320.00 ευρώ

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ

6. Στην με αριθμό 5849/7.2.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Έξαρχο δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17317/ΙΗ/19.2.08 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 5849/7-2-08, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασιλίου Έξαρχος σχετικά με την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στο σχολείο, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση (ΠΕ), ως προαιρετική σχολική δραστηριότητα (Ν. 1892/90, αρ.111, παρ. 13) και ως Εκπαίδευση για την Αειφόρο Ανάπτυξη, αποσκοπεί στην ενημέρωση, ευαισθητοποίηση, αλλαγή στάσεων και συμπεριφορών των μαθητών/μαθητριών για την προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς Περιβάλλοντος και στην ανάπτυξη περιβαλλοντικής συνείδησης.

Ως εκ τούτου, όσον αφορά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση σύμφωνα με την αρ. Φ.12.1/545/85812/Γ1 ΥΑ (ΦΕΚ 1280/13-9-2005), η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, όπως και τα άλλα καινοτόμα προγράμματα, εντάσσεται στην Ευέλικτη Ζώνη Διαθεματικών και Δημιουργικών Δραστηριοτήτων, η οποία αποτελεί μέρος του επισήμου Ωρολογίου Προγράμματος για το Δημοτικό Σχολείο. Επίσης, από την Πρώτη μέχρι και την Τετάρτη Δημοτικού, ένας από τους βασικούς στόχους είναι η απόκτηση βασικών γνώσεων για το φυσικό περιβάλλον και η διαμόρφωση συνειδητής παρέμβασης για την αειφόρο διαχείριση και ανάπτυξη του περιβάλλοντος μέσα από το μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος. Τέλος, στην Πέμπτη και στην Έκτη Δημοτικού, στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής, αποτελεί πρώτη προτεραιότητας στόχο η καλλιέργεια ενημερωμένων, υπεύθυνων και ενεργών πολιτών, οι οποίοι θα καταβάλουν κάθε

θεμιτή και νόμιμη προσπάθεια για να προστατεύσουν το φυσικό περιβάλλον.

Όσον αφορά στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση υλοποιείται σε αρκετές σχολικές μονάδες με την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων στα οποία συμμετέχουν όσοι μαθητές/μαθήτριες και εκπαιδευτικοί επιθυμούν. Τα προγράμματα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης υλοποιούνται εκτός Ωρολογίου Προγράμματος των σχολικών μονάδων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Επιπλέον, σε ό,τι αφορά τα γνωστικά αντικείμενα περιβαλλοντικού περιεχομένου, το Προεδρικό Διάταγμα 35 (ΦΕΚ 11/τ.Α'/04-02-1991) αναφέρεται στην διδασκαλία προαιρετικών μαθημάτων στις σχολικές μονάδες της ανώτερης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, στο Γενικό ή Επαγγελματικό Λύκειο διδάσκονται τα μαθήματα «Αρχές Περιβαλλοντικών Επιστημών» και «Διαχείριση Φυσικών Πόρων».

Στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο κατά τη συγγραφή του Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγραμμάτων Σπουδών (ΦΕΚ 303 και 304/13-03-03):

- Εκπονήθηκε μελέτη για τον εμπλουτισμό των Αναλυτικών Προγραμμάτων των γνωστικών αντικείμενων της Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης με έννοιες, φαινόμενα, ζητήματα και προβλήματα του περιβάλλοντος με σκοπό τη διάχυσή τους στα νέα σχολικά εγχειρίδια της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

- Εκπονήθηκε Αναλυτικό Πρόγραμμα Σχεδιασμού Διαθεματικών Δραστηριοτήτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης με σκοπό τη συγγραφή ενός Οδηγού/Βοηθήματος, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη. Ο οδηγός απευθύνεται στους εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων για την ενημέρωσή τους σε θέματα Περιβάλλοντος και για την κατάρτισή τους σε αντίστοιχες μεθοδολογικές και παιδαγωγικές/διδακτικές προσεγγίσεις για την υλοποίηση προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.

Ο Υπουργός ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»

7. Στην με αριθμό 3100/10.12.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4854/4.2.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με. αρ. 3100/10-12-2007 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Πλεύρη σχετικά με -το Γηροκομείο Αθηνών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α. Οικονομικό έλεγχο στην ΕΕΑ-Γηροκομείο Αθηνών έχει διενεργήσει η Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης, Δ/νση Επιθεώρησης ΔΔ, ΝΠ και ΔΕΚΟ του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Β. Η εποπτεία των Μονάδων Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΜΦΗ) σχετικά με την εφαρμογή των κείμενων διατάξεων για την ίδρυση και λειτουργία τους ασκείται από τις αρμόδιες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Για την ΕΕΑ-Γηροκομείο Αθηνών αρμόδια υπηρεσία για τη διαδικασία χορήγησης αδειών ΜΦΗ (αφορά τα οκτώ περίπου του Γηροκομείου) είναι η Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας Ν.Α. Αθηνών-Κεντρικός Τομέας.

Γ. Αρμοδιότητα ελέγχου έχει επίσης το Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ) και σε ό,τι αφορά τον έλεγχο καλής λειτουργίας και παρεχομένων υπηρεσιών της ΕΕΑ-Γηροκομείου έγιναν οι παρακάτω ενέργειες:

1. Κατόπιν εντολής του Γενικού Επιθεωρητή του ΣΕΥΥΠ διενεργήθηκε έλεγχος στην ΕΕΑ-Γηροκομείο Αθηνών. Από τον έλεγχο προέκυψαν παρατηρήσεις που εστάλησαν στη διοίκηση του ελεγχόμενου φορέα. Η διοίκηση του ελεγχόμενου φορέα κατέθεσε απόψεις επί των παρατηρήσεων αυτών, οι οποίες συνεκτιμήθηκαν για την ολοκλήρωση της έκθεσης ελέγχου και συμπεριλήφθηκαν σε αυτήν (έκθεση ελέγχου με αρ. 1438/2-6-04). Ο εν λόγω φορέας εντάχθηκε στον προγραμματισμό του ΣΕΥΥΠ του τρέχοντος έτους για επανέλεγχο και ήδη έχει εκδοθεί σχετική εντολή.

2. Διενεργήθηκε από τον Τομέα Υγειονομικού-Φαρμακευτικού Ελέγχου του ΣΕΥΥΠ έλεγχος σχετικά με την προμήθεια φαρμάκων, τη διακίνηση και την καταστροφή των κουπονιών τους και έχει κατατεθεί η αρ. 339/6-2-07 έκθεση ελέγχου.

3. Επίσης το Μάιο του 2007 πραγματοποιήθηκε συνάντηση του αρμόδιου Υφυπουργού Υγείας και κλιμακίου Επιθεωρητών με αρμόδιους φορείς για θέματα λειτουργίας του αναφερόμενου φορέα.

Ο Υφυπουργός Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

8. Στην με αριθμό 8047/6.3.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Μωραΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1619B/28.3.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Για το παραπάνω θέμα, και σε ό,τι αφορά θέματα αρμοδιότητας ΥΠΕΧΩΔΕ σας ενημερώνουμε τα ακόλουθα:

Στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανταγωνιστικότητα», το Υπουργείο Ανάπτυξης, έχει αναθέσει την ανάπτυξη συστημάτων και εργαλείων διαχείρισης υδατικών πόρων όλων των Υδατικών Διαμερισμάτων της χώρας. Το έργο ολοκληρώνεται εντός του 2008 και θα είναι άμεσα διαθέσιμο στις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών.

Τα ανωτέρω εργαλεία διαχείρισης θα συμπληρωθούν και εξειδικευθούν με την υλοποίηση σχετικού Έργου που επαναπροκηρύσσει η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων (ΚΥΥ) ΥΠΕΧΩΔΕ ενώ τα τελικά Σχέδια Διαχείρισης (για τα 14 Υδατικά Διαμερίσματα της χώρας που θα περιέχουν τα πολύ σημαντικά Προγράμματα Μέτρων Προστασίας), μετά από δημόσια διαβούλευση, θα εγκριθούν από τους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών και θα θεθούν σε ισχύ μέχρι το τέλος του 2009.

Με το παραπάνω έργο καθώς και το έργο που έχει ήδη ανατεθεί «Ανάπτυξη δικτύων και παρακολούθηση ποιότητας των επιφανειακών εσωτερικών, των μεταβατικών και των παράκτιων υδάτων της χώρας - Αξιολόγηση / ταξινόμηση της οικολογικής τους κατάστασης» καλύπτονται όλες οι τεχνικές απαιτήσεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ (άρθρο 5, 6, 8, 11 και 13).

Παράλληλα, η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, ολοκλήρωσε την κατάρτιση του προβλεπόμενου στο άρθρο 4 του Ν. 3199/2003 Εθνικού Προγράμματος προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας.

Ο Υφυπουργός ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

9. Στην με αριθμό 7819/5.3.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κων/νου Γεϊτονα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 637/20.3.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων φορέων, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ, έχει επωμιστεί το μείζον έργο της άμεσης παρέμβασης για την αποκατάσταση των ζημιών από σεισμούς σε όλη την Ελληνική επικράτεια και συνακόλουθα της σεισμικής θωράκισης της χώρας μέσω της αναβάθμισης των προδιαγραφών για την κατασκευή και ενίσχυση του δομικού μας πλούτου και θεωρώ καθήκον μου να αναφέρω ότι ο ερωτών Βουλευτής συνέβαλε ιδιαίτερα προς την κατεύθυνση αυτή, επί της Υπουργικής του θητείας.

Έμπειροι μηχανικοί και σεισμολόγοι του ΥΠΕΧΩΔΕ, του ΟΑΣΠ και του ΙΤΣΑΚ ανταποκρίνονται άμεσα και παρακολουθούν με πρόσθετους φορητούς σειсмоγράφους και επιταχυνσιόμετρα την εξέλιξη των φαινομένων.

2. Στο ευρύτερο Εθνικό πλαίσιο επιταχύνονται και διευρύνονται οι δράσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ καθώς και των εποπτευόμενων από αυτό ΟΑΣΠ και ΙΤΣΑΚ, χωρίς όμως να έχει την αρμοδιότητα να επέμβει στις επιστημονικές δηλώσεις για επικείμενους σεισμούς, οι οποίες πρόσφατα είδαν το φως της δημοσιότητας και προκάλεσαν την επέμβαση του εισαγγελέα, τα πορίσματα του οποίου αναμένονται.

3. Οι Σεισμολογικοί Φορείς της Χώρας, με τους οποίους ο ΟΑΣΠ βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία, διαβεβαιώνουν ότι δεν υπάρχουν επιστημονικά σεισμολογικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν τους ισχυρισμούς περί επικείμενων μεγάλων σεισμών

και το γεγονός αυτό έχει δημοσιοποιηθεί κατ' επανάληψη από το Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΧΩΔΕ και τον ΟΑΣΠ.

Ειδικότερα, ο ΟΑΣΠ έχει ζητήσει από τους πολίτες και τις τοπικές αρχές να μη δίνουν βάση σε αίολες και επιστημονικά αστήρικτες εκτιμήσεις που μόνο ζημιά μπορούν να προκαλέσουν στην ηρεμία του πολίτη και στην εθνική οικονομία της Χώρας.

Επίσης με τη βοήθεια ειδικής επιτροπής που αποτελείται από 15 ειδικούς επιστήμονες ο ΟΑΣΠ διερευνά σε βάθος και εκτιμά κάθε πληροφορία ή επιστημονικό αποτέλεσμα που του υποβάλλεται.

4. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. από τον Μάιο 2001, έθεσε σε εφαρμογή τον Πρωτοβάθμιο Προσεισμικό Έλεγχο των κτιρίων δημόσιας και κοινωφελούς χρήσης. Ο έλεγχος αυτός διενεργείται σε επείγουσα Νομού από τους αρμόδιους φορείς που έχουν την ευθύνη της λειτουργίας και ασφάλειας των κτιρίων Δημόσιας ή Κοινωφελούς χρήσης.

Μέχρι σήμερα έχουν σταλεί από όλη την Ελλάδα στον ΟΑΣΠ 6.322 Δελτία Πρωτοβάθμιου Προσεισμικού Ελέγχου, τα οποία αφορούν δημόσια κτίρια και στο μεγαλύτερο ποσοστό τους έχουν εισαχθεί στην ηλεκτρονική βάση του Οργανισμού.

Για την βαθμονόμηση των αποτελεσμάτων του Πρωτοβάθμιου Προσεισμικού Ελέγχου και τη σύνταξη προδιαγραφών για τον Δευτεροβάθμιο Προσεισμικό Έλεγχο έχει συσταθεί ειδική Ομάδα Μελέτης.

Οι εργασίες της Ομάδας βρίσκονται στο τελικό στάδιο και τα αποτελέσματα της βαθμονόμησης, θα κοινοποιηθούν στους αντίστοιχους φορείς.

5. Το Πρόγραμμα Αντισεισμικής Ενίσχυσης Υφισταμένων Κατασκευών (ΕΠΑΝΤΥΚ), το οποίο συντονίζεται από Ειδική Επιστημονική Επιτροπή του ΤΕΕ, συνεχίζεται πάντοτε και τη χρονική αυτή περίοδο έχει εστιάσει το ενδιαφέρον του στην παροχή πληροφοριών σε όλους τους ΟΤΑ της χώρας καθώς και σε πιλοτικές προσεισμηκές ενισχύσεις (βαθμός προμελέτης) δημοτικών κτιρίων, σε δέκα (10) περίπου μεγάλους Δήμους της χώρας.

Το ΕΠΑΝΤΥΚ έχει χρηματοδοτηθεί με ποσό 340.000 ευρώ μέσα από το αναπτυξιακό πρόγραμμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης «ΘΗΣΕΑΣ» του Υπουργείου Εσωτερικών και συγκεκριμένα από το 20% των πόρων του, για οριζόντιες δράσεις. Πρόκειται ουσιαστικά για τη χρηματοδότηση τμήματος του μακροπρόθεσμου εθνικού προγράμματος για την αντισεισμική ενίσχυση υφισταμένων κατασκευών, το οποίο προωθείται εδώ και χρόνια από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος.

6. Η εφαρμογή του κανονισμού επεμβάσεων (προσεισμικών και μετασεισμικών) σε κτίρια από οπλισμένο σκυρόδεμα και τοιχοποιία (ΚΑΝΕΠΕ), αποτελεί διεθνή πρωτοπορία (δεν υφίσταται κανονισμός σε καμία χώρα του κόσμου μέχρι σήμερα).

Ο Ο.Α.Σ.Π. αναθέτει, σε ειδικές επιστημονικές επιτροπές, τη θέσπιση κανονισμών δόμησης εναρμονισμένων με τα σύγχρονα δεδομένα στον τομέα των κατασκευών, καθώς και την επεξεργασία ειδικών θεμάτων αντισεισμικής τεχνολογίας (Ελληνικός Αντισεισμικός Κανονισμός, Κανονισμός Οπλισμένου Σκυροδέματος, Προσεισμικός Έλεγχος Κτιρίων Δημόσιας και Κοινωφελούς Χρήσης, Κανονισμός Επεμβάσεων σε Κτίρια από Οπλισμένο Σκυρόδεμα (ΚΑΝ.ΕΠΕ.), Σύνταξη κανονιστικού πλαισίου για την αντισεισμική προστασία μνημείων).

Το Πρόγραμμα Αντισεισμικής Ενίσχυσης Υφισταμένων Κατασκευών (ΕΠΑΝΤΥΚ), το οποίο εκπονείται από το ΤΕΕ και συμμετέχει και ο ΟΑΣΠ, καθώς και ο Κανονισμός Επεμβάσεων (ΚΑΝΕΠΕ) που ολοκληρώνεται το Α' τετράμηνο του 2008, θα αποτελέσουν τα κανονιστικά κείμενα, βάσει των οποίων θα αντιμετωπιστούν τα παλαιότερα κτίσματα.

7. Το μείζον θέμα της Αντισεισμικής Θωράκισης των σχολείων υπάγεται στην αρμοδιότητα του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων και συνακόλουθα του Υπουργείου Παιδείας. Γενικότερα, αρμόδιοι για τον έλεγχο των Δημόσιας ή κοινωφελούς χρήσης κτιρίων είναι οι φορείς που έχουν την ευθύνη της λειτουργίας και ασφάλειάς τους.

8. Η αντισεισμική θωράκιση των νέων σχολικών κτιρίων προκύπτει επί τη βάση του αντισεισμικού σχεδιασμού ο οποίος γίνε-

ται σύμφωνα με τον Ελληνικό Αντισεισμικό Κανονισμό (ΕΑΚ/2003). Τα σχολικά κτίρια κατατάσσονται στα κτίρια συγκέντρωσης κοινού και ως τέτοια προβλέπονται, λόγω της σπουδαιότητάς τους, ειδικές διατάξεις κατά τον αντισεισμικό σχεδιασμό.

Κατά τους μετασεισμικούς ελέγχους που γίνονται από ειδικά συνεργεία μηχανικών στα υφιστάμενα σχολικά κτίρια από τον ΟΣΚ, όσα από αυτά κριθεί ότι χρειάζονται επισκευή ή ενίσχυση, τίθενται σε ανάλογες ταχείες διαδικασίες υλοποίησης σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Μαΐου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 869/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Μπούγα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη στελέχωση των ειδικών σχολείων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 861/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεόδωρου Πάγκαλου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την επίσκεψη του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά στη Μόσχα και τις σχέσεις του με το γενικό εισαγγελέα της Ρωσίας κ. Γιούρι Τσάικα κ.λπ..

3. Η με αριθμό 866/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Δικαιοσύνης, σχετικά με τα επεισόδια στη Μανωλάδα του Νομού Ηλείας με τους μετανάστες εργάτες γης κ.λπ..

4. Η με αριθμό 865/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την εκμετάλλευση των αλλοδαπών εργατών στη Νέα Μανωλάδα Νομού Ηλείας κ.λπ..

5. Η με αριθμό 857/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαΐτη Αποστολάτου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 855/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιου Λιβανού προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανάγκη ορθολογικής χρήσης των υδάτινων πόρων στη γεωργία κ.λπ..

2. Η με αριθμό 859/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μαρίας Δαμανάκη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την κατάργηση τμήματος του Παλατιού του Μεγάλου Μαγίστρου στη Ρόδο κ.λπ..

3. Η με αριθμό 867/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τα σπτήρα και την κερδοσκοπία των εμποροβιομηχανών σε βάρος των μικρομεσαίων αγροτών και των καταναλωτών κ.λπ..

4. Η με αριθμό 864/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, σχετικά με την είσπραξη οφειλών από δανειολήπτες μέσω εισπρακτικών εταιρειών κ.λπ..

5. Η με αριθμό 856/5.5.2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Δήμητρας Αράπογλου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις προσλήψεις ευπαθών ομάδων, μέσω Ο.Α.Ε.Δ., σύμφωνα με το ν. 2643/98.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα ζητήματα που τίθενται σε μια διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος είναι αν όντως οι μεταβολές που προτάσσονται είναι επιβεβλημένες να γίνουν.

Οι μεταβολές που προτείνουμε είναι απαίτηση της κοινωνίας να πραγματοποιηθούν για να είναι έτοιμη η Ελλάδα να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που έρχονται μέσα από την παγκόσμια κοινότητα. Σε μια εποχή που τα πάντα αλλάζουν με ταχύτητα φωτός, δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα να μένει προσκολλημένη σε αγκυλώσεις και ιδεοληψίες του παρελθόντος.

Η Νέα Δημοκρατία το 2004 πήρε την ψήφο του ελληνικού λαού δεσμευόμενη για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις όχι μόνο στην οικονομία αλλά στη δομή και τη λειτουργία του κράτους. Για να επιτευχθούν αυτές οι αλλαγές είναι αναγκαίο να προχωρήσει η συνταγματική Αναθεώρηση. Την εντολή για αλλαγές, ο λαός την ανανέωσε και με τις εκλογές του 2007.

Είναι προφανές ότι για να προχωρήσουν οι συγκεκριμένες αλλαγές που προτείνουμε, αλλά και που πρότειναν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης είναι απαραίτητη η συναίνεση, μια συναίνεση που για να επιτευχθεί πρέπει να αφήσουμε στην άκρη τα μικροσυμφέροντα και τις ιδεολογικές μας προκαταλήψεις και να δούμε το μέλλον με θάρρος, με τόλμη και με αποφασιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπό διαφορετικές συνθήκες θα αποτελούσε πλεονασμό να πει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η Αναθεώρηση του Συντάγματος αποτελεί την κορυφαία στιγμή στην πορεία κάθε Βουλευτή.

Αυτήν την κορυφαία στιγμή που η δημοκρατική εσωτερική λειτουργία των κομμάτων επιβάλλει να μην υπάρχουν γραμμές και κάθε Βουλευτής να κρίνει και να αποφασίζει σύμφωνα με τη συνείδησή του, αυτήν την κορυφαία στιγμή της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, υπάρχουν κόμματα που την περιφρονούν. Και την περιφρονούν όχι για κάποιο λόγο ουσίας, αλλά γιατί αποφεύγουν να δεσμευθούν για ζητήματα που η ίδια η κοινωνία θέτει.

Αλήθεια, μήπως θυμάται κάποιος στην ελληνική κοινωνία τους λόγους που προβάλλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη μη συμμετοχή του στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος; Ή μήπως υπάρχει Έλληνας που να μην έχει πειστεί ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην ύψιστη αυτή κοινοβουλευτική διαδικασία προτάσσει τα κομματικά του μικροσυμφέροντα από τα συμφέροντα του τόπου;

Άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να καλεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να επιστρέψει στην Αίθουσα. Πιστεύω ότι είναι μάταιη η προσπάθεια. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει αποδείξει με όλη τη μέχρι σήμερα πορεία του ότι κυριαρχείται από την άρνηση, την έλλειψη θάρρους να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του λαού και τις προκλήσεις της κάθε εποχής. Η ιστορία του, άλλωστε, σε ό,τι αφορά τις συνταγματικές αναθεωρήσεις δεν αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Με την υπόθεση της Αναθεώρησης του Συντάγματος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έφτασε στο σημείο όχι μόνο να μη σέβεται θεσμούς που από το λαό έχει ταχθεί να υπηρετεί, όπως είναι ο θεσμός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε ένα δημοκρατικό κοινοβουλευτικό πολίτευμα, αλλά έφτασε στο σημείο να μη σέβεται ούτε τον ίδιο του τον εαυτό. Διότι δεν είναι δυνατόν ο Πρόεδρός του να ενεργεί σαν να μη τάχθηκε ποτέ υπέρ της λειτουργίας μη κρατικών πανεπιστημίων. Ή δεν είναι δυνατόν να πετάει στον κάλαθο των αχρήστων τις προτάσεις που το ίδιο το κόμμα του κατέθεσε να αναθεωρηθούν, πολλές από τις οποίες υιοθέτησε και η Νέα Δημοκρατία.

Η «συνέπεια» του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη φυγή από την αντιμετώπιση

των μεγάλων και σοβαρών προβλημάτων της χώρας είναι κάτι που εντυπωσιάζει. Πριν από περίπου ένα χρόνο, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εγκατέλειψε αυτήν την Αίθουσα και κατέθεσε πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης επιχειρώντας να αποφύγει να λάβει ουσιαστικά θέση για ζητήματα, όπως το άρθρο 16 για τα μη κρατικά πανεπιστήμια ή και άλλα επί μέρους ζητήματα.

Μεσολάβησαν οι εκλογές. Η τακτική του καταδικάστηκε από τον ελληνικό λαό, αλλά η στάση του δεν άλλαξε. Και δεν πρόκειται να αλλάξει για τον απλούστατο λόγο ότι η ηγεσία του φοβάται να αντιμετωπίσει κατάματα τα ζητήματα που θέτουμε με τις προτάσεις μας για αλλαγές στο Σύνταγμα και κυρίως φοβάται να αντιμετωπίσει το πρόβλημα των μη κρατικών πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια εποχή που τα σύνορα έχουν ανοίξει και η παγκοσμιοποίηση σαράνι τα πάντα, η μόνη ελπίδα για ενίσχυση του ελληνικού έθνους είναι η επένδυση στην παιδεία.

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής έχει αντιληφθεί το μέγεθος του προβλήματος και θεωρεί την παιδεία εθνική υπόθεση. Δεν είναι τυχαίο ότι δίνουμε έμφαση στις νέες τεχνολογίες, στην έρευνα και στην καινοτομία, στις οποίες προωθούμε το 21% των κοινοτικών πόρων.

Η παιδεία, λοιπόν, μπορεί να αποτελέσει το μεγαλύτερο συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας σε τέτοιο βαθμό, που να μπορούμε όχι μόνο να διαφυλάξουμε τις ρίζες και τον πολιτισμό του έθνους μας, αλλά και να διεισδύσουμε περαιτέρω στον ευρωπαϊκό και τον παγκόσμιο πολιτισμό, αφού η ιστορία έχει αποδείξει ότι όσοι μετάλαβαν το θείο δώρο της ελληνικής παιδείας, ένωσαν και έζησαν ως Έλληνες.

Η παιδεία λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να αποτελέσει το μεγαλύτερο και ισχυρότερο όπλο της χώρας μας στη νέα εποχή και μέσω της παιδείας μπορούμε να ενισχύσουμε τη θέση της Ελλάδος στα διεθνή fora. Αντί, λοιπόν, να στέλνουμε τα παιδιά μας στο εξωτερικό και να χάνουμε εκτός συνάλλαγμα και ανθρώπινο δυναμικό, είναι καλύτερα να τους παρέχουμε τη δυνατότητα της γνώσης στον τόπο μας, ενώ παράλληλα θα μπορούμε να εισάγουμε φοιτητές και από γειτονικές χώρες και να εξάγουμε γνώση.

Η Νέα Δημοκρατία ως υπεύθυνο κόμμα έχει χρέος απέναντι στον ελληνικό λαό να προσφέρει λύσεις στο πρόβλημα έλλειψης μη κρατικών πανεπιστημίων. Διατύπωσε τις προτάσεις της μέσω της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος και καλεί όλες τις υγιείς πολιτικές δυνάμεις να ανταποκριθούν σε κάτι που αποτελεί πλέον απαίτηση της κοινωνίας.

Είναι σαφές ότι η παιδεία, άσχετα από πού θα προέρχεται, πρέπει να τελεί υπό την αυστηρή εποπτεία του κράτους. Επίσης, θα ήταν καλό οι όροι κάτω από τους οποίους θα δίδονται οι άδειες για τη λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων να είναι αυστηροί σε τέτοιο βαθμό, που και μόνο η παροχή άδειας να εγγυάται την ποιότητα των παρεχομένων σπουδών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσω της Αναθεώρησης τίθεται και ένα άλλο μέγα ζήτημα που αφορά τη σχέση εμπιστοσύνης πολίτη και πολιτικής. Σίγουρα η διαφάνεια στη λειτουργία των κομμάτων και το «πόθεν έσχες» των Βουλευτών συντελεί στην επίτευξη αυτού του σκοπού. Όμως, δεν αρκούν κάποια μέτρα που σωστά προβλέπονται, όπως ο έλεγχος του «πόθεν έσχες» από το Συνταγματικό Δικαστήριο στο οποίο πρέπει να περάσει η αρμοδιότητα, ώστε ελεγκτές και ελεγχόμενοι να μην είναι τα ίδια πρόσωπα.

Απαιτείται κάτι παραπάνω. Κι αυτό το παραπάνω πρέπει να προέλθει από τη δική μας συμπεριφορά. Φυσικά η ενδυνάμωση της σχέσης πολίτη και πολιτικού δεν επιτυγχάνεται με τη σημερινή εικόνα της Βουλής και την απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε με μόνιμες τακτικές άρνησης και ισοπέδωσης των πάντων, ούτε βέβαια με τη συνεχή υποβάθμιση του ρόλου των Βουλευτών τόσο από μας τους ίδιους όσο και από εκείνους που η πολιτεία και η εκάστοτε κυβέρνηση έδωσε δικαίωμα να ασκούν διοίκηση και εξουσία.

Δυστυχώς δεν προάγουμε το θεσμό του Βουλευτή και οι ίδιοι όταν θυσιάζουμε τη σοβαρότητα και την αξιοπρέπεια μας για λίγα λεπτά δημοσιότητας. Ούτε προάγουμε την αξιοπιστία μας

όταν άλλα υποσχόμεθα ως αντιπολίτευση και άλλα πράττουμε όταν ασκούμε εξουσία ή όταν εκείνα που κάναμε όταν διαθέταμε εξουσία τα ξεχνάμε και τώρα προσφεύγουμε και πάλι στην τακτική των συνθημάτων. Εμείς μπορεί να ξεχνάμε, ο λαός όμως όχι. Και ο λαός είναι εκείνος που κρίνει τη συμπεριφορά όλων μας.

Πρέπει, λοιπόν, πρώτοι εμείς που διακονούμε την πολιτική, να σεβαστούμε την πολιτική και μέσω αυτής το λαό που με την ψήφο του μας επιτρέπει να μετέχουμε στην πολιτική. Τότε και μόνο τότε σταδιακά οι σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και πολιτικών θα αρχίσουν να αποκαθίστανται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Άννα Φιλίνη, Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ..

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία πρότεινε μια Αναθεώρηση του Συντάγματος σε ιδιαίτερα αντιδημοκρατική, συντηρητικότατη κατεύθυνση. Αυτή, όμως, η αντιδημοκρατικότητα υπήρξε πραγματικά το κύριο χαρακτηριστικό της. Γιατί τα βασικά άρθρα, που η Νέα Δημοκρατία επιδίωξε να αναθεωρήσει και δίνουν τη σφραγίδα σε αυτήν τη διαδικασία, έχουν να κάνουν με καίρια θέματα της δημοκρατίας.

Το κυβερνητικό σχέδιο ήταν, με την αλλαγή του άρθρου 16 στην παιδεία, η ακύρωση του δημόσιου χαρακτήρα της, με την αλλαγή του άρθρου 24 στο περιβάλλον, η ακύρωση ουσιαστικά της έννοιας της αειφορίας και η παραχώρηση προς οικοδόμηση μεγάλων δασικών εκτάσεων, με την αλλαγή του άρθρου 100 στη δικαιοσύνη, το άνοιγμα του δρόμου προς τον άνωθεν κυβερνητικό έλεγχο της δικαιοσύνης με τη σύσταση του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Η Νέα Δημοκρατία επιδίωξε τη συναίνεση σ' αυτήν την κατεύθυνση, την αντιδημοκρατική κατεύθυνση όπως είπα και κυρίως επιδίωξε αυτήν τη συναίνεση ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα της Βουλής.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό, λοιπόν, ότι αυτός ο στόχος δεν επιτεύχθηκε. Και είναι σημαντικό γιατί τον καλλιέργησαν και κεντροδεξιά συνάδελφοι, ενώ σήμερα τελικά στηρίζεται αυτή η προσπάθεια Αναθεώρησης, προς την κατεύθυνση που είπαμε, από την πιο δεξιά συντηρητική πτέρυγα αυτής της Βουλής.

Δεν είναι τυχαίο που δεν πέτυχε αυτή η Αναθεώρηση, όπως είχε προγραμματιστεί. Υπήρξαν μεγάλα κοινωνικά κινήματα αντίδρασης μέσα στον πλατύ κόσμο, αλλά και μέσα στο δημοκρατικό κόσμο, που εμπόδισαν να εκφραστεί μια τέτοια σύμπλευση όπως ήταν η αρχική επιδίωξη.

Πρώτα υπήρξε το μεγάλο κίνημα της νεολαίας και όλου του κόσμου της εκπαίδευσης που έθεσε εκτός συζήτησης και ακύρωσε την προοπτική αναθεώρησης του άρθρου 16. Δεν είναι αυτό ένα κίνημα που βλέπει ότι η παιδεία μας σήμερα βρίσκεται σε μια άνηση βεβαίως. Όμως είναι ένα κίνημα και το στηρίζουμε γιατί θεωρεί ότι η αρχή για μια οποιαδήποτε προοδευτική παιδεία είναι η προσπάθεια κατ' αρχάς του δημόσιου χαρακτήρα της.

Μετά υπήρξε το μεγάλο ρεύμα που κινήθηκε από άκρη σ' άκρη στην Ελλάδα ιδιαίτερα μετά τις πυρκαγιές του 2007 και ανέπτυξε κλοιό προστασίας για τα δάση και για το περιβάλλον.

Ξεπήδησε η συνείδηση για την προστασία του περιβάλλοντος σε πλατύτερα στρώματα, σε όλες τις γενιές του πληθυσμού και όχι πια σε περιορισμένα τμήματα με ειδικά περιβαλλοντικά ενδιαφέροντα.

Μπορούμε να πούμε ότι τώρα για πρώτη φορά, μετά τα χρόνια όπου το άρθρο 114 του Συντάγματος με το ιστορικό πια σύνθημα «1-1-4» γινόταν σημαία του αριστερού και του δημοκρατικού κόσμου, το άρθρο 24 απέκτησε το συμβολισμό της σημαίας για την υπεράσπιση της ζωής των ανθρώπων και κατά της καταστροφής της φύσης.

Επίσης, σε πλατύτερα στρώματα πολιτών και όχι μόνο στα πλαίσια νομικών αποκτήθηκε η συνείδηση ότι η προσπάθεια συγκρότησης και λειτουργίας στη χώρα μας -για πρώτη φορά στην ιστορία της- ενός συνταγματικού δικαστηρίου, με την ανα-

θεώρηση του άρθρου 100, επιχειρείται ακριβώς, επειδή όλα τα τελευταία χρόνια οι αποφάσεις και η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας έχουν σταθεί πολλές φορές εμπόδιο στην καταστροφή του περιβάλλοντος με πραγματικά ιστορικές αποφάσεις αυτού του δικαστηρίου.

Και είναι πραγματικά αστείο να ακούγεται ξανά και σήμερα εδώ στη Βουλή από κυβερνητικά χείλη ότι η αναθεώρηση του άρθρου 24 επιδιώχθηκε, για να ενισχύσει την προστασία του περιβάλλοντος στη χώρα μας, όταν ξέρουμε πια όλοι ότι ο πραγματικός στόχος της αναθεώρησης αυτού του άρθρου, ήταν για την αποδέσμευση χιλιάδων στρεμμάτων δασικών εκτάσεων και ότι αντίδραση σε αυτήν την κατεύθυνση υπήρξε και υπάρχει ακόμη και μέσα από τους κόλπους του κυβερνώντος κόμματος.

Βεβαίως, σε αυτήν την Αναθεώρηση που προτάθηκε υπάρχουν ορισμένα άρθρα που εμείς είμαστε έτοιμοι να τα ψηφίσουμε στο τέλος αυτής της διαδικασίας, όπως για παράδειγμα το άρθρο 79, που προβλέπει ότι η Βουλή μπορεί να υποβάλει προτάσεις τροποποίησης επί μέρους κονδυλίων του προϋπολογισμού. Ή το άρθρο 101, που αναφέρει σημαντικά ζητήματα σε σχέση με το νησιωτικό μας χώρο και τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και του νησιωτικού χώρου και των ορεινών περιοχών. Επίσης, το άρθρο 57 ή και ένα άρθρο σχετικά με την προστασία των ζώων.

Όμως, θεωρούμε ότι τελικά η ψήφιση αυτών των άρθρων δεν στηρίζει την αντιδημοκρατική κατεύθυνση στην οποία βρίσκονται τα κύρια άρθρα που θέλησε να αναθεωρήσει η Κυβέρνηση με αυτήν εδώ την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Τελικά θεωρούμε ότι ψηφίζοντας κιόλας αυτά τα άρθρα θα σταθεί δυνατόν να εμποδιστεί για τα επόμενα χρόνια η παραπέρα επιδίωξη αναθεώρησης αυτών των σημαντικών άρθρων που ανέπτυξα προηγούμενως.

Επαναλαμβάνω ότι η γραμμή για την αντιδημοκρατική και συντηρητική στροφή του Συντάγματος, ευτυχώς, φαίνεται ότι δεν περνάει. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απέτυχε σε αυτόν το στόχο. Και γι' αυτόν το λόγο, βεβαίως, δηλώνουμε την ικανοποίησή μας. Βέβαια, ξέρουμε ότι οι αλλαγές που επιδιώχθηκαν στο Σύνταγμα και που φαίνεται ότι δεν τελεσφορούν τώρα θα επιδιωχθούν με νόμους. Όμως, και αυτά, βέβαια, θα τα αντιπαλέψουμε, όπως μπορούμε.

Ήδη, για παράδειγμα, ο κ. Χατζηγάκης, ως Υπουργός Δικαιοσύνης, προσπάθησε να φέρει με νόμο τις αλλαγές του για το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ή ξέρουμε πολύ καλά ότι ο κ. Σουφλιάς έχει ήδη καταθέσει για ψήφιση το νέο Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει πάρα πολύ σημαντικές και αρνητικές διατάξεις σχετικά με το περιβάλλον, σχετικά με την ανάγκη επιβίωσης και ανάπτυξης των νησιωτικών και των ορεινών μας περιοχών.

Ξέρουμε για παράδειγμα ότι η περιοχή της Ηπείρου συνεχίζει να παραμένει χωρίς σιδηροδρομική σύνδεση. Τα νησιά του Αιγαίου παραμένουν να έχουν μια μονομερή σύνδεση μονάχα με την Αθήνα. Αυτά βεβαίως είναι ζητήματα που θα δούμε στο μέλλον, όμως και αυτά θα έχουμε το θάρρος να τα παλέψουμε, όπως αντιπαλέψαμε και αυτήν την αντιδημοκρατική Αναθεώρηση.

Είμαστε αισιόδοξοι ότι ο τόπος μας θα πάει καλύτερα, γιατί υπάρχει ένα μεγάλο κίνημα πολιτών που δεν επιτρέπει τέτοιου είδους αντιδημοκρατικές εκτροπές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Νατάσα Ράγιου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έλεγε και ο Σαΐτζηρ, «οι αμφιβολίες είναι προδότες και γίνονται ατία να χάσουμε το καλό που θα μπορούσαμε να κερδίσουμε, γιατί μας κάνουν να φοβόμαστε να ενεργήσουμε». Κάπως έτσι φαντάζομαι ότι

αισθάνεται σήμερα και η Αξιωματική Αντιπολίτευση αυτής της χώρας, γιατί απέχει από την ύψιστη κοινοβουλευτική διαδικασία.

Το Σύνταγμα είναι ο ανώτερος νόμος του κράτους. Είναι ο καταστατικός χάρτης των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των πολιτών στις δημοκρατικές κοινωνίες και ορίζει τον τρόπο διοίκησής τους. Η ίδια του η πορεία από το 1975 μέχρι σήμερα απέδειξε ότι είναι και το μακροβιότερο της ελληνικής συνταγματικής ιστορίας αλλά και ένα από τα πιο πρωτοπόρα Συντάγματα ολόκληρης της Ευρώπης. Η συμβολή και η βοήθεια όλων των πολιτικών δυνάμεων μας έφερε ως εδώ. Γι' αυτό και κρίνεται εντελώς αδικαιολόγητη η απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που επέλεξε τη φυγή για πολλοστή φορά και για καθαρά μικροκομματικούς λόγους.

Ο Πρωθυπουργός αυτής της χώρας πιστός στις δεσμεύσεις του στον ελληνικό λαό, στη στρατηγική των μεταρρυθμίσεων που έχει υποσχεθεί, προχωρά σε μια πρόταση επί των αναθεωρητών διατάξεων που έχουν τεθεί προς συζήτηση.

Η τελευταία Αναθεώρηση ολοκληρώθηκε πριν από επτά χρόνια και ορισμένες αναγκαίες συνταγματικές αλλαγές δεν έγιναν απόλυτα αποδεκτές, ενώ άλλες δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί θα αναρωτιέται ίσως αυτή τη στιγμή, τι μας κάνει να πιστεύουμε ότι τώρα θα αλλάξει η ζωή του Έλληνα και γιατί αγγίζουμε το Σύνταγμα και δεν ασχολούμαστε με θέματα πολύ πιο σοβαρά που τον αφορούν, όπως για παράδειγμα η ανεργία και η ακρίβεια. Και όμως, η συζήτηση αυτή ό,τι εμπεριέχει και ό,τι σηματοδοτεί αφορά και επηρεάζει καταλυτικά σε πολύ μεγάλο βαθμό τη ζωή του Έλληνα πολύτιμη.

Με την πρόταση της Κυβέρνησης θα τεθεί ένα νέο πλαίσιο διαμορφωμένο με τέτοιον τρόπο, ώστε ο κοινός νομοθέτης να μπορεί να δράσει πλέον υπέρ των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν καθαρά οι Έλληνες πολίτες. Γι' αυτό και η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας θέτει βασικές προτεραιότητες.

Πρώτον, σύγχρονη παιδεία, προσίτη σε όλους. Άρθρο 16. Η παιδεία παραμένει δημόσιο αγαθό και η Νέα Δημοκρατία είχε και έχει από την αρχή της διακυβέρνησής της σε πρώτο στόχο την παιδεία και τον πολιτισμό. Για να κατανοήσουμε τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει κυρίως η ανώτατη εκπαίδευση, για την οποία και θα μιλήσουμε, οφείλουμε να δούμε ποιος είναι ο ρόλος και ποια είναι η αποστολή του πανεπιστημίου.

Πόσοι από εσάς πιστεύετε ότι οι φοιτητές είναι ευχαριστημένοι από την εκπαίδευση που έχουν; Αισθάνονται οι καθηγητές ότι οι προσπάθειες που κάνουν έχουν τα επιθυμητά αποτελέσματα; Θεωρούν όσοι ασκούν διοίκηση στο πανεπιστήμιο με τα σημερινά δεδομένα ότι μπορούν να είναι αποτελεσματικοί; Διαφωνεί κανείς ότι η παιδεία έχει τόσα πολλά προβλήματα; Διαφωνεί κανείς ότι το γενικότερο πλαίσιο της παιδείας είναι και δυσκίνητο και δύσκαμπτο;

Οι κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχουν πρόταση. Η μόνη πρόταση που κατατίθεται εδώ απόψε στα κενά καθίσματα είναι η φυγή.

Είναι ικανοποιημένη η κοινωνία από τα πανεπιστήμια; Πόσα κολλέγια ή μη κρατικά ξένα πανεπιστήμια μπήκαν στη χώρα μας χωρίς κανένα νομοθετικό πλαίσιο; Εκτιμώ πως πρέπει να έχουμε στο νου μας περίπου τις ίδιες απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα.

Ο κ. Παπανδρέου συμφωνούσε με το άρθρο 16 και προσπαθούσε από τη μια μεριά να πείσει τους Έλληνες ότι έχει θέσεις και επιχειρήματα και από την άλλη πρακτικά αποδεικνύεται ότι την τέχνη της διγλωσσίας μπορεί να τη χειριστεί πάρα πολύ καλά.

Σήμερα, λοιπόν, είναι φανερό ότι τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζουν πάρα πολλές προκλήσεις για να ανταποκριθούν στην αποστολή τους και το ελληνικό πανεπιστήμιο ακόμα περισσότερες. Αυτό γιατί συμβαίνει; Συμβαίνει διότι ακόμη αντιμετωπίζουμε το πανεπιστήμιο ως μία κρατική υπηρεσία, ως μία κρατικοποιημένη Δ.Ε.Κ.Ο. ή ως μία κρατική υπηρεσία υπό επιτήρηση, υπό έλεγχο. Το πανεπιστήμιο όμως είναι -ή τουλάχιστον πρέπει να είναι- ένας δυναμικός οργανισμός στον οποίο δραστηριοποι-

ούνται άτομα με φιλοδοξίες, αντιθέσεις, επιδιώξεις και σχετικά υψηλές δυνατότητες, οι οποίες αναδεικνύονται και αξιοποιούνται μόνο όταν υπάρχουν βασικές προϋποθέσεις.

Επομένως έχουμε πολύ μεγάλη ευθύνη έναντι της κοινωνίας και είναι καιρός να διδαχθούμε από τη διεθνή εμπειρία, να αφήσουμε το πανεπιστήμιο να βρει το δρόμο του, να περιοριστεί η πολιτεία στο ρόλο που μπορεί και που πρέπει να έχει και αυτό μπορεί να γίνει μόνον αξιολογώντας αν έχουν επιτευχθεί οι συγκεκριμένοι στόχοι που έχουν συμφωνηθεί εκ των προτέρων.

Με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας αξιολογείται παράλληλα και το μη κρατικό πανεπιστήμιο, γιατί μόνον έτσι θα μπορέσει να λειτουργήσει στο φυσικό του πλαίσιο και θα μπορέσουμε όλοι να δούμε τι μπορεί να προσφέρει. Όταν διασφαλιστούν αυτές οι προϋποθέσεις, θα λυθούν πάρα πολλά από τα υπάρχοντα προβλήματα και θα πάψουν να υφίστανται διλήμματα όπως ιδιωτικό ή δημόσιο.

Η τελευταία πρόταση, λοιπόν, τι σημαίνει; Σημαίνει εναλλακτική δυνατότητα σε νέους ανθρώπους που έχουν και αυτοί με τη σειρά τους το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους και την παραμονή και ίσως το δικαίωμα στην εργασία νέων επιστημόνων, καθώς και τη μείωση των Ελλήνων φοιτητών που φεύγουν -και το βιώνουμε όλοι εδώ και πολλά χρόνια- κατά χιλιάδες από τη χώρα μας για να σπουδάσουν σε άλλες χώρες, κυρίως ευρωπαϊκές.

Άρθρο 57: Καταργείται το ασυμβίβαστο. Κατά την προηγούμενη διαδικασία Αναθεώρησης ψηφίστηκε το ασυμβίβαστο, κάτι το οποίο φαντάζομαι ότι βρίσκει τον περισσότερο κόσμο αντίθετο. Δεν είναι δυνατόν οι Βουλευτές, οι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου, να μην έχουν άλλη επαγγελματική δραστηριότητα. Δεν είναι δυνατό να θέλουμε να έχουμε πολιτικές προσωπικότητες που δεν έχουν δουλέψει ποτέ στη ζωή τους γιατί δεν θα μπορούν να ξέρουν τα προβλήματα της καθημερινότητας του Έλληνα πολίτη όταν δεν έχουν έλθει πάρα πολύ κοντά σ' αυτά.

Δεν ξέρω πώς το αντιλαμβάνεται κανείς, πώς θα εμπιστευθεί και πώς θα ψηφίσει ο κόσμος το Βουλευτή του. Μία από τις φράσεις που ακούω -όπως ακούτε κι εσείς- συνέχεια να λένε είναι: «Τι ανάγκη έχετε εσείς, εσείς παίρνετε το μισθό σας και αλίμονο από μας». Εμείς δεν έχουμε έλθει εδώ να δώσουμε αυτήν την εικόνα.

Βέβαια δεν είναι μόνο οι νόμοι που θα λύσουν από μόνοι τους κάποια προβλήματα. Πρέπει να είμαστε εδώ όλοι παρόντες και να τα αντιμετωπίσουμε με συνέπεια, μία συνέπεια που θα επαναλάβω ότι λείπει αυτήν τη στιγμή από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Προστασία του περιβάλλοντος η οποία εγγυάται αειφόρο ανάπτυξη και καλύτερη ποιότητα ζωής για τους πολίτες, άρθρο 24, σύμφωνα με το οποίο η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξη του περιβάλλοντος το κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει η εθνική οικονομία, η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον.

Πολλοί αναρωτιούνται αν πρέπει να αλλάξει το άρθρο 24. Τον τελευταίο καιρό για το τι έγινε, τι γίνεται και τι δεν γίνεται και για το πώς θα γίνει, ειδικά σε ό,τι αφορά τις περιοχές που επλήγησαν από τις φωτιές, όπως στην Αχαΐα η Αιγιάλεια, θεωρώ ότι ισχύει αυτό που λένε για τους νικητές και για τους ηττημένους, ότι νικητές είναι εκείνοι που σε κάθε πρόβλημα έχουν μία λύση, ενώ ηττημένοι είναι εκείνοι που απέναντι σε μία λύση παρουσιάζουν ένα πρόβλημα.

Εδώ πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι το κράτος λειτουργήσει άμεσα και αποτελεσματικά. Δυστυχώς, ακόμα και σ' αυτήν την περίπτωση, το μόνο που έκανε η Αξιωματική Αντιπολίτευση ήταν να θυσιάσει αυτήν την καταστροφή και τα αποτελέσματά της στο «βωμό» της ψηφοθηρίας.

Με την ευκαιρία της συζήτησης για το άρθρο 24 θα ήθελα να σας πω -επειδή έζησα από κοντά το τι έγινε και τι γίνεται- ότι η

γκρίνια που ακούγεται είναι πάρα πολλές φορές υπερβολική και άδικη. Η απάντηση για όσα δεν έχουν γίνει βρίσκεται στην κωλυσιστική λόγω της ασύλληπτης γραφειοκρατίας και αυτό το βιώνουμε όλοι καθημερινά. Γίνεται πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια να γίνουν όλα όπως πρέπει με την πίεση όλων, αλλά τελικά ίσως η μαγική λέξη και το «κλειδί» είναι η λέξη συνεργασία και το να βάλουμε νομοθετικά θεμέλια ώστε να μην ξαναγίνει ποτέ κανένα λάθος που να αφήσει τη χώρα στο έλεος της καταστροφής.

Το σημερινό συνταγματικό νομικό πλαίσιο, με τη βελτιωμένη έκδοσή του, μπόρεσε κι έκανε μία αρχή.

Η Νέα Δημοκρατία, όμως, δεν αρκείται μόνο σε αυτό. Οφείλουμε να διαμορφώσουμε ένα καλύτερο νομοθετικό πλαίσιο, που θα προσταθεί το περιβάλλον μας, θα προσταθεί τα δάση και όλες τις δασικές εκτάσεις της Ελλάδας.

Γι' αυτό καλεί σε αυτή τη συζήτηση τους πάντες να αναλογιστούν μία διορθωτική χαρακτήρα παρέμβαση, χωρίς να θίγεται στο ελάχιστο η συνταγματική προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Και το σημαντικότερο; Μία παρέμβαση ώστε τα όποια ακραία φαινόμενα εναντίον των δασών μας, να αντιμετωπιστούν πλέον μια για πάντα. Προτείνεται μία λύση που θα ορίζει αναδασωτέα όλα εκείνα τα δάση τα οποία μετά την 11η Ιουνίου θα έχουν υποστεί οποιαδήποτε μεταβολή, η οποία δεν θα λαμβάνεται πλέον υπ' όψιν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να αναλογιστούμε την ευαισθησία του συγκεκριμένου προβλήματος και να ξεφύγουμε από κομματικούς εγωισμούς. Η προστασία του περιβάλλοντος έχει καθοριστική σημασία για την ποιότητα της ζωής των σημερινών πολιτών, αλλά και των μελλοντικών γενεών.

Το άρθρο 100 αφορά τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης ως αναγκαίας προϋπόθεσης για τη λειτουργία του κράτους-δικαίου, αλλά και για τη θωράκιση της ίδιας της δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αναζητώντας πάντα την ορθή και γρηγορότερη απονομή της δικαιοσύνης, για την οποία έχει γίνει πάρα πολύς λόγος τα τελευταία χρόνια, χωρίς κωλύματα και χωρίς καθυστερήσεις και κυρίως αναζητώντας τη διαφανέστερη απονομή της δικαιοσύνης -μία δικαιοσύνη που βεβαίως δεν θα μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν- η Νέα Δημοκρατία περιστρέφεται έντονα στην αναθεώρηση του άρθρου 90 που αφορά στη διαδικασία επιλογής της ηγεσίας της δικαιοσύνης και του άρθρου 100 που αναφέρεται στην ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου, διότι πολλές φορές έχουμε δει φαινόμενα παράκαμψης αξιολογών δικαστών. Κι εκείνο που δεν θέλουμε, βέβαια, είναι να δημιουργείται η εντύπωση ότι το κράτος θέλει να ελέγχει τη δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΝΑΤΑΣΑ ΡΑΓΙΟΥ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Οι αναθεωρητικές διατάξεις, που προτείνει η Κυβέρνηση, δεν είναι επιθέσεις εναντίον του δημόσιου χώρου και σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να εκληφθούν ως τέτοιες. Αντιθέτως, ενισχύουν τον κοινωνικό ρόλο του κράτους, ενισχύουν το δημόσιο χώρο, χαράσσουν μια πολιτική, θεσπίζουν και ολοκληρώνουν τη δικαιοσύνη και εναρμονίζουν το Σύνταγμα με την ευρωπαϊκή, κοινοτική και διεθνή έννομη τάξη. Άλλωστε, η πολιτική για να έχει νόημα, πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Αστέριος Ποντούλης Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ..

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βιώνουμε μία μεζιζονα στιγμή του κοινοβουλευτικού μας συστήματος. Δεν θα πρέπει να αμφισβητήσουμε τις αγαθές μεταρρυθμιστικές προθέσεις του αξιότιμου κύριου Πρωθυπουργού της χώρας, διότι, κατά τα λεγόμενά του, πράγματι θεωρεί ως κορωνίδα της όλης μεταρρυθμι-

στικής του προσπάθειας την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Καλό είναι να αποδεχθούμε τη συλλογιστική αυτή.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, πρέπει να παραδεχθούμε κάτι: Η όλη προσπάθεια έχει στραβώσει. Και στραβωσε με την αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και τότε ο Πρωθυπουργός της χώρας άρχισε να βιώνει καταστάσεις άγχους.

Πώς προσπάθησε να ξεπεράσει το άγχος του αυτό; Σε πρώτη φάση προσπάθησε με την τακτική του μαστίγιου και του καρότου έναντι του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Να σας πω ποιο ήταν το καρότο. Έστειλε το εξής μήνυμα στον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Καλό είναι να επανέλθετε στην αναθεωρητική διαδικασία κι εμείς θα λάβουμε υπ' όψιν τις θέσεις, που έχει εκφράσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για συνταγματική κατοχύρωση του γερμανικού μοντέλου στο εκλογικό σύστημα.

Μα, το ερώτημα είναι αυτονόητο: Ήδη η Βουλή αυτή έχει ψηφίσει ένα νέο εκλογικό σύστημα. Άρα, απέτυχε η προσπάθεια αυτή.

Χθες ακούσαμε το μαστίγιο από τον αξιότιμο Πρωθυπουργό της χώρας. Είπε, δηλαδή, με έμφαση -έστειλε ένα άλλο μήνυμα στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- το εξής: Προσέξτε, η στάση σας αυτή θα ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν και στο μέλλον. Μάλιστα, το ανέφερε δις αυτό το πράγμα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι εάν δεν έρθετε στην αναθεωρητική διαδικασία και εμμένετε στη στείρα αυτή πράγματι -γιατί στείρα είναι- αντιπολιτευτική τακτική, τότε και στο μέλλον η Νέα Δημοκρατία θα ακολουθεί παρόμοια πρακτική, να το πω έτσι. Ούτε, όμως, αυτό επετεύχθη.

Άρα, το όλο σύστημα, η όλη αναθεωρητική διαδικασία τείνει αυτή τη στιγμή να εκφυλιστεί, να γίνει μια αναθεωρητική διαδικασία πλήρως ελεγχόμενη από τα κόμματα της Αριστεράς. Έχει ολοκληρωθεί η παγίδα που έχει στηθεί από τα κόμματα της Αριστεράς.

Παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή τις θέσεις που ανέπτυξε στην Αναθεωρητική Επιτροπή το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Ειρήσθω εν παρόδω να πω στο σημείο αυτό, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ποτέ δεν συμμετείχε σε μια αναθεωρητική διαδικασία παρά μόνον το 1986 όταν ήταν να περιοριστούν οι αρμοδιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας. Δεν σας κινεί το ενδιαφέρον γιατί συμμετέχει τώρα;

Ο αξιότιμος Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Αλυσανδράκης έδωσε τρία «παρών». Είπε λοιπόν: «παρών» όσον αφορά το επαγγελματικό ασυμβίβαστο, «παρών» όσον αφορά την εμπλοκή της Βουλής στην κατάρτιση του προϋπολογισμού, «παρών» όσον αφορά την ιδιαίτερη προοπτική και φροντίδα που πρέπει να δοθεί στις νησιωτικές και ορεινές περιοχές.

Θα γίνω μάντης -και καλός μάντης- εάν προβλέψω ότι δεν θα έχει κανένα απολύτως πρόβλημα το «παρών» να το μετατρέψει σε «ναι» τώρα στις θέσεις αυτές, με απώτερο στόχο βεβαίως να έλξουν τη Νέα Δημοκρατία σε μια αφυδατωμένη συνταγματική μεταρρύθμιση προκειμένου το όλο ουσιαστικό εγχείρημα της μεταρρύθμισης να πάει πέντε και δέκα χρόνια αργότερα, δηλαδή όχι πριν από το 2018. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, το πρόβλημα που έχει περιέλθει η κυβερνώσα παράταξη, το πρόβλημα, το άγχος που πραγματικά βιώνει ο Πρωθυπουργός της χώρας.

Βεβαίως το αυτονόητο ερώτημα είναι: Μπορεί να βγει από αυτόν το φαύλο κύκλο ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση, όλο το πολιτικό σύστημα της χώρας; Μπορεί να σπάσει τα δεσμά, τα στρατηγικά δεσμά της Αριστεράς το πολιτικό μας σύστημα; Διότι υπάρχει μια ιδεολογική κηδεμόνευση, αλλά αυτή δεν θα πρέπει να αποκρύψει πράγματα και τη θεσμική συνιστώσα μέσω της αναθεώρησης του θεμελιώδους χάρτη της χώρας. Μπορεί, υπάρχει λύση, αρκεί ο Πρωθυπουργός της χώρας να προβεί σε θαρραλέες ενδεδειγμένες ενέργειες.

Ενέργεια πρώτη: Θα πρέπει ο Πρωθυπουργός της χώρας να «πετάξει το γάντι» στην Αριστερά και να πάρει την πρωτοβουλία των κινήσεων ο ίδιος. Θα πρέπει δηλαδή με άλλα λόγια να δηλώσει ξεκάθαρα εντός Βουλής, ότι ή ψηφίζετε ουσιαστικά άρθρα του Συντάγματος, διατάξεις του Συντάγματος που πρέπει να αναθεωρηθούν ή η διαδικασία κηρύσσεται άγονη.

Ενέργεια δεύτερη: Θα πρέπει να πάρει την πρωτοβουλία και έναντι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέτοντας στο τραπέζι τρεις θεμελιώδεις όρους. Θα μου πείτε, μα είναι δυνατόν να κάνει μια τέτοια υπο-

χώρηση ο Πρωθυπουργός; Ναι, θα είναι μια υποχώρηση τακτικής φύσεως. Στρατηγικά θα αποκτήσει το επικοινωνιακό πλεονέκτημα, την επιδοκιμασία των πολιτών, εάν θέσει στο τραπέζι τρεις όρους σε ένα νέο αναθεωρητικό εγχείρημα:

Όρος πρώτος: Σκέφτηκε κανείς, αγαπητοί συνάδελφοι –και απευθύνομαι σε εσάς προσωπικά, κύριε Υπουργέ, από την κοινοβουλευτική εμπειρία που έχετε- να αναθεωρήσει τις διατάξεις της Αναθεώρησης, δηλαδή να κάνουμε αναθεώρηση της αναθεώρησης; Διότι υπάρχει ένα κομβικό ελαττωματικό σημείο στην όλη διαδικασία. Τι λέει η διαδικασία; Εάν κάποιες διατάξεις συγκεντρώσουν εκατόν πενήντα μία ψήφους στην πρώτη φάση, θα απαιτήσουν εκατόν ογδόντα ψήφους στη δεύτερη, ή αν πάρουν εκατόν ογδόντα ψήφους στην πρώτη φάση, αρκεί να λάβουν εκατόν πενήντα μία ψήφους στη δεύτερη φάση. Αυτό είναι προβληματικό, κύριε Υπουργέ. Γιατί;

Ας υποθέσουμε ότι τα δύο μεγάλα κόμματα συμφωνούν σε μια διάταξη που πρέπει να αναθεωρηθεί. Αυτό είναι πάρα πολύ θεμιτό και λογικό να γίνει, όμως στη δεύτερη φάση μπαίνει η εξής σκέψη στο μυαλό των κομμάτων και του εκάστοτε αρχηγού: Στη δεύτερη φάση θα τεθεί ουσιαστικά το ζήτημα του κανονιστικού περιεχομένου της αναθεωρητέας διάταξης και τότε θα αρχίσουν να επιφυλάττουν οι δεύτερες σκέψεις, δηλαδή να δώσω τώρα την ψήφο στην πρώτη φάση, να γίνουν εκατόν ογδόντα; Άρα, η όποια μονοκομματική κυβέρνηση στη δεύτερη φάση με εκατόν πενήντα μία ψήφους θα μπορεί να περάσει τη δική της γραμμή.

Επομένως, θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι ότι αναθεωρούμε την αναθεώρηση. Θα πρέπει ανεξαρτήτως των ψήφων που λαμβάνει μια αναθεωρητέα διάταξη στην πρώτη φάση, είτε εκατόν πενήντα μία ψήφους είτε εκατόν ογδόντα, θα πρέπει στη δεύτερη φάση υποχρεωτικά να λαμβάνει εκατόν ογδόντα ψήφους. Αυτό θα προστατεύσει το Σύνταγμα από το να γίνει ένα Σύνταγμα «λαστέξ», όπως είπε χαρακτηριστικά χθες ο Πρόεδρος μας, θα αυξήσει το κύρος του Κοινοβουλίου, το κύρος του θεμελιώδους χάρτη της χώρας και θα επιτρέψει πράγματι οικουμενικές θέσεις να επιφυλάττουν στο Σύνταγμα της χώρας.

Δεύτερο βήμα θεμελιώδες και πάρα πολύ σημαντικό: Γιατί, κύριε Υπουργέ, τα δύο μεγάλα κόμματα που έχουν τον κρίσιμο αριθμό των πενήντα Βουλευτών στις προτάσεις που έκαναν δεν έθεσαν προς αναθεώρηση το άρθρο 44, παράγραφος 2 περί δημοψηφισμάτων; Διότι, εάν το έκαναν αυτό, θα έφερναν σε πρώτο πλάνο, στο προσκήνιο, τον ίδιο το λαό και τότε η Αναθεώρηση του Συντάγματος θα αποκτούσε πραγματική υπόσταση.

Προτάσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού: Πρώτον, θα πρέπει ο λαός να έχει πρωτοβουλία –είναι η λεγόμενη λαϊκή πρωτοβουλία- σε σχέση με τα δημοψηφίσματα, αρκεί να συγκεντρωθεί το 3% του εκλογικού Σώματος. Γιατί λέμε το 3%; Διότι με το ποσοστό αυτό, το 3%, ένα κόμμα μπαίνει στη Βουλή.

Δεύτερον, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος να είναι δεσμευτικό για την Κυβέρνηση, γιατί διαφορετικά δεν θα έχει λόγο να μπει η χώρα σε μια τέτοια διαδικασία.

Τρίτον, ακούγεται ένα ερώτημα. Ωραία, να προχωρήσουμε σε δημοψήφισμα. Πείτε μας ποιος είναι αυτός που θα καθορίσει το ερώτημα πρώτον και δεύτερον, είναι δυνατόν κρίσιμα ζητήματα να επιλύονται με ένα «ναι» ή με ένα «όχι»; Εμείς έχουμε πρόταση σε αυτό το σημείο και λέμε ότι δεν θα πρέπει ένα δημοψήφισμα να εκφυλίζεται σε ένα «ναι» ή σε ένα «όχι». Θα πρέπει να έρχονται προς έγκριση από το λαό οι προτάσεις των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Αυτή τη στιγμή είναι πέντε. Εάν γινόταν ένα δημοψήφισμα, ας υποθέσουμε για την ονομασία των Σκοπίων, θα έπρεπε πέντε προτάσεις να έρθουν προς έγκριση από τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Σε κάθε περίπτωση και για να τελειώνω, αγαπητή κυρία Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ εκ προοιμίου για την ανοχή σας, θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να λάβετε υπ' όψιν το εξής: Κάποτε στο Βυζάντιο οι θεολόγοι έκαναν μια ολόκληρη συζήτηση για το φύλο των αγγέλων. Εάν συνεχιστεί η παρωδία αυτή της Αναθεώρησης του Συντάγματος, νομίζω ότι τελικά αυτή η γεύση θα

μείνει και στο πολιτικό σύστημα της χώρας και στην κοινή γνώμη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 8ο Δημοτικό Σχολείο Παλαιού Φαλήρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια κορυφαία συζήτηση, όπως είναι η συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος της χώρας, κανείς ούτε μπορεί να χρησιμοποιεί έντονες εκφράσεις ούτε μπορεί να χρησιμοποιεί οξείες λόγους. Όμως, θα ήθελα και εγώ να εκφράσω τη βαθύτατη λύπη μου, εάν θέλετε, τη στενοχώρια μου, για να μιλάω σε κατανόηση γλώσσα, για το γεγονός ότι μόνο της τυπικής απουσίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης από την κορυφαία αυτή διαδικασία, αλλά κυρίως για το ότι η απουσία και η τακτική αυτή εμπόδιζε να υπάρξει ένας ουσιαστικός και βαθύς διάλογος για κεφαλαιώδη θέματα που απασχολούν σήμερα την ελληνική κοινωνία.

Δεν μπορούσαμε να καταλήξουμε σε κοινό τόπο όλα τα κόμματα σε συνδυασμό με τις απόψεις της κοινωνίας για θέματα τα οποία είναι κορυφαία για την πορεία της χώρας τον 21^ο αιώνα.

Το άρθρο 16: κατανοητές, σεβαστές, αν θέλετε, οι απόψεις της Αριστεράς. Όμως νομίζω ότι όλοι ξέρουμε ότι ελάχιστα ανταποκρίνονται στη σημερινή πραγματικότητα. Όμως η Αξιωματική Αντιπολίτευση με την τακτική της μας εμπόδιζε να οδηγήσουμε αυτό το διάλογο σε ένα σοβαρό αποτέλεσμα, σε ένα αποτέλεσμα που θα απελευθέρωνε δυνάμεις παιδείας για το αύριο.

Χειρότερα τα πράγματα, ακόμα χειρότερα κατά τη δική μου προσωπική άποψη, είναι ως προς το άρθρο 24. Στο άρθρο 24 ο διάλογος σε μεγάλο βαθμό υπήρξε από την πλευρά της Αντιπολίτευσης και της Αριστεράς που συμμετέσχε σε ένα επίπεδο σε αυτόν καταγγελτικός.

Το άρθρο 24 είναι για το Κοινοβούλιο μια κορυφαία πρόκληση. Και αυτή η κορυφαία πρόκληση πολύ λίγο μπόρεσε να αντιμετωπιστεί. Το άρθρο 24, κατ' αρχάς δεν είναι μόνο το θέμα των δασικών εκτάσεων και της εύρεσης κοινού τόπου για μια ημερομηνία από την οποία θα ξεκινήσει η αποδοχή ή μη του αποδεικτικού υλικού. Είναι θέμα ευρύτερο. Αφορά το φυσικό και το ανθρωπογενές περιβάλλον. Αφορά το τεράστιο, το επίκαιρο θέμα της χωροταξίας, το οποίο θα έρθει και θα συζητηθεί σε επίπεδο νόμου μετά από λίγο, αφορά θέματα ζωής.

Συνδυάζεται με το άρθρο 17, μέσα από τη διατύπωσή του έχει επιτρέψει σε συνδυασμό με την πολυνομία τη δυνατότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας και των δικαστηρίων γενικά να υπερβούν το όριο της άσκησης δικαστικής εξουσίας και εν τη πράξει να νομοθετούν στα θέματα περιβαλλοντικής πολιτικής. Για το άρθρο 24 όμως δεν μπορούσαμε να κάνουμε έναν ευρύτατο και ειλικρινή διάλογο. Δεν τα καταφέραμε.

Δεν μπορούσαμε να συζητήσουμε το τεράστιο θέμα του τρόπου εισαγωγής του ευρωπαϊκού δικαίου στην ελληνική νομική πραγματικότητα. Όπως ξέρετε, στο Σύνταγμα υπάρχει η διάταξη του άρθρου 70, παράγραφος 8, που ομιλεί για τον τρόπο ενημέρωσης της Βουλής από την Κυβέρνηση. Υπήρξε το θέμα του 28, που από μια απλή διάταξη έχει γίνει διάταξη με την οποία αναθεωρήθηκαν μη αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος, όπως το άρθρο 4. Όμως ένας διάλογος ευρύς, πραγματικός για όλα αυτά τα πράγματα, που να καταλήξει σε ένα έλλογο συμπέρασμα, δεν μπόρεσε να γίνει.

Και είναι τεράστια πρόκληση για το ελληνικό δικαιοσύνη

μα ο τρόπος εισαγωγής των διατάξεων του ευρωπαϊκού δικαίου. Το έχω πει πολλές φορές, μπαίνουν σαν μετεωρίτες στην ελληνική έννομη τάξη, χωρίς να κωδικοποιούνται, χωρίς να εξετάζονται ιδιαίτερα νομοτεχνικά, αλλάζουν, μεταβάλλουν πράγματα και δημιουργείται μια νέα νομική πραγματικότητα, ασύντακτη, η οποία θα φέρει τους Έλληνες πολίτες του μέλλοντος, όχι μόνο τους νομικούς του μέλλοντος, σε πολύ δύσκολη θέση.

Δεν μπόρεσε να γίνει μια συζήτηση για το 103 του Συντάγματος. Εγώ είμαι από τους ελάχιστους ακόμα – αλλά νομίζω ότι η πορεία του χρόνου θα δικαιώσει αυτή την άποψη – που πιστεύουν ότι θα πρέπει να αλλάξει το άρθρο 103 παράγραφος 4 και εκεί που αυτή τη στιγμή υπάρχει συνταγματικά κατοχυρωμένη η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, αυτό να αναστραφεί, η μονιμότητα να καταστεί εξαιρεση.

Και να αναστρέψουμε την απολύτως κατανοητή τότε μέσα στις συγκεκριμένες ιστορικές συνθήκες απόφαση του Ελευθέριου Βενιζέλου περί μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Έχω ξαναπεί ότι ο Ελευθέριος Βενιζέλος είπε, όταν μίλησε στη Βουλή για το συγκεκριμένο θέμα, ότι αυτό δεν γίνεται υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων, γίνεται υπέρ του λαού και του έθνους.

Υπέρ του λαού και του έθνους, λοιπόν, η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων πρέπει να αρθεί. Διότι αυτή είναι κύρια υπαίτια για μια κρατική μηχανή, στην οποία παρά τις φιλότιμες και σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και του παριστάμενου Υπουργού, δεν έχει μπόρεσει να δημιουργηθεί μια κατάσταση φιλική και ανεκτή από τον Έλληνα πολίτη.

Δεν μπόρεσαμε να καταλήξουμε σε έναν κοινό τόπο για το φαινόμενο των ανεξάρτητων αρχών, για το 101, παράγραφος α' και όλα τα γύρω από αυτό. Επανειλημμένως έχουμε πει ότι οι ανεξάρτητες αρχές δεν είναι ένα απλό θέμα. Ενώ φαίνεται στο Σύνταγμα να εντάσσονται στο κομμάτι της διοίκησης, είναι ένα νομοθετικό παράδοξο, ένα νομοθετικό absurdum, το οποίο κατά τη δική μου φτωχή άποψη είναι προϊόν απορίας του πολιτικού συστήματος, ένα προϊόν απορίας, το οποίο συνεχώς επεκτείνεται.

Φαίνεται η απορία του πολιτικού συστήματος απέναντι στα μείζονα προβλήματα να επεκτείνεται. Όταν η Βουλή δεν θέλει να πάρει το βάρος, όταν δεν θέλουμε να υπάρχει πολιτικό κόστος, τότε μεταφέρουμε το κέντρο λήψης της απόφασης σε μια ανεξάρτητη αρχή, στην οποία σιγά σιγά αρχίζει και η ελληνική πραγματικότητα να προσδίδει μια μεταφυσική διάρκεια δικαίου και επάρκειας. Ε, δεν μπορεί να είναι έτσι. Δεν μπορεί να είναι έτσι.

Δεν αντιμετωπίσαμε το πρόβλημα της ουσιαστικής διάκρισης των εξουσιών. Υπάρχουν θεσμικά οι τρεις εξουσίες, η νομοθετική, η εκτελεστική και η δικαστική. Στο πλαίσιο της συζήτησης που θα μπορούσε να γίνει για τα άρθρα 90 και 100, εάν υπήρχε το έδαφος να γίνει μία σοβαρή συζήτηση με την Αντιπολίτευση που τελικά δεν μετείχε, θα μπορούσαμε όλα αυτά να τα συζητήσουμε. Διότι, πραγματικά, κατά τη δική μου ταπεινή γνώμη –και νομίζω ότι τη συμμερίζονται αρκετοί– αυτή τη στιγμή υπάρχει πρόβλημα στο θέμα της διάκρισης των εξουσιών. Υπάρχουν τρεις διακριτές εξουσίες, αλλά η διάκριση των εξουσιών δεν σημαίνει ισότητα των εξουσιών, δεν σημαίνει ότι η νομοθετική, η εκτελεστική και η δικαστική εξουσία είναι στο ίδιο επίπεδο. Θεωρητικά η νομοθετική είναι η κορυφαία εξουσία. Όμως, αυτή τη στιγμή εν τη πράξει, όπως λειτουργεί το ελληνικό σύστημα, υπάρχει πλήρης σύγχυση της νομοθετικής με την εκτελεστική από την μία πλευρά και από την άλλη πλευρά η δικαστική εξουσία εκεί που βρίσκει κενό –και αναφέρθηκα προηγουμένως στο άρθρο 24 και στο κενό που δημιουργείται με την περιβαλλοντική νομοθεσία– πολλές φορές υπερβαίνει τα εσκαμμένα και εν τη ουσία νομοθετεί.

Όλο αυτό, λοιπόν, θα μπορούσε ξανά να συζητηθεί και να καταλήξουμε σε λύσεις και απόψεις για μία κοινωνία, η οποία είναι προφανές ότι διψά για καινούργιες λύσεις και απόψεις. Και όμως, η ελληνική κοινωνία εξαιτίας αδυναμιών της παρούσας Βουλής –και αναφέρομαι κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν μπόρεσε να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων– είναι υποχρεωμένη να κινηθεί στον 21ο αιώνα με ένα θεσμικό πλαίσιο, που θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν θυμίζει καν το

τέλος του 20ού αιώνα, πιθανότατα να είναι πριν και από αυτό.

Είναι άχρηστα αυτά, στα οποία φαίνεται ότι δημιουργείται ένας κοινός τόπος; Αναφέρομαι στο άρθρο 57 για το ασυμβίβαστο, για το οποίο θα μου επιτρέψετε να πω ότι υπήρξε κορυφαίο λάθος της προηγούμενης Βουλής, στο άρθρο 101 για τις νησιωτικές και τις ορεινές, όπως έρχεται το άρθρο, περιοχές που επίσης είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Και θα μου επιτρέψετε εδώ να πω, γιατί είναι πάρα πολύ σημαντικό για την περιφέρεια που μου έχει κάνει την τιμή να την εκπροσωπώ, το Νομό της Κέρκυρας, αλλά νομίζω ότι εκφράζω όλες τις νησιωτικές περιοχές. Αντιμετωπίζουμε τεράστια προβλήματα, μεταξύ άλλων, στη στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών και για ποιο λόγο; Όχι διότι δεν προκηρύσσονται διαγωνισμοί, οι διαγωνισμοί προκηρύσσονται, αλλά διότι ουδείς θέλει να αφήσει την ευτυχία του κέντρου των Αθηνών, ίσως και της Θεσσαλονίκης, και να μετακινηθεί προς μία περιοχή εκτός του κέντρου. Η πλειοψηφία των Ελλήνων, προφανώς, έχει την εντύπωση ότι το κράτος σταματά κάπου γύρω στο Σχηματάρι, ότι εκεί είναι τα σύνορά μας.

Εν πάση περιπτώσει, λοιπόν, εάν δεν υπάρξει δυνατότητα καθοριστικής σημασίας της εντοπιότητας για τη στελέχωση των δημοσίων υπηρεσιών των νησιωτικών νομών, δεν θα μπορέσουμε να λύσουμε αυτό το πρόβλημα. Δεν υπάρχει δυνατότητα άλλης αντιμετώπισης. Όπως είναι σήμερα η κατάσταση, υπάρχει η δικαιολογημένη επί τη βάσει του 4 της ισότητας των Ελλήνων πολιτών άποψη του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι η εντοπιότητα δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται να είναι το καθοριστικό σε ένα διαγωνισμό. Όμως, αυτό πρέπει σε ένα βαθμό να αλλάξει, αλλιώς δημιουργούμε Ελλάδαδες δύο ταχυτήτων, την Ελλάδα του κέντρου και ίσως της Θεσσαλονίκης και την Ελλάδα των νησιών, που το στοιχείο της διακοπής της γεωγραφικής συνέχειας φαίνεται στην ελληνική έννομη τάξη να μην παίζει κάποιο σημαντικό ρόλο.

Θα μου πείτε: Αξίζει για αυτά να τροποποιηθεί το Σύνταγμα; Κατά την άποψή μου, θα σας απαντήσω ευθέως πως ναι, διότι κάθε βελτίωση σε αυτό το επίπεδο είναι σημαντική.

Θα ήθελα, όμως, να πω και κάτι άλλο και να κλείσω με αυτό. Υπάρχει η εντύπωση ότι, εάν αποβεί άκαρπη η Αναθεώρηση, τότε μπορούμε την επόμενη ημέρα το πρωί ή, εν πάση περιπτώσει, από το Σεπτέμβριο να αλλάξουμε σακάκι και να ξεκινήσουμε μία νέα διαδικασία Αναθεώρησης. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι, κατά την άποψή μου, αυτή είναι μία εσφαλμένη ερμηνεία των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 110. Θεωρώ ότι ακόμη και εάν αποβεί άκαρπη αυτή η Αναθεώρηση, κάτι που φαίνεται ότι ευτυχώς δεν θα συμβεί, γνώμη μου είναι ότι η ερμηνεία ιδίως της παραγράφου 6 του άρθρου 110 δεν επιτρέπει προ της παρόδου της πενταετίας έναρξη διαδικασίας νέας αναθεώρησης. Υπό την έννοια αυτή, λοιπόν, μπορούμε να διασώσουμε σημαντικές βελτιώσεις.

Ξαναλέω ότι θα ήταν ευχής έργο η Αντιπολίτευση να είχε αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να είχαμε καταφέρει να δημιουργήσουμε ένα Σύνταγμα για την Ελλάδα του 21ου αιώνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι αυτονόητο και συμφωνούμε όλοι ότι η αξιοπιστία των πολιτικών δυνάμεων που εκπροσωπούνται στη Βουλή –και οι οποίες εκπροσωπούν τον Ελληνικό Λαό– κρίνεται αφ' ενός μεν από τη συνέπεια λόγων και έργων –και αυτό ιδίως ισχύει για τα κόμματα που έχουν κυβερνήσει– και αφ' ετέρου –και αυτό ισχύει για όλους μας– από το πώς συμπεριφερόμαστε σε κορυφαίες διαδικασίες κατά τις οποίες καθένas καλείται ν' αναλάβει τις ευθύνες του.

Και νομίζω ότι ουδείς αμφισβητεί πως η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος –έχει λεχθεί κατά κόρον άλλωστε– είναι μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Και είναι κορυφαία όπως προκύπτει από το ίδιο το Σύνταγμα, από το άρθρο 110, για δυο λόγους.

Πρώτα-πρώτα ο Καταστατικός Χάρτης της Χώρας, το θεμέλιο της έννομης τάξης αλλά και το θεμέλιο της Πολιτείας, δεν μπορεί να αλλάζει κάθε τόσο. Και κάθε φορά που αλλάζει ξέρουμε ότι δεσμεύουμε μ' αυτό που ψηφίζουμε, όσοι έχουμε την τιμή να μετέχουμε στις διαδικασίες, για πολλά χρόνια τη Χώρα, την έννομη τάξη. Αυτό προκύπτει από το ίδιο το Σύνταγμα από το ίδιο το άρθρο 110 το οποίο επιβάλλει την αυστηρότητα του Συντάγματος ως κανόνα. Γιατί αυστηρό είναι το Σύνταγμα εκείνο το οποίο όπως ξέρετε και όπως ξέρουμε όλοι, δεν μπορεί παρά να μεταβάλλεται κάτω από συγκεκριμένες αυστηρές διαδικασίες. Δηλαδή δεν είναι ένα Σύνταγμα το οποίο θα μπορούσε να μεταβληθεί με τη διαδικασία του κοινού νόμου. Άρα ξέρουμε όλοι ότι όταν αναθεωρούμε το Σύνταγμα δεσμεύουμε τη Χώρα, την Πολιτεία για πολλά χρόνια.

Το δεύτερο που αναδεικνύει την αναθεώρηση ως την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία είναι το ίδιο το άρθρο 110, όπως είπα προηγουμένως, το οποίο όταν το δει κανείς αντίλαμβάνεται πως κατά τη βούληση του συντακτικού νομοθέτη από τη μια πλευρά δεν μπορεί η αναθεώρηση να γίνει από μια Βουλή. Απαιτείται να παρεμβληθούν εκλογές. Και αυτό για να έχει λόγο, εμμέσως, ο Ελληνικός Λαός επί της αναθεώρησης με βάση εκείνους τους οποίους εκλέγει και λαμβάνοντας υπόψιν επίσης και τι έχει λεχθεί στην πρώτη φάση της Αναθεώρησης. Και, δεύτερον, γιατί απαιτεί τουλάχιστον σε μια από τις δύο φάσεις αυξημένη πλειοψηφία. Θέλει δηλαδή ο συντακτικός νομοθέτης αυξημένη νομιμοποίηση και αυξημένη συμμετοχή. Όπως χθες είπε ο Πρωθυπουργός, δεν είναι ούτε ενός Κόμματος ούτε μιας Παράταξης ούτε μιας Κυβέρνησης η διαδικασία της αναθεώρησης. Απαιτεί ο συντακτικός νομοθέτης συναίνεση, απαιτεί μεγάλες πλειοψηφίες. Γιατί το θέμα του Συντάγματος είναι θέμα συναίνεσης, αφού το Σύνταγμα το οποίο θα αναθεωρηθεί, καλούνται και θα κληθούν να το εφαρμόσουν και άλλες κυβερνήσεις στο μέλλον.

Αυτή είναι η φιλοσοφία του ίδιου του άρθρου 110 το οποίο καθιερώνει και την αυστηρότητα του Συντάγματος και τη συναινετική διαδικασία η οποία απαιτείται. Και, τέλος, την παρέμβαση του Λαού εμμέσως, με την παρεμβολή των εκλογών ανάμεσα στις δυο διαδικασίες.

Ακουσα την άποψη -και είναι σεβαστές οι απόψεις που ακούγονται στη Βουλή- σχετικά με την αναθεώρηση του άρθρου 110. Σας είπα και πάλι ότι κανείς δεν διεκδικεί την εξ αποκαλύψεως αλήθεια. Αλλά πραγματικά θα ήταν εξαιρετικά επικίνδυνο να θεωρήσουμε ότι είναι δυνατόν να αναθεωρηθεί in globo το άρθρο 110.

Άλλωστε δεν είναι εύκολο να υπάρχει αντίρρηση σ' αυτό, αφού το άρθρο 110, είναι εκείνο που καθιερώνει τη διαδικασία αναθεώρησης. Θα μου πείτε δεν το λέει το ίδιο. Μα είναι αυτόνομο. Είναι η *sedes materiae* πάνω στην οποία στηρίζεται, όπως είπα προηγουμένως, η αυστηρότητα του Συντάγματος.

Για συλλογιστείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Εάν υποθέσουμε ότι ήταν αναθεωρητέο το άρθρο 110, τότε θα μπορούσαμε μέσα από την αναθεώρηση του άρθρου 110, από τη μια πλευρά να καταργήσουμε την αυστηρότητα του Συντάγματος - η οποία αυστηρότητα είναι συνθήκη, στην κυριολεξία, της έννομης τάξης και του Πολιτεύματος το οποίο έχουμε. Και, από την άλλη, μην ξεχνάτε και κάτι άλλο. Ότι εάν αναθεωρούσαμε το άρθρο 110 θα μπορούσαμε, παραδείγματος χάριν, επίσης να θεωρήσουμε ως αναθεωρητέες διατάξεις που σήμερα δεν είναι αναθεωρητέες. Και πρέπει να μην είναι αναθεωρητέες για πολλούς και διάφορους λόγους. Εξαιρετικά επικίνδυνο για τη θεσμική φύση και για την κανονιστική δύναμη του Συντάγματος να δεχτούμε ότι αναθεωρείται το άρθρο 110. Στο κάτω-κάτω της γραφής δεν χρειάζεται αυτή η αναθεώρηση γιατί απέδειξε το Σύνταγμα του 1975 ότι είναι ένα Σύνταγμα που αντέχει στο χρόνο αλλά όπου χρειάστηκε αναθεώρηση την είχε την αναθεώρηση αυτή. Είναι ένα Σύνταγμα, το καλύτερο που είχαμε πραγματικά στην πολιτική διαδρομή της Χώρας, το οποίο, όπως τόνισα, έχει πάντοτε αμιγή και αλώβητο τον πυρήνα του, αλλά όπου χρειάστηκε να αλλάξει -επειδή το επέβαλαν οι καιροί, το επιβάλλουν οι ανάγκες ιδίως για τις διατάξεις που αφορούν τα συνταγματικά δικαιώματα- πετύχαμε αυτή την αλλαγή.

Γιατί, λοιπόν, να διακινδυνεύσουμε κάτι το οποίο και συνταγματικά δεν είναι ορθό κατά την άποψή μου -ας είπα- και κατά την κρατούσα άποψη και στην πολιτική και στη νομική ζωή. Δεν είναι αναθεωρητέα η διάταξη του άρθρου 110 του Συντάγματος. Γιατί, λοιπόν, να αλλάξουμε αυτήν τη διάταξη, η οποία -τονίζω- θα ήταν εξαιρετικά επικίνδυνο να αλλάξει ή να τεθεί υπό συζήτηση;

Ζούμε, λοιπόν, πραγματικά μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία για μια ακόμα φορά. Το Σύνταγμα του 1975 στο βασικό του πυρήνα -το είπα πριν και το επαναλαμβάνω- παραμένει το ίδιο και αυτό δείχνει τη συνέχεια και την αντοχή των δημοκρατικών θεσμών. Χρειάστηκαν αλλαγές. Ιδίως χρειάστηκε η αλλαγή το 2001, χρειάζεται και τώρα αλλαγή. Το 2001 κάναμε μία ευρεία αναθεώρηση, επιτυχημένη αναθεώρηση, ιδίως σε ό,τι αφορά τα θέματα των συνταγματικών δικαιωμάτων, γιατί η τεχνολογία, οι κίνδυνοι από την παγκοσμιοποίηση επέβαλαν να προσθέσουμε εγγυήσεις σε ό,τι αφορά την άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων και αυτό το επιτύχαμε.

Βεβαίως, αφήσαμε ορισμένα κενά, βεβαίως ορισμένες από τις διατάξεις -όπως παραδείγματος χάριν τα περί επαγγελματικού ασυμβιβάστου- δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα. Ήταν μεγάλο λάθος, όπως σωστά ελέγχθη. Και χρειάζεται να διορθωθούν αυτά τα λάθη τα οποία έγιναν ή να καλυφθούν κενά τα οποία αφήσαμε στην προηγούμενη Αναθεώρηση. Και έτσι ξεκινήσαμε ξανά την αναθεωρητική διαδικασία με μεγάλη συμφωνία των πολιτικών δυνάμεων που εκπροσωπούνται στη Βουλή και εκπροσωπούνταν και στην προηγούμενη Βουλή. Γι' αυτό τόνισα προηγούμενως ότι είναι μία κορυφαία διαδικασία, η οποία είναι απόλυτα δικαιολογημένη.

Σ' αυτήν τη διαδικασία είναι όλοι παρόντες εκτός από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία ποτέ δεν έδωσε μία πειστική δικαιολογία γιατί λείπει από τη Βουλή. Η μόνη πειστική δικαιολογία είναι ότι δεν άντεξε, λόγω των εσωτερικών της προβλημάτων, αυτήν τη διαδικασία και θυσίασε στο βωμό των εσωκομματικών σκοπιμοτήτων την Αναθεώρηση. Γι' αυτό είπα και στην αρχή ότι έτσι κρίνεται η αξιοπιστία των πολιτικών δυνάμεων. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δυστυχώς, με την απουσία του -και αυτό κάνει κακό όχι μόνο στο ίδιο, κάνει κακό και στην πολιτική ζωή και γι' αυτό ακριβώς το τονίζουμε- απέδειξε ότι δεν είναι πολιτικά αξιόπιστο Κόμμα. Δεν μπορείς από τη μία πλευρά να ομολογείς την ανάγκη αναθεώρησης, να καταθέτεις πρόταση και στη συνέχεια να φεύγεις από τη Βουλή για λόγους εσωκομματικών σκοπιμοτήτων.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και η ιστορία διδάσκει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας έχει συνηθίσει, δυστυχώς, σε τέτοιες αποδράσεις από τη Βουλή και επιτρέψτε μου την έκφραση, μας έχει συνηθίσει σε τέτοιες ανακολουθίες. Μας έχει συνηθίσει σε τέτοιες επιδείξεις αναξιοπιστίας. Αντίθετα από την Αριστερά, η οποία πάντοτε, παρά τις όποιες αντιθέσεις και αντιρρήσεις που μπορεί να έχει κάποιος με την ιδεολογία της και με τις θέσεις που εκφράζει, υπήρξε συνεπής σ' αυτά που έλεγε, σ' αυτά που πίστευε. Μπορεί να έχει όποιες αντιρρήσεις θέλει, αλλά πάντως ήταν εδώ για να τις στηρίξει και το κάνει και σήμερα. Και χάρη στην Αριστερά και σε όλες τις λοιπές πολιτικές δυνάμεις μπορούμε να οδηγηθούμε και στην αναθεώρηση διατάξεων που είναι αναγκαίο να αναθεωρηθούν. Και θα καταλήξω με αυτό, γιατί είναι ανάγκη τώρα να γίνει Αναθεώρηση, όπως τόνισε ο Πρωθυπουργός χθες.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., λοιπόν, δεν είναι πρώτη φορά που είναι «απόν». Στις κορυφαίες στιγμές ήταν «απόν». Όταν κυβερνούσε, βεβαίως, ήταν εδώ και απαιτούσε συναίνεση και την είχε από εμάς και θα εξηγήσω στη συνέχεια τι σημαίνει αυτό. Όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι Αντιπολίτευση, είτε θεωρεί ότι το να λέει «όχι» ασκεί πολιτική, είτε προσπαθεί να λύσει τα εσωκομματικά του προβλήματα, μεταθέτοντάς τα προς άλλες κατευθύνσεις. Κάνει δηλαδή εξαγωγή των εσωτερικών του κομματικών προβλημάτων πάνω στην πολιτική ζωή του Τόπου. Και αυτό είναι ανεύθυνο και εξαιρετικά επικίνδυνο. Δεν ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «απόν» μέσα από αυτήν την Αίθουσα, όταν θεμελιωνόταν ο Καταστατικός Χάρτης το έτος 1975; Τότε, αμέσως μετά τη δικτατορία, όταν ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι σήμαινε η εμπέδωση των δημοκρα-

τικών θεσμών, τι σήμαινε η ύπαρξη του ίδιου του Συντάγματος που όλοι ομολογούμε ότι είναι ένα πετυχημένο Σύνταγμα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν ήταν «απόν»; Δεν ήταν μέσα στην Αίθουσα. Σηκώθηκε και έφυγε. Γιατί; Κανένας δεν μπορεί να καταλάβει ούτε και τότε γιατί συνέβαινε αυτό. Είναι εκείνο το ίδιο το Κόμμα, το οποίο στη συνέχεια υμνούσε και υμνεί το Σύνταγμα το οποίο έχουμε. Και όμως ήταν «απόν» από εκείνη την κορυφαία στιγμή. Αφού ήταν τότε «απόν» σε μία τόσο σημαντική στιγμή για τον Τόπο, θα ήταν εδώ «παρόν» σήμερα; Νομίζαμε βέβαια ότι μπορεί να έχει αλλάξει νοοτροπία, μπορεί να έχει αλλάξει φυσιογνωμία. Δυστυχώς, αποδεικνύει ότι παραμένει το ίδιο. Και αυτή η εμμονή στη στεριότητα, αυτή η εμμονή στο παρελθόν, αυτή η εμμονή σε αυτές τις αρχές χωρίς θέσεις νομίζω ότι το εκθέτει. Αλλά, σας είπα, αυτό θα ήταν δικό του θέμα, αν δεν έβλαπτε τον Τόπο και την πολιτική μας ζωή. Γιατί, να, που η απουσία του δημιουργεί τις παρενέργειες που όλοι ξέρουμε. Ευτυχώς, που όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους και για λογαριασμό του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και προχωράμε στις διαδικασίες που πρέπει να προωθήσουμε.

Επίσης, στη διαδικασία που αφορά την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα λέω και θα τονίζω πάντοτε το εξής: Σκεφθείτε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα συνέβαινε, αν η Ελλάδα δεν ήταν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτήν τη στιγμή. Κι όμως, στην κορυφαία διαδικασία που ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και αυτή η Παράταξη κι ένα μέρος της Αριστεράς έδιναν τη μάχη για να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την εποχή εκείνη ξανά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν «απόν»! Κι όχι μόνο ήταν «απόν», αλλά έλεγε «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», δημοψηφίσματα κ.λπ. Δεν έγινε τίποτε απ' όλα αυτά. Στη συνέχεια μάλιστα επιχείρησε να μονοπωλήσει την ευρωπαϊκή ιδεολογία. Ιδίως στην πορεία προς την Ο.Ν.Ε. το ΠΑ.ΣΟ.Κ. του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», περίπου, έλεγε στην Παράταξη τη δική μας ότι «ευτυχώς που υπάρχουμε εμείς και υπάρχει ο ευρωπαϊκός δρόμος»! Σας λέω λοιπόν γι' αυτή τη δεύτερη αναξιοπιστία.

Τρίτη αναξιοπιστία: Προχθές, με το ασφαλιστικό, όλοι ήταν εδώ. Υποστήριξαν τις απόψεις τους. Μπορεί να είχαν αντιρρήσεις. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όμως ήταν «απόν». Ποιο; Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που το ίδιο ήξερε ότι πρέπει το ασφαλιστικό να λυθεί. Μπορούσε να έχει αντιρρήσεις. Να έρθει και να τις πει. Ομολογούσε ότι αρκετές από τις διατάξεις ήταν χρήσιμες. Ήταν «απόν» από την Αίθουσα! Ε λοιπόν, με συγχωρείτε πολύ, αλλά ούτε στο σχολείο, ούτε στα έδρανα του σχολείου δεν ξέρω ποτέ να προβιβάστηκε μαθητής μέσω απουσιών. Πόσο μάλλον στον χώρο της πολιτικής ζωής του Τόπου! Γι' αυτό, ξέρετε, ο προβιβασμός του στην πολιτική ζωή θα είναι εξαιρετικά δύσκολος. Το απουσιολόγιο του Ελληνικού Λαού είναι αμείλικτο. Και αυτό το απουσιολόγιο αφορά και το τώρα και το μέλλον. Γι' αυτό τόνισα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμπεριφέρθηκε και συμπεριφέρεται ανεύθυνα σε μια τόσο κορυφαία στιγμή.

Θα μου πείτε: «Εσύ που κάνεις αυτήν τη στιγμή την κριτική ως Υπουργός από την πλευρά της Κυβέρνησης, τι έπραξες στο παρελθόν;» Κάναμε το ακριβώς αντίστροφο απ' αυτό που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν θα γυρίσω να πω τι έκανε η Παράταξή μου για το Σύνταγμα του '75 ή για την είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ιστορία είναι γνωστή. Κανένα κόμμα, βέβαια, δεν μπορεί να μονοπωλεί ούτε την Ιστορία ούτε τη συνεισφορά στα πολιτικά μας πράγματα. Είναι όμως βέβαιο –και αυτό είναι μία αλήθεια– ότι αυτή η Παράταξη, στην οποία έχω την τιμή να συμμετέχω, έχει τη «μερίδα του λέοντος» της υπευθυνότητας σε ό,τι αφορά τις μεγάλες επιλογές του Τόπου. Το τονίζω: Δεν είναι δικό της μονοπώλιο. Όλες οι πολιτικές δυνάμεις συνέβαλαν και συμβάλλουν και τώρα ακόμη μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Πάντως, είναι βέβαιο ότι αυτή η Παράταξη υπήρξε πάντοτε συνεπής και το απέδειξε και στην Αναθεώρηση του 2001 με δύο στοιχεία, τα οποία είναι αναμφισβήτητα. Στην πρώτη φάση, κι ενώ δεν ξέραμε ότι θα μεσολαβούσαν εκλογές, δώσαμε τη συναίνεσή μας, ώστε η Κυβέρνηση που θα προέκυπτε μετά, η κυβερνητική πλειοψηφία, να έχει τη δυνατότητα σχεδόν μόνη της να αναθεωρήσει το Σύνταγμα. Γι' αυτό και δώσαμε τη συναίνεση κι υπήρξε η πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα και

πάνω, συντριπτική πλειοψηφία πολλές φορές σε πάρα πολλές διατάξεις, πριν από τις εκλογές. Αυτή ήταν μία στάση υπευθυνότητας.

Δεύτερον, όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν και πάλι κυβέρνηση μετά από τις εκλογές του 2000 και ολοκληρώθηκε η διαδικασία της Αναθεώρησης του 2001, ήρθαμε και ψηφίσαμε σχεδόν όλους τους εκτελεστικούς νόμους του Συντάγματος, όπως είχε αναθεωρηθεί. Δηλαδή συμβάλαμε στην Αναθεώρηση, γιατί χωρίς εμάς δεν γινόταν η Αναθεώρηση του 2001, η ευρύτατη Αναθεώρηση, χωρίς να υπολογίσουμε κανένα πολιτικό κόστος και ψηφίσαμε και σχεδόν όλους τους εκτελεστικούς νόμους μέσα σε δύο-δυόμισι χρόνια. Ορισμένους μάλιστα απ' αυτούς τους προκαλέσαμε εμείς, την εποχή εκείνη. Μπορεί να μου πει κάποιος ένα δείγμα ανάλογης αξιοπιστίας, ανάλογης πολιτικής φερεγγυότητας από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε μία κορυφαία διαδικασία; Γι' αυτό θεωρώ πως και όλοι μας σ' αυτή τη Βουλή, αλλά ιδιαίτερα αυτή η Παράταξη, έχει το χρέος, αλλά και το δικαίωμα να κάνει αυστηρή κριτική στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που ήταν πάντοτε «απόν», το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο δεν συνετίστηκε ούτε από τη στάση της Νέας Δημοκρατίας στην Αναθεώρηση του 2001, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο είναι τόσο περισσότερο υπόλογο για την απουσία του από εδώ, όσο -σας θυμίζω- όταν η Νέα Δημοκρατία κι ο Κώστας Καραμανλής είπαν ότι χρειάζεται Αναθεώρηση του Συντάγματος έσπυσε να πει: «Ναι, χρειάζεται αναθεώρηση». Και ορθώς. Όταν καταθέσαμε την πρόταση από πλευράς Νέας Δημοκρατίας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε δική του πρόταση. Έχετε δει ποτέ πολιτικό Κόμμα να καταθέτει πρόταση και μετά να φεύγει; Και με ποια δικαιολογία; Λέει: «Έγινε μια ψηφοφορία στη Βουλή» -άτυπη ψηφοφορία, σας το θυμίζω- «και δεν έγινε σωστή καταμέτρηση»! Αυτό αποτελούσε πλήγμα κατά των δημοκρατικών θεσμών! Έφυγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη στιγμή κατά την οποία η καταμέτρηση έγινε ορθά! Επανακαταμέτρηση έγινε σε μία άτυπη –το τονίζω- ψηφοφορία και από εκεί και πέρα συνεχίστηκε η διαδικασία. Και όλα αυτά στην Επιτροπή. Ε, δεν ήταν αυτή η αιτία! Θυμάστε όλοι ότι την ημέρα που αποχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τη Βουλή σπαρασσόταν στο εσωτερικό του από το μεγάλο ζήτημα του ποια στάση έπρεπε να κρατήσει στο άρθρο 16. Και ορθώς βέβαια από εκεί και πέρα του λέει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και η Αριστερά ότι έφυγε ρυμουλκούμενο, διότι φοβήθηκε το πολιτικό κόστος στο εσωτερικό του.

Ήταν νίκη, ενδεχομένως, της Αριστεράς σε ό,τι αφορά το άρθρο 16, που δεν το θέλει. Όμως, ήταν ήττα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί επικαλέστηκε ασήμαντη αφορμή, ανύπαρκτη αφορμή για να φύγει από μία βασική του θέση, θέση του Αρχηγού του, ακόμη και από την εποχή που δεν το έθετε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ζήτημα.

Είναι λογικά πράγματα αυτά; Να βλέπεις ένα Κόμμα το οποίο κυβέρνησε, το οποίο έκανε μία Αναθεώρηση όπου είχε τη συμπαράσταση όλων, το Κόμμα αυτό να ομολογεί την ανάγκη αναθεώρησης, να καταθέτει πρόταση, να φεύγει δι' ασήμαντον αφορμήν και να προσπαθεί να τινάξει στον αέρα όλη την αναθεωρητική διαδικασία; Γιατί; Γιατί είχε πρόβλημα στο εσωτερικό του με βάση την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

Γι' αυτό το τονίζω, ότι τούτη την ώρα η απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το στιγματίζει πολιτικά και για το παρόν και για το μέλλον. Και αυτό ήταν το νόημα το οποίο είχε και η χθεσινή ομιλία του Πρωθυπουργού.

Και τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τονίσω κάποια πράγματα που θα έχουμε την ευκαιρία να τα πούμε και κατά τη διάρκεια των επιμέρους ενοτήτων. Νομίζω ότι αυτή η Αναθεώρηση πρέπει να γίνει. Και εδώ θα στραφώ περισσότερο και προς τον χώρο της Αριστεράς, η οποία έχει αντιρρήσεις σε ορισμένα θέματα, για να τονίσω ότι βεβαίως, είναι πολύ σημαντικό ότι έχουμε κοινά σημεία όλοι, όλες οι πολιτικές δυνάμεις και η Αριστερά σε ορισμένα πράγματα και μάλλον θα καταλήξουμε στην αναθεωρητική διαδικασία. Και αυτό είναι αναγκαίο και για θεσμικούς και για πολιτικούς και βεβαίως, για λόγους που αφορούν το ίδιο το Σύνταγμα, πρωτίστως. Όμως, υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις, όπου ιδίως η Αριστερά έχει αντιρρήσεις, που ποτέ δεν κατάλαβα γιατί υπήρξαν οι αντιρρήσεις, δεδομέ-

νου ότι, εάν παρατηρήσω το λόγο της, οι αντιρρήσεις αυτές στηρίζονται σε αυτό που θα λέγαμε στα νομικά, «πάνω σε εσφαλμένη προϋπόθεση». Δηλαδή, θέτει προϋποθέσεις για την άρνηση της Αναθεώρησης, οι οποίες, όμως, δεν υπάρχουν ή θεωρεί ότι αναθεωρούνται διατάξεις προς μία ορισμένη κατεύθυνση, όταν δεν είναι αυτή η κατεύθυνση. Πώς να το κάνουμε;

Θα σας φέρω ένα-ένα τα παραδείγματα. Σταχυολογώ ορισμένες διατάξεις για να μην σας κουράζω, γιατί σας είπα ότι θα έρθουμε στα επιμέρους θέματα στην πορεία.

Άρθρο 16. Τι λέει η Κυβέρνηση, η κυβερνητική πλειοψηφία; Είμαστε ικανοποιημένοι από την πραγματικότητα η οποία υπάρχει σήμερα; Τι λέει το άρθρο 16; Δεν επιτρέπεται η ίδρυση ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, παρά μόνο με τη μορφή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

Ποιά είναι η πραγματικότητα; Το πανεπιστήμιο το ίδιο θωρακίστηκε περισσότερο; Και σας ομιλεί ένας άνθρωπος ο οποίος θα φύγει από την πολιτική και ξανά στο πανεπιστήμιό του θα γυρίσει, γιατί εκεί είναι η δουλειά του. Και θα γυρίσει στο δημόσιο πανεπιστήμιο και ουδέποτε πρόκειται να πάει σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Διότι εκεί ανδρώθηκε και εκεί ακριβώς θα παραμείνω. Και θα δώσω τη μάχη μέσα από το δημόσιο πανεπιστήμιο για τη δημόσια εκπαίδευση στον Τόπο μας και σε επίπεδο τριτοβάθμιας.

Όμως, τι ωφελήθηκε η τριτοβάθμια εκπαίδευση από τον αμιγώς δημόσιο χαρακτήρα; Έγιναν καλύτερα τα πανεπιστήμια; Υπήρξε κανένας υγιής ανταγωνισμός; Υπήρξε εξαιτίας του δημόσιου χαρακτήρα, εάν το θέλετε, μέσα στη συνείδηση της πολιτείας η ανάγκη να ενισχύσει περισσότερο το δημόσιο πανεπιστήμιο; Δεν αντιλαμβανόμαστε, εάν υπάρχουν ιδιωτικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, ότι το χρέος της πολιτείας να ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι μεγαλύτερο για να μπορέσει να ανταγωνιστεί τα άλλα, με τις μεγάλες δυνάμεις που έχει;

Γιατί τα δημόσια πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν τεράστιες δυνάμεις μέσα τους από πλευράς ανθρώπων, διδακτικού προσωπικού. Έχουν τεράστιες δυνάμεις από την εμπέδωσή τους στη συνείδηση της κοινωνίας.

Τι χρειάζονται; Χρειάζεται να υπάρξει ένα ξεκούνημα υγιούς ανταγωνισμού, ένα ξύπνημα της συνείδησης της πολιτείας ότι πρέπει να ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Αυτό το ξύπνημα μπορεί να γίνει εφόσον υπάρχουν μη κερδοσκοπικά -το τονίζω- ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, πράγμα που επιτρέπει, επίσης, να μην υπάρχει αυτή η φοιτητική μετανάστευση, αυτή η οικονομική αιμορραγία που ζούμε όλοι.

Και τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδίως στο χώρο της Αριστεράς, σας ικανοποιεί η κατάσταση των λεγόμενων «Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών»; Δηλαδή, δεν είναι υποκρισία να λέμε αυτήν τη στιγμή ότι δεν ξέρουμε τι είναι αυτά, όταν γνωρίζουμε ότι την επομένη ημέρα που τελειώνουν οι εξετάσεις, αρχίζουν συλλήβδην οι εγγραφές και το εμπόριο ελπίδων, χωρίς κανέναν έλεγχο από το Υπουργείο Παιδείας; Εκεί, γιατί κλείνουμε τα μάτια; Γιατί; Τι ωφέλησε αυτή η κατάσταση; Δηλαδή, είναι καλύτερα αυτό, από το να πούμε ότι υπάρχουν μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, τα οποία τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, δέχονται φοιτητές με ίδιο σύστημα και επιπλέον, έχουν καθηγητές οι οποίοι ορίζονται και διορίζονται μέσα από τις διαδικασίες οι οποίες ισχύουν για τα δημόσια πανεπιστήμια;

Ποιον θα βλάψει αυτό; Σε τι θα βλάψει το δημόσιο χαρακτήρα του πανεπιστημίου; Επίσης, δεν θα υπάρξει εξοικονόμηση πόρων, για να δώσουμε περισσότερα λεφτά στο δημόσιο πανεπιστήμιο, που το έχει ανάγκη πραγματικά; Γι' αυτό είπα ότι πολλές αντιρρήσεις στηρίζονται επί εσφαλμένης προϋποθέσεως.

Σύντομα θα πάω επίσης στο άρθρο 17. Εγώ δεν κατάλαβα το λόγο. Δεν ξέρουμε τι σημασία έχει η πνευματική ιδιοκτησία; Γιατί να μην υπάρξει ρητή συνταγματική κατοχύρωση πνευματικής ιδιοκτησίας; Θεωρείται ενοχικό δικαίωμα.

Το άρθρο 17, κατά την ερμηνεία των δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, καλύπτει τα εμπράγματα δικαιώματα. Είναι ενοχικό δικαίωμα η πνευματική ιδιοκτησία.

Όμως, στην εποχή μας είναι ενοχικό δικαίωμα εξαιρετικής σημασίας, το οποίο -κατά τη γνώμη μας- για να υπάρξει και προαγωγή του πολιτισμού και του πνεύματος, πρέπει να έχει αντίστοιχη συνταγματική μεταχείριση με το εμπράγματο δικαίωμα από πλευράς προστασίας.

Ποιον ενοχλεί αυτό; Εγώ από την Αριστερά θα περίμενα ιδίως αυτό να το στηρίξει. Περισσότερο μέσα στη δική της ιδεολογία θα ήταν, αν και δεν θεωρώ ότι υπάρχει ιδεολογία που μπορεί να μονοπωλεί την ευαισθησία σε κανένα θέμα και ιδίως σε θέματα πνευματικής δημιουργίας.

Στο άρθρο 29 ποιος αμφιβάλλει και ποιος αμφισβητεί το γεγονός ότι πρέπει να καθιερώσουμε τη ρύθμιση ότι ο κρατικός κορβανάς πρέπει να είναι εκείνος που χρηματοδοτεί, κατά κανόνα, τα κόμματα και όχι να υπάρχει αυτού του είδους η ανεξέλεγκτη και πολλές φορές αδιαφανής -δεν μπορούμε να την ξέρουμε, δεν μπορούμε να την ελέγξουμε- συνεισφορά ιδιωτικών πηγών, που κανένας δεν τις ξέρει; Γιατί, αυτό το αμφισβητεί κανείς;

Έπειτα, στο θέμα της αναθεώρησης του άρθρου 24. Πραγματικά, εκεί έγινε η πλήρης παρανόηση -πολλές φορές όχι μόνον από την Αριστερά, γενικότερα επικοινωνιακά από κάποιους- του τι λέει η πρόταση αναθεώρησης. Μα, τι λέει η πρόταση αναθεώρησης;

Πρώτα-πρώτα, δεν ξέρουμε ότι πρέπει να φτιάξουμε δασολόγιο; Με τι δασικούς χάρτες; Γυρνάμε πίσω και λέμε να φτιάξουμε την 1η Ιανουαρίου του 1961. Ε, δεν μπορούμε να πάμε και παραπίσω! Θέλετε να πάμε; Να μας το πείτε, αλλά δεν μπορείτε να μας λέτε ότι θα πρέπει να γυρίσουμε σε μία εποχή, που αν πάει κάποιος μία αεροφωτογραφία, και οι Αμπελόκηποι αυτήν τη στιγμή θα ήταν δασική έκταση!

Είναι συνεπής στάση αυτή; Σημαίνει προστασία του περιβάλλοντος; Τι είπε η πλειοψηφία; Λέει ότι για να φτιάξουμε δασολόγιο, πρέπει να στηριχούμε σε κάτι το οποίο είναι ρεαλιστικό. Φθάνουμε την 1η Ιανουαρίου του 1961.

Έπειτα, εκείνο που δεν κατάλαβα είναι το εξής: Πάρτε σήμερα τη διάταξη του άρθρου 24. Τι λέει; Λέει ότι και για τα δάση και για τις δασικές εκτάσεις είναι δυνατόν να αλλάξει ο προσδιορισμός. Να αλλάξει το δάσος και τη δασική έκταση, πλην εκείνων, που επειδή έχουν καεί, είναι αναδασωτέα. Είναι δυνατόν να αλλάξει και το δάσος και τη δασική έκταση για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Δηλαδή, μπορείς να το κάνεις!

Και λέμε, ακριβώς για να διευκολύνουμε τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην οποία δεν παρεμβαίνουμε, για τη χωροταξία και την πολεοδομία -που είναι λόγος δημοσίου συμφέροντος που και σήμερα μπορείς να το κάνεις- ειδικά να το αναφέρουμε, για να διευκολύνουμε -επαναλαμβάνω- τη νομολογία και να μπορέσουμε να βάλουμε μία τάξη σ' αυτό το χάος της αυθαρεσίας, το οποίο υπάρχει. Αυτό αποτελεί λόγο δημοσίου συμφέροντος μόνο για τις δασικές εκτάσεις.

Περιορίζουμε δηλαδή αυτό που μπορούμε να κάνουμε και για τα δάση, μόνο στις δασικές εκτάσεις, ακριβώς για να διευκολύνουμε το να μπει τάξη στα θέματα της χωροταξικής αυθαρεσίας που υπάρχει σήμερα. Και κάποιοι λένε ότι πάμε εμείς να υποβαθμίσουμε με τις διατάξεις αυτές το περιβάλλον!

Σοβαρά; Μπορούμε να κάνουμε συζήτηση έτσι; Γιατί το λένε κάποιοι; Ίσα-ίσα, που αν δεν το αλλάξουμε αυτό, ξέρουμε όλοι ότι θα είναι πολύ δύσκολο, έως αδύνατο να υπάρξει κτηματολόγιο, δασολόγιο κ.ο.κ.

Και ποιον ωφελεί αυτή η αναρχία και αυτή η αταξία; Είναι ωραιότερο να λέμε ότι δεν αλλάζουμε τίποτα, ότι δεν υπάρχει τίποτα και από εκεί και πέρα να θρηνούμε κάθε φορά πάνω στα αποκαϊδια ή πάνω στην αυθαρεσία και να λέμε, «τι άσχημα που είναι τα πράγματα»; Μπορεί να είμαστε απλά και μόνο θεατές αυτής της πραγματικότητας και τίποτα παραπάνω;

Θα αναφερθώ πολύ σύντομα και στα υπόλοιπα άρθρα.

Στο άρθρο 62, να αυτοπεριοριστούμε εμείς, σε ό,τι αφορά τα ζητήματα της άρσης της ασυλίας.

Στο άρθρο 90, ποιος μπορεί να έχει αντίρρηση; Να μειώσουμε τη διακριτική ευχέρεια της πολιτείας στην επιλογή της ηγεσίας της δικαιοσύνης και στον Πρόεδρο και στους Αντιπροέδρους. Μπορεί να έχει κάποιος αντίρρηση; Δηλαδή, θέλετε να

μείνει η διάταξη, η οποία έχει αυτήν την ευρεία διακριτική ευχέρεια που την τονίζαμε και το 2001; Μα, να περιορίσουμε την Κυβέρνηση θέλουμε! Γιατί η Αριστερά αυτό το πράγμα δεν το βλέπει;

Στο άρθρο 101 συμπλέουμε όλοι για τα θέματα των νησιωτικών και ορεινών περιοχών.

Επίσης, ένα τελευταίο, σε ό,τι αφορά το άρθρο 103, το οποίο πραγματικά δεν το κατάλαβα ποτέ. Κι εδώ δεν ρωτά κανείς ούτε την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., η οποία τούτη την ώρα μου το ζητά να το κάνω; Τι είπαμε στο άρθρο 103;

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μία πραγματικότητα που δεν τη φτιάξαμε εμείς σαν Κυβέρνηση, τη βρήκαμε. Ναι ή όχι στο χώρο του στενού δημόσιου τομέα, υπάρχουν οι μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι;

Τη μονιμότητα τη στηρίζω, τη μονιμότητα τη θεωρώ απαραίτητη. Γιατί είναι λάθος να πιστεύουν κάποιοι ότι το πρόβλημα είναι η μονιμότητα. Δεν είναι το πρόβλημα η μονιμότητα. Το πρόβλημα είναι η μη αξιοποίηση της μονιμότητας. Γιατί η μονιμότητα για τον υπάλληλο δεν είναι προνόμιο. Είναι εγγύηση, πολλές φορές, που αν δεν υπήρχε, τότε θα ήταν δύσκολο να ασκήσει τα καθήκοντά του.

Λέω, λοιπόν, τούτη την ώρα το εξής: Ναι ή όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, έχουμε αυτήν τη στιγμή αρκετές δεκάδες χιλιάδες υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου; Το ξέρετε αυτό. Και με το διάταγμα 164/2004 κάναμε και τριάντα τρεις χιλιάδες παραπάνω και το αποδεχθήκατε όλοι και λέγατε ότι έπρεπε να γίνουν και περισσότεροι.

Μέσα στο στενό δημόσιο τομέα αυτήν τη στιγμή έχουμε τους κλασικούς μόνιμους δημοσίου υπαλλήλους και τους αορίστου χρόνου. Επειδή το Σύνταγμα έμεινε πίσω στον τομέα αυτό -δεν το θέλησαν το 2001 το έλεγα από τότε- δεν μπορείς αυτούς τους ανθρώπους, τους αορίστου χρόνου, που ουσιαστικά είναι μόνιμοι, που έχουν τεράστια προσόντα -πολλές φορές περισσότερα και από τους κλασικούς δημοσίου υπαλλήλους- να τους αξιοποιήσεις στην ιεραρχία, γιατί υπάρχει νομολογία που λέει ότι αυτοί δεν μπορούν να μπουν στην ιεραρχία. Η ίδια η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. μου λέει ότι κάτι πρέπει να κάνουμε.

Εγώ βλέποντας ότι η διάταξη δεν αναθεωρείται, καταρτίζω σχέδιο νόμου και θα το φέρω εδώ και θα ρισκάρουμε. Θα ρισκάρουμε, γιατί θα δείτε ότι μπορεί να κηρυχθεί αντισυνταγματικό και να έχουμε πρόβλημα.

Και σας ερωτώ: Τι πρόβλημα έχει η Αριστερά, οι αορίστου χρόνου, που ούτως ή άλλως τους θέλει, που είπε να γίνουν αορίστου χρόνου, που είναι άξιοι άνθρωποι, να μπουν στην ιεραρχία μέχρις ένα βαθμό, τμηματάρχη, διευθυντή; Το συζητάμε με την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. αυτήν τη στιγμή. Σας ερωτώ, τι εμποδίζει αυτό; Άρση μονιμότητας είναι αυτό; Αν θεωρείτε ότι η ύπαρξη των αορίστου χρόνου είναι άρση της μονιμότητας, αυτό έγινε από την Αναθεώρηση του 2001. Εγώ πάω να διορθώσω το γεγονός ότι δεν υπάρχει εγγύηση γι' αυτούς τους ανθρώπους. Δεν μπορώ να ακούω σ' αυτήν την Αίθουσα «άρση μονιμότητας» και «άρση μονιμότητας». Είναι παντελώς ανακριβές και λυπούμαι που το λέω αυτό το πράγμα.

Λυπούμαι γιατί, όταν θα φέρω το νόμο και αν δεν γίνει η αναθεώρηση της διάταξης, όταν θα φέρω τη διάταξη και θα έχετε όλη την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και όλους να συμφωνούν, αλλά να κινδυνεύουμε να θεωρηθεί αντισυνταγματική η σχετική ρύθμιση γιατί δεν υπάρχει βάση, θα γυρίσω και θα ζητήσω από εσάς εκείνη την ώρα να μου πείτε τι θα συμβεί, αν αυτή η αναγκαία ρύθμιση, που θα την ψηφίσετε και εσείς την εποχή εκείνη, κριθεί αντισυνταγματική λόγω έλλειψης συνταγματικού πλαισίου. Εγώ, θα θυμηθώ τότε και θα πω, αυτοί ήταν που τα λένε αυτά; Προς Θεού, δεν το λέω εκβιαστικά. Είμαι ειλικρινής, γιατί θα φέρουμε το νόμο σύντομα εδώ. Θα ζητήσω εκείνη την ώρα να μου πείτε, για ποιο λόγο χάσαμε αυτήν την ευκαιρία.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και σας παρακαλώ, ιδίως για το άρθρο 103, σκεφθείτε το μέχρι το τέλος. Αυτός είναι ο λόγος. Ρωτήστε την Α.Δ.Ε.Δ.Υ., ρωτήστε παντού. Κοιτάξτε τι λέει η

ρύθμιση. Μπορούν απλώς και μόνο και οι αορίστου χρόνου να μπαίνουν στην ιεραρχία μέχρις ορισμένου βαθμού. Τίποτα παραπάνω δεν λέει. Και είναι ανάγκη. Είναι χιλιάδες άνθρωποι που αυτήν τη στιγμή, αν δεν μπουν στην ιεραρχία, είναι στο περιθώριο και απλώς μέχρι το τέλος, γιατί είναι μόνιμοι, τριάντα πέντε ολόκληρα χρόνια θα μείνουν, παραμένουν χωρίς να μπορούν να προσφέρουν εκείνα που δικαιούνται να προσφέρουν.

Επίλογος. Θα συνεχίσουμε την αναθεωρητική διαδικασία και είναι τιμή όλων εκείνων που μένουν αυτήν τη στιγμή μέσα στη Βουλή και συνεχίζουν την αναθεωρητική διαδικασία, γιατί πρέπει να γίνει Αναθεώρηση τώρα.

Αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αυτονόητο. Αν υποθέσουμε ότι κηρυσσόταν άγνονη η διαδικασία της Αναθεώρησης, δεν θα ήταν δυνατόν από εκεί και πέρα να ρυμουλκηθεί ολόκληρη η Βουλή και το πολιτικό σύστημα στις ορέξεις ενός Κόμματος που θα έκρινε εκείνο, τότε θα γίνει αναθεώρηση και ποιες διατάξεις θα αναθεωρηθούν. Μα, αν αποδεχόμαστε αυτήν τη λογική, τότε θα έπρεπε πάντοτε με την ίδια νοοτροπία να είναι ολόκληρη η Βουλή υποχείριο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία ομολογεί ότι έχει ανάγκη αναθεώρησης ο Τόπος, αλλά φεύγει και λέει «τότε με βολεύει εμένα η συγκυρία» ή «με βολεύει ακριβώς για να δημιουργήσω συμμαχίες ή άλλες λογικές σε επίπεδο πολιτικών τακτικισμών».

Αυτονόητο είναι αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός. Δεν μπορεί να θυσιάζουμε την κορυφαία κοινοβουλευτική, την κορυφαία θεσμική αυτήν διαδικασία στο βωμό άλλων σκοπιμοτήτων. Και είπε ότι αυτό θα το βρει μπροστά του το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί δεν είμαστε διατεθειμένοι σαν Παράταξη, από όποια θέση και αν είμαστε, είτε Κυβέρνηση είτε Αντιπολίτευση -και το αποδείξαμε στο παρελθόν αυτό το πράγμα- να κρίνουμε αυτές τις κορυφαίες διαδικασίες, ανάλογα με το πώς βολεύει καθέναν κομματικά. Αυτό είπε και τίποτα παραπάνω. Και θα ήταν πολύ περισσότερο αυτονόητο αυτό το πράγμα, αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν εδώ και άκουγε. Γιατί δεν θέλησε ούτε καν να τα ακούσει.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς θα συνεχίσουμε και ελπίζω, με τις αναγκαίες τροποποιήσεις που θα γίνουν για να βρεθεί κοινός τόπος, να αναθεωρηθούν οι περισσότερες από τις διατάξεις που πρέπει να αναθεωρηθούν. Και αυτό θα είναι μία προσφορά και στον Τόπο και στο Λαό μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όντως καταθέσατε με πληρότητα τις απόψεις της Κυβέρνησής σας και της παράταξής σας, αλλά σε πολλά σημεία είχατε μονόπλευρη προσέγγιση. Η συναίνεση επιδιώχθηκε, για τη συνταγματική μεταρρύθμιση, μεταξύ των κομμάτων του δικομματισμού. Δεν επιδιώχθηκε με την ελληνική κοινωνία.

Αντίθετα, εχθρική προς την ελληνική κοινωνία, αυτή η συνταγματική αναθεώρηση σε πολλά της σημεία βρήκε την αντίδρασή της. Και από αυτή την άποψη, τα κριτήρια και οι επιδιώξεις αυτής της Αναθεώρησης δεν ήταν για τα Α.Ε.Ι., ο υγιής ανταγωνισμός που αναφέρθηκε και από τον κ. Υπουργό, γιατί υγιής ανταγωνισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει στα ελληνικά πανεπιστήμια και στα ελληνικά Α.Ε.Ι., σε όσα τουλάχιστον δεν έχει εμπολοχωρήσει η διάβρωση των δυνάμεων της αγοράς, με την προσπάθεια καθορισμού της λειτουργίας τους επί τη βάση κερδοσκοπικών φιλοδοξιών.

Στα ελληνικά, λοιπόν, πανεπιστήμια υπάρχει ο υγιής ανταγωνισμός και δεν μπορεί να συκοφαντούνται. Δεν μπορεί να συκοφαντείται το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο που πρωτοστάτησε στον αγώνα για την διατήρηση και τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16. Δεν μπορεί να συκοφαντείται το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, όταν πολλά τμήματά του αναγνωρίζονται διεθνώς από τα διεθνή πανεπιστήμια και πολυτεχνεία, ως επίπεδο «master». Πάρα πολλά τμήματα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου έχουν πτυχία που αναγνωρίζονται σε επίπεδο «Master». Και αυτές οι περίφημες καταστάσεις που έχουν κατά

καιρούς κυκλοφορήσει περί κατατάξεων στην πεντακοσιοστή θέση ή ότι δεν αναφέρονται καθόλου και διάφορα τέτοια πράγματα, έχουν όλες καταρριφθεί από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και αναγκάστηκαν οι δημοσιογράφοι που τις δημοσίευσαν να ζητήσουν συγγνώμη, γιατί είναι ψευδείς, ψευδέστατες.

Τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, κύριε Υπουργέ, δεν τα καθίδρυσσε στην ελληνική έννομη τάξη και στην αγορά η Αριστερά ούτε όλες αυτές οι στρεβλώσεις της εκπαίδευσης προέρχονται από πολιτικές επιλογές για την υποστήριξη του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας.

Το ίδιο συμβαίνει και με το άρθρο 24. Και στο άρθρο 16 και στο άρθρο 24 η επιχειρούμενη συνταγματική αναθεώρηση δεν βρήκε απέναντί της μόνο την Αριστερά, αλλά και σημαντική μερίδα της ελληνικής κοινωνίας και μάλιστα, διακομματικής πολιτικής επιλογής. Δεν είναι Αριστερός ο κ. Δεμελής. Δεν είναι Αριστερός ο κ. Παλαιοκρασάς για το άρθρο 24 και για τον αποδεδειγμένο αποχαρκτηρισμό χιλιάδων στρεμμάτων γης και χιλιάδων δασικών εκτάσεων και την παραχώρησή τους προς οικοδόμηση, αν πέρανε η αναθεώρηση του άρθρου 24.

Όλα αυτά δεν απαντήθηκαν ποτέ και καλύφθηκαν πίσω από ευφυσολογήματα για την ανάπτυξη με κατοχύρωση δήθεν του δημόσιου χαρακτήρα και της εκπαίδευσης και της δημόσιας γης. Ψευδές, ψευδέστατο!

Όμως, το Σύνταγμα και η συζήτηση για την Αναθεώρησή του, όπως έχει εκπέσει πλέον και έχει εκφυλιστεί -κάτι που βλέπουμε όλες και όλοι- δεν είναι προεδρικό διάταγμα, δεν είναι νόμος, δεν είναι υπουργική απόφαση, δεν είναι εγκύκλιος να αλλάζει κάθε τόσο. Είναι καταφύγιο για αδύναμους, είναι «κιβωτός» για τα δημόσια αγαθά, για το δημόσιο συμφέρον, για τα δικαιώματα και για τη στήριξη των κοινωνικών ομάδων και κοινωνικών αγαθών που έχουν ανάγκη να στηριχθούν. Δεν μπορεί να αναθεωρείται ανά πενταετία, ανάλογα με την Κυβέρνηση και επί τη βάση των πολιτικών επιλογών και των εξελίξεων που διαφοροποιούν συγκυριακά τους πολιτικούς και τους κοινωνικούς συσχετισμούς.

Από αυτήν την άποψη δεν είναι δυνατόν μετά από το 2001 να έρχεται ως επιτακτική ανάγκη το 2006 η Αναθεώρηση του Συντάγματος και μάλιστα σε τόσο καίριας σημασίας ζητήματα. Και ήρθε για ένα λόγο. Διότι υπήρχαν διατάξεις που κατοχύρωναν και υπερασπιζόνταν το δημόσιο συμφέρον και η λαίλαπα, οι νεοφιλελεύθερες επιλογές, η αγοραία επιλογή της πολιτικής δεν μπορούσε να συγχρονιστεί, δεν μπορούσε να ισορροπήσει με αυτές τις διατάξεις. Οι νεοφιλελεύθερες πιέσεις, δηλαδή, έφεραν αυτές τις αλλαγές που εισηγήθηκε η Κυβέρνηση. Και αντί η παραγωγικότητα που είναι το μεγάλο ζητούμενο και το μεγάλο στοίχημα της ελληνικής οικονομίας να στηριχθεί στην κοινωνική συνοχή, στην ισονομία, στην ισοδημοκρατία, επιλέγεται σταθερά και μόνιμα και εμφιλοχωρεί σε όλες τις προτάσεις, σ' αυτά τα καίρια ζητήματα της Συνταγματικής μεταρρύθμισης η μείωση του κόστους εργασίας και η εισδοχή της δυνατότητας της κεφαλαιοκρατικής ανάπτυξης να εμφιλοχωρεί σε όλους τους τομείς της κοινωνικής, οικονομικής ζωής ακόμα και στη φύση.

Αυτή η μεταρρυθμιστική σημαία της Νέας Δημοκρατίας, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι που ξέφτισε. Ξέφτισε από την εποχή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνέχισε παρά τις προσδοκίες που καλλιεργήσε ο κ. Καραμανλής και το κόμμα του με ένα σοσιαλιστικό χαρακτήρα πρόταγμα κοινωνικής δικαιοσύνης και διαφάνειας, με το οποίο ήρθε στην εξουσία εκείνη την περίοδο. Τα θυμόμαστε όλοι. Απογοήτευσε την ελληνική κοινωνία και πολύ γρήγορα ξέφτισε. Έμειναν, λοιπόν, μόνοι σύμμαχοι στην Κυβέρνηση Καραμανλή το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ο Ο.Ο.Σ.Α., η ελίτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

Η κοινωνία άρχισε να απομακρύνεται και αυτό φάνηκε και στις εκλογές με τη μείωση της δύναμης της Νέας Δημοκρατίας, φάνηκε από τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις πριν και μετά τις εκλογές για το άρθρο 16, για το άρθρο 24 και μετά για το ασφαλιστικό, φάνηκε και φαίνεται συνεχώς από τις δημοσκοπήσεις. Και αυτό είναι το πρόβλημα. Η κοινωνική συναίνεση λείπει, για να επιτευχθούν οποιουδήποτε είδους σοβαρές μεταρρυθμίσεις,

γιατί δεν είναι μεταρρυθμίσεις υπέρ της κοινωνίας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, αυτή η αντίφαση τίναξε στον αέρα τη συνταγματική μεταρρύθμιση. Αυτή η αντίφαση, ανέδειξε την ήττα της Νέας Δημοκρατίας, την ήττα του δικομματισμού κυρίως. Γιατί αυτό είναι που υπονομεύτηκε, ο δικομματισμός. Διότι πλέον το ένα κόμμα δεν μπορεί να διαδεχθεί το άλλο όταν έχει εχθρό την κοινωνία. Αυτή είναι η τραγωδία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μην το κακολογείτε. Σύμμαχό σας το θέλετε και δεν μπορεί να είναι, διότι δεν μπορεί να υποσχεθεί μια αξιόπιστη φιλολαϊκή πολιτική. Είναι δύο όψεις του ίδιου προβλήματος: Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι ακριβώς η κρίση του πολιτικού συστήματος, που πρωταγωνιστές του είσθε και οι δύο. Εκεί βρίσκεται και η κρίση της συνταγματικής Αναθεώρησης και γι' αυτό βρισκόμαστε αυτήν τη στιγμή στην πλήρη απαξίωσή της.

Εκεί έρχεται ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, να προτείνει την κεντροδεξιοακροδεξιά συμμαχία ως λύση και διέξοδο σ' αυτήν την κατεύθυνση. Κάντε το, κύριε Καρατζαφέρη. Κάντε το, κύριοι του ΛΑ.Ο.Σ.. Επιθεθείτε στην Αριστερά νομίζοντας ότι μπορείτε να τη βάλετε στη γωνία. Μακάρι να το κάνετε. Θα γίνει η Αριστερά του 50% σ' αυτήν την περίπτωση. Κάντε το. Αλλά, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία έχει μυαλό και προς αυτήν την κατεύθυνση, δεν θα αυτοκτονήσει.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε μπροστά μας, με βάση και τις προτάσεις της Αριστεράς, πέντε χρόνια, τουλάχιστον, για να βάλουμε εμπρός μια διαδικασία, εκεί που χρειάζεται το Σύνταγμα Αναθεώρηση, προς ακόμη δημοκρατικότερη κατεύθυνση, προς ακόμη μεγαλύτερη κατοχύρωση του δημόσιου χαρακτήρα των δημοσίων αγαθών και των δικαιωμάτων των πολιτών.

Με τις προτάσεις της Αριστεράς που έχουν κατατεθεί -και γι' αυτό παραμένουμε στη διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης- και που θα κατατεθούν ξανά, έχουμε τη δυνατότητα να ανοίξουμε δρόμους για μια κατεύθυνση, που, πράγματι, είναι μονόδρομος, για την ανάπτυξη και την πρόοδο της Ελλάδας και της ελληνικής κοινωνίας.

Στόχος είναι ο εκδημοκρατισμός, η διαφάνεια, η κοινωνικοποίηση των αγαθών, η δυνατότητα κατοχύρωσης των δικαιωμάτων όλων των πολιτών και η υπεράσπιση του δημόσιου περιεχομένου αγαθών της ελληνικής οικονομίας, της παραγωγής, της παραγωγικότητας, του πνεύματος και του πολιτισμού. Ό,τι οδηγεί τα πράγματα στην εμπορευματοποίηση και στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων της αγοραίας αγοράς, όχι μόνο είναι σε βλάβη και σε παρακμή της ελληνικής κοινωνίας, αλλά τώρα πια είναι προφανές ότι συναντά και τη σημαντικότερη σταθερή αντίδραση όχι της Αριστεράς και των πολιτικών δυνάμεων, αλλά της ίδιας της κοινωνίας. Και αυτή είναι η ελπίδα.

Μπορούμε, λοιπόν, να πάμε, μετά απ' αυτές τις επιλογές, σε μια νέα περίοδο, όπου, πραγματικά, με βάση την προοπτική των προτάσεων της Αριστεράς, μπορεί να αναγεννηθεί αυτός ο τόπος και το Σύνταγμα, όταν έρθει η ώρα του, να αναθεωρηθεί εκεί που πρέπει προς ακόμη δημοκρατικότερη κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με την κ. Φεβρωνία Πατριανάκου, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης, αποτελεί κορυφαία πράξη του κοινοβουλευτικού Σώματος και οφείλει πάντα να είναι σε πλήρη αντιστοιχία με την ιστορική ευθύνη και τη δημοκρατική λειτουργία που αυτή συνεπάγεται.

Αυτήν την κορυφαία στιγμή, για την οποία ο συνταγματικός νομοθέτης επιβάλλει χρονική απόσταση, τουλάχιστον, πέντε χρόνια από την προηγούμενη ολοκλήρωση της Αναθεώρησης, αυτήν την κορυφαία στιγμή, που η χώρα μας δεν μπορεί να αντέξει άλλη καθυστέρηση για κορυφαίες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, η Αξιοματική Αντιπολίτευση επέλεξε να είναι ηχηρά απουσα.

Απουσία, όχι διότι διαφωνούσε ή αμφισβητούσε την πολιτική αναγκαιότητα της Αναθεώρησης, αφού εκατόν δεκατέσσερις Βουλευτές της υπέγραψαν πρόταση να κινηθεί η διαδικασία

Αναθεώρησης για δεκαεννέα άρθρα του Συντάγματος.

Απούσα, διότι η πορεία της συζήτησης ανέδειξε βαθύ διχασμό στις θέσεις και στις δημόσιες τοποθετήσεις των στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Απούσα, διότι στην πορεία της συζήτησης, αναδείχθηκαν τα ιδεολογικά αδιέξοδα από ένα κόμμα που, πάσχοντας από κυβερνητισμό και έχοντας μάθει να συγκαλύπτει τα προβλήματα του μέσα από την κατοχή της εξουσίας, βρέθηκε στη δίνη ανάμεσά στην κοινωνία και στα κομματικά κατεστημένα του.

Απούσα, διότι υποτάχθηκε στις πιέσεις των βαρόνων και των διεκδικητών της προεδρίας του κόμματος. Υποτάχθηκε σ' αυτούς, οι οποίοι διεκδικούσαν τη στασιμότητα έναντι των ίδιων των αποφάσεων του Προέδρου και του συνεδρίου του.

Ένα δημοκρατικό κόμμα, δεν άντεξε το δημοκρατικό διάλογο στο εσωτερικό του. Δεν άντεξε να στηρίξει το διάλογο στην ιστοσελίδα –θυμάστε– www.neosyntagma.gr. Δεν άντεξε να ορθώσει ανάστημα σε οργανωμένες αριστερές μειοψηφίες, που υπερασπίζονται αναχρονιστικά μοντέλα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Το τίμημα αυτής της πολιτικής το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το πλήρωσε ακριβώς στην εκλογική αναμέτρηση του Σεπτεμβρίου. Και βεβαίως, και ο κ. Παπανδρέου, ο οποίος με την απόφαση της φυγής από τη διαδικασία, άδειασε όλα τα αποθέματα προοδευτισμού, αξιοπιστίας και σύγχρονης τεχνοκρατικής αντίληψης, που προσαυθούσε να δομήσει ως πολιτικός.

Το τίμημα αυτής της πολιτικής, το πληρώνει ακόμη και σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρός του, διότι δημοσκοπικά δείχνει να υποχωρεί έναντι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Διότι είναι φανερό ότι όταν καλείται ο ψηφοφόρος να επιλέξει μεταξύ του πρωτότυπου και του πιστού αντιγράφου, διαλέγει πάντα το πρωτότυπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παρούσα συνταγματική Αναθεώρηση αποτελεί αναγκαιότητα, την οποία έχει αποδεχθεί η ελληνική κοινωνία. Μετά τη φυγή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι ευκαιρία να αναλογιστούμε την ιστορική συγκυρία, να αναδείξουμε το θετικό λόγο και να βρεθούμε σε εκείνο το σημείο του δρόμου, όπου θα υπηρετούμε τους πολίτες, θα υπηρετούμε τη χώρα, χωρίς κανείς μας να κάνει ιδεολογικές εκπτώσεις. Όταν λέμε όμως ότι θα συναντηθούμε στο σημείο του δρόμου, δεν εννοούμε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., να επιλέξουμε τα μικρά μέσα από τακτικισμούς για να εμποδίσουμε τα μεγάλα. Εκείνο το οποίο επιθυμούμε, είναι στο σύνολο των διαμορφωμένων προτάσεων από την κοινή μας δουλειά στην Επιτροπή Συνταγματικής Αναθεώρησης, να βρούμε όλα εκείνα στα οποία θεσμικά μπορούμε να συναντηθούμε.

Τα προς αναθεώρηση άρθρα, είναι αυτά που ο Πρωθυπουργός της χώρας, εξ αρχής κάλεσε τους πολίτες να στηρίξουν, στα πλαίσια επτά αξόνων της συνταγματικής Μεταρρύθμισης. Σύγχρονη παιδεία προσιτή σ' όλους. Ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Προστασία του περιβάλλοντος, που εγγυάται αειφόρο ανάπτυξη. Αποτελεσματική προστασία της ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής. Κράτος δικαίου στην υπηρεσία του πολίτη. Ισχυρή η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θεσμικό πλαίσιο που εγγυάται διαφάνεια παντού.

Με την αναθεώρηση του άρθρου 16, προβλέπεται η δυνατότητα, η ανώτατη εκπαίδευση να μπορεί να παρέχεται και από μη κρατικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία θα τελούν υπό τον άμεσο έλεγχο του κράτους. Η πρόκληση να προσφέρουμε στον ελληνικό λαό υψηλού επιπέδου δημόσια παιδεία και ταυτόχρονα να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις, ώστε οι επόμενες γενιές να μην αναζητούν ποιοτική εκπαίδευση, μέσω της φοιτητικής μετανάστευσης, αλλά επιλέγοντας ανοικτούς ορίζοντες μέσα στην ίδια την πατρίδα τους, είναι κατατεθειμένη από το βήμα του διαλόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν βάλει η πολιτεία τους κανόνες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα τους επιβάλλει άναρχα η αγορά αγορά, όπως είπε προηγουμένως ο προλαήσας συνάδελφος και η αμείλικτη, εκτός συνόρων, πραγματικότητα. Και η αμείλικτη, εκτός συνόρων, πραγματικότητα σε καμμία περίπτωση δεν δίνει μάστερ στην πενταετή εκπαίδευση. Είμαστε το μόνο κράτος στον κόσμο, το οποίο το Πολυτεχνείο του έχει πενταετή εκπαίδευση και δεν αναγνωρίζεται ο πέμπτος

χρόνος ως μάστερ.

Μέσα από την αναθεώρηση του ίδιου άρθρου όμως –και εκεί είναι και η πρόκληση την οποία καταθέσαμε– αναδεικνύεται η ανάγκη ενίσχυσης του εθελοντισμού και της κοινωνίας των πολιτών. Η διαρκώς αυξανόμενη ατομική και κοινωνική ευθύνη, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Και η ατομική και συλλογική εθελοντική προσφορά, επιβάλλει πλέον την ανάγκη για ρητή αναφορά στο Σύνταγμα της ειδικής φροντίδας του κράτους.

Η παρούσα αναφορά, είναι ευθέως συντεταγμένη με το αίτημα των οκτακοσίων μη κυβερνητικών οργανώσεων που απέστειλε η συντονιστική τους επιτροπή προς τον Πρόεδρο της Βουλής και όλα τα πολιτικά κόμματα.

Με την αναθεώρηση του άρθρου 90, οι πρόεδροι του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, επιλέγονται μεταξύ των αντιπροέδρων και όχι μεταξύ του συνόλου των μελών του αντιστοίχου ανωτάτου δικαστηρίου, όπως μέχρι τώρα ισχύει. Οι αντιπρόεδροι με την πρότασή μας, επιλέγονται μεταξύ των δέκα αρχαιότερων του αντιστοίχου ανωτάτου δικαστηρίου και όχι μεταξύ όλων των μελών του αντιστοίχου δικαστηρίου, όπως μέχρι σήμερα ισχύει. Ταυτόχρονα θεσπίζεται θητεία για τους αντιπροέδρους, η οποία δεν μπορεί να είναι πάνω από την εξαετία.

Ποιος είναι ο στόχος της παρούσας πρότασης; Η περαιτέρω διασφάλιση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης.

Με την αναθεώρηση του άρθρου 17, προστατεύεται πλέον με ρητή αναφορά και η πνευματική ιδιοκτησία η οποία τελεί υπό την προστασία του κράτους με την προϋπόθεση ότι τα δικαιώματα που απορρέουν απ' αυτήν, δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος. Το κράτος δικαίου στην υπηρεσία του πολίτη, υπηρετείται μέσα από την αναθεώρηση του άρθρου 20, που προβλέπεται δικαίωμα προσωρινής προστασίας σε σύντομο χρονικό διάστημα, μέσω του άρθρου 104, όπου οι υπάλληλοι υποχρεούνται να υπηρετούν έγκαιρα και αποτελεσματικά τους πολίτες και υπέχουν προσωπική ευθύνη για παράνομη υπαίτια συμπεριφορά, η οποία συνεπάγεται βλάβη της περιουσίας του δημοσίου.

Και βεβαίως μέσω του άρθρου 103, όπου οι υπάλληλοι του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα που υπηρετούν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μπορούν πλέον να εντάσσονται στην υπαλληλική ιεραρχία, για την κάλυψη οργανικών θέσεων υπό τον έλεγχο βεβαίως ανεξάρτητης αρχής.

Η κύρια, όμως, παρέμβασή μας, κατ' επιταγή της κοινωνίας, αποτελεί η αναθεώρηση του άρθρου 22, όπου σαφώς πλέον ορίζεται η υποχρέωση του κράτους, να μεριμνά για την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής, για τη διασφάλιση εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης για τους πολίτες. Αποτελεί τον πυρήνα της ύπαρξης του κράτους, αποτελεί τον πυρήνα της ύπαρξης της πολιτικής μας.

Η υποχρέωση της πολιτείας μέσω ισχυρού θεσμικού πλαισίου να υπηρετείται η διαφάνεια, διασφαλίζεται μέσω της πρότασης αναθεώρησης του άρθρου 14, όπου ορίζεται η κατάχρηση δεσποζουσας θέσης στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και η ασυμβίβαστη ιδιότητα του «Βασικού Μετόχου», εφόσον κριθεί άσκηση αθέμιτης επιρροής στη διαδικασία ανάθεσης δημόσιων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

Ταυτόχρονα, με την αναθεώρηση του άρθρου 29, προβλέπεται η κατ' εξαίρεση ενίσχυση των κομμάτων από εισφορές μελών ή άλλες ιδιωτικές πηγές και ο έλεγχος από το Ελεγκτικό Συνέδριο της διαφάνειας των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων, τη νόμιμη χρήση των ραδιοτηλεοπτικών μέσων, τις εκλογικές δαπάνες των Βουλευτών, τον τρόπο απόκτησης των περιουσιακών στοιχείων μετά την εκλογή.

Το σύνολο της παρούσας Αναθεώρησης μεταξύ άλλων συντάχθηκε στη βάση ώστε το συνταγματικό κείμενο να μη διογκωθεί με λεπτομερειακές ρυθμίσεις, να μη χάσει την κανονιστική του πυκνότητα, αλλά και να διατηρήσει την απαιτούμενη γενικότητα και συνοχή που πρέπει να το διέπει. Ταυτόχρονα, η προσέγγιση της παρούσας Αναθεώρησης, προσπάθησε να απεικονίσει πέρα από το πλαίσιο κανόνων λειτουργίας του κρά-

τους και το επίπεδο και τις ανάγκες της πολιτισμικής και πολιτικής ανάπτυξης της χώρας, της κοινωνίας και των πολιτών, προσβλέποντας στις απαιτήσεις και στις ανάγκες του μέλλοντος και όχι για να λύσει προβλήματα του παρελθόντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναθεωρητική διαδικασία εκ της φύσεώς της για να έχει ουσιαστικό περιεχόμενο, οφείλει να ανταποκρίνεται σε ανοιχτό διάλογο, όπου θα συμμετέχει όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων αλλά και η κοινωνία των πολιτών. Ο διάλογος πραγματοποιήθηκε σ' όλα τα επίπεδα, μ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις και με τους πολίτες. Η δραπέτευση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την πραγματικότητα, μας υποχρεώνει να βρούμε με μεγαλύτερη ένταση αυτά που μας ενώνουν, να ανταποκριθούμε στη δεδηλωμένη ετυμηγορία των πολιτών εν ονόματι των δημοκρατικών κατακτήσεων της χώρας μας.

Ευχαριστώ που μ' ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Καλλιώρας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, και το Σεπτέμβριο του 2007, πρόσφατα, αλλά και το Μάρτιο του 2004, οι Έλληνες πολίτες ψήφισαν αναφορικά με το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας του 2004, και τις αναθεωρητέες διατάξεις. Τις ψήφισε ο ελληνικός λαός στις τελευταίες εκλογές και μάλιστα με τέσσερις μονάδες διαφορά το πρώτο από το δεύτερο κόμμα. Αυτό κάποιος το ξεχνούν. Εδώ μέσα νομοθετούμε, μόνο και μόνο για να γίνουν καλύτερες μέρες των πολιτών, να γίνει πιο ισχυρή η Ελλάδα μας και όλοι να έχουν καλύτερη καθημερινότητα.

Το Σύνταγμα της χώρας και οι διατάξεις τις οποίες προτείνουμε, έχουν ακριβώς αυτόν το σκοπό, δημιουργώντας το υπόβαθρο, πάνω στο οποίο θα στηρίζονται οι νόμοι και όλα τα συναφή διατάγματα, για να δώσουμε καλύτερες μέρες στους πολίτες.

Η Νέα Δημοκρατία ειδικότερα, γνωρίζοντας το εύρος και το μέγεθος της σημασίας που έχει να στηρίζουμε μια τέτοια προσπάθεια, έχει δώσει και πέρασε με άριστα, τις εξετάσεις του 2001, όταν τότε έγινε μια σημαντική Αναθεώρηση και μάλιστα με πολλές διατάξεις τις οποίες στήριξε το κόμμα το σημερινό που κυβερνά, της Νέας Δημοκρατίας, τότε της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Γιατί το είπαμε, το πιστεύουμε, έτσι είναι. Δεν έχουμε καμμία τεθλασμένη σκέψη ή γραμμή στο μυαλό μας, όπου αλλαγές και μεταρρυθμίσεις είναι καίριο σημείο αναφοράς και πολιτικής τροχιάς με αναφορά το Σύνταγμα της χώρας, στο οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -αν δείτε τα έδρανα είναι κενά- πάλι είναι απόν.

Έτσι, λοιπόν, ένα κόμμα εξουσίας βεβαίως, όπως είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφήνει τα ώριμα αιτήματα της κοινωνίας να πάνε στο περιθώριο και ούτε καν του καίγεται καρφί. Συγγνώμη που μιλάω έτσι.

Τι είπαμε; Είπαμε το 2004 με το πρόγραμμά μας ότι θα κάνουμε συγκεκριμένα πράγματα για τους Έλληνες και για την Ελλάδα. Το ίδιο κάναμε και το 2007 στις προηγούμενες εκλογές, για καλύτερη παιδεία, άρθρο 16 -θα επανέλθω έστω και γρήγορα- για ανεξαρτησία δικαιοσύνης, για θέματα δασολογίου, δάσους, περιβάλλοντος, για θέματα ιδιοκτησίας -να πάρω μόνο επικεφαλίδες- για ένα κράτος δικαίου, δηλαδή πώς να υπηρετήσουμε καλύτερα τον πολίτη, για μια πιο ισχυρή -μια και έπεται το θέμα της διοικητικής μεταρρύθμισης του κράτους- Τοπική Αυτοδιοίκηση, άλλο άρθρο του Συντάγματος, και να μην αφήσουμε στο περιθώριο, την ανάγκη που χρειάζεται η χώρα για περισσότερη διαφάνεια στον πολιτικό της βίο.

Αυτά ήταν τα κυρίαρχα θέματα, στα οποία έδωσε το βηματισμό η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής, για να προχωρήσει η Ελλάδα μπροστά. Και που σκόνταψαν όλα αυτά, ή σκοντάφτουν αυτήν τη στιγμή; Κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, όπου πολιτικές σκοπιμότητες, εφήμερες μάλιστα, και κομματικό συμφέρον, μπήκαν πάνω από το συλλογικό. Οι Έλληνες πολίτες -το έχω πει πολλές φορές και θα το πω για άλλη μια φορά- είναι μπροστά από τα κόμματα, είναι

μπροστά από τους πολιτικούς, είναι μπροστά από τους συνδικαλιστές. Να σας φοβίζει αυτό. Έτσι, λοιπόν, η σημερινή διαδικασία για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, χωλαίνει πραγματικά σε βάρος της χώρας, σε βάρος των πολιτών. Γιατί; Διότι όταν τον Ιούνιο του 2006 ξεκίνησε αυτή η διαδικασία -και θέλω να το θυμίσω στο Σώμα, επειδή συμμετείχα στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, έγινε μια συζήτηση υψηλού επιπέδου, όπως είχε γίνει κατά την προηγούμενη διάρκεια της Βουλής πριν από τις εκλογές, και σας λέω ότι «να», το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέθεσε υπόμνημα- αυτοτελή πρόταση, η οποία έγινε και τόμος. Δηλαδή έχουν δυνατότητα οι Έλληνες πολίτες, να ανατρέξουν στις συγκεκριμένες προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άρα είχε πολιτικές θέσεις. Τις κατέθεσε, δεν τις υποστήριξε, ξέχασε τον δρόμο ότι έχει και υποχρεώσεις. Είπε και έφυγε, λες και είναι μαθητής του σχολείου.

Παρακαλώ όλους τους πολίτες να μπουν στο ιντερνέτ να διαβάσουν, σαν μία εκδοχή δηλαδή, τις ομιλίες του κ. Παπανδρέου, Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τι έλεγε για την ανάγκη ύπαρξης της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Δεν τα λέω εγώ, διαβάστε τα, για να δείτε πόσο σοκαριστικά είναι και τι πειθώ έχουν πολλές γραμμές και σκέψεις του κ. Παπανδρέου, όσον αφορά την ανάγκη της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Επίσης, πάρα πολλοί Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με πολλές υπογραφές, έκαναν συγκεκριμένες προτάσεις -τις έχουμε, είναι καταθεθειμένες- και επομένως όλον αυτόν τον πλούτο των ιδεών, των προτάσεων, των σκέψεων, των συγκεκριμένων θέσεων, τον αφήνουμε να πάει χαμένος. Για ποιο λόγο; Δυστυχώς επειδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει εσωκομματικά προβλήματα. Σκεφθείτε σήμερα να ήταν εδώ το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να ακούμε για το άρθρο 16, λόγου χάριν, τη μία πλευρά, την προεδρική, να λέει ότι έλεγε και το 1996 όταν ήταν Υπουργός Παιδείας ο κ. Παπανδρέου, την άλλη γραμμή. Και από την άλλη μεριά, ο κύριος εσωκομματικός αντίπαλος, να λέει τη βήτα γραμμή. Και θυμάμαι τις ημέρες όπου η επιτροπή συνεδρίαζε τι έγινε με το άρθρο 16. «Θα το βάλουμε εκείνη την ημέρα»; «Όχι». παίζαμε την κολοκυθιά, για να βρούμε ποια μέρα θα συζητηθεί το άρθρο 16 στην επιτροπή, ήταν και μέρες των Χριστουγέννων τότε, με αποτέλεσμα να διαφαίνεται ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει πρόβλημα συνοχής. Και προκειμένου να διαλυθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν βαριέσαι, ας διαλυθεί το όνειρο των Ελλήνων πολιτών μέσα από το Σύνταγμα, τον Καταστατικό Χάρτη της Χώρας. Απλά πράγματα, απλές σκέψεις.

Από εκεί και πέρα, εμείς το 2001 υπήρξαμε συνεπείς, ήμασταν στην Αίθουσα, στηρίζαμε τις προτάσεις. Και βεβαίως, αν πάω σε μία από αυτές τις εκδοχές, θα θυμίσω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάλι -γιατί με πονάει πολιτικά να μην έχω τη στήριξη για να βοηθήσουμε τους Έλληνες πολίτες- από κόμμα εξουσίας, έχει γίνει κόμμα διαμαρτυρίας. Επίσης να θυμίσω στην Αίθουσα ότι σε πολλές περιπτώσεις, θα αναφέρω μία παλιά και μια πρόσφατη, πάλι δεν ήταν στην Αίθουσα. Δηλαδή το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έγινε κόμμα αναχωρητών, πολιτικών δραπέτων -να μου επιτραπεί η έκφραση- όταν συζητιόταν το θέμα για την είσοδο της χώρας τότε στην Ε.Ο.Κ.. Και μάλιστα πρόσφατα το ίδιο συνέβη και με το ασφαλιστικό. Πάλι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις, ενώ είχε θέσεις, άφησε τα έδρανα της Βουλής, έδειξε την πλάτη στον ελληνικό λαό και αποχώρησαν όλοι ομαδικά. Όμως επαναλαμβάνω, οι πολίτες στις εκλογές του 2007 είπαν «να, προχωρήστε μπροστά». Αυτό είναι ξεκάθαρο, διότι υπήρχε η διαδικασία, η οποία έδειχνε το δρόμο προς τα πού, και ήταν ακριβώς στη μέση της διαδρομής της.

Θα αναφέρω ένα ή δύο παραδείγματα. Γιατί, λοιπόν, στο άρθρο 16 -θα πάρω μία διακριτή περίπτωση- να μην προχωρήσουμε στην αλλαγή και να έχουμε και ισχυρά πανεπιστήμια κρατικά, αλλά και συμπληρωματικών, να έχουμε και πανεπιστήμια τα οποία θα είναι μη κερδοσκοπικά, ώστε να επιτελέσουν και αυτά ένα έργο, με την αυστηρή εποπτεία του κράτους, με κανόνες, με αξιολόγηση των καθηγητών, με προσόντα διδασκόντων; Υπάρχουν τόσα και τόσα, θα τα συζητήσουμε σε ευρύτερη έννοια τις επόμενες μέρες στο άρθρο αυτό.

Αλλά πώς μπορεί να νιώθει ένας Έλληνας Βουλευτής, όταν ξέρει ότι κάθε χρόνο πληρώνουν οι γονείς της χώρας, της Ελλά-

δος, για εξήντα πέντε χιλιάδες φοιτητές που φοιτούν στο εξωτερικό, πάνω από 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ μόνο για τα διδάκτρα και για την κατοικία των φοιτητών στο εξωτερικό; Να υπάρχουν Βουλευτές του Κ.Κ.Ε., που ψηφίζουν Κ.Κ.Ε., να είναι άνεργοι και να δουλεύουν οι άνθρωποι στην Αγγλία και στην Αμερική. Πώς μπορώ, επομένως, να νιώθω σαν Έλληνας Βουλευτής –το δεύτερο παράδειγμα- όταν αυτήν τη στιγμή, με τον τρόπο που λειτουργεί και υπάρχει η δομή του Συντάγματος και των νόμων, έχουμε τεράστια δυσκολία και δεν αναγνωρίζουμε πράγματα όπως –να πω ένα παράδειγμα του νομού μου, μια συγκεκριμένη περίπτωση- στην περιοχή της Αταλάντης να έχουμε το Υπουργείο να λέει άλφα και ο Δασάρχης της Αταλάντης να λέει μείον άλφα. Τι θέλω να πω: Υπάρχει μία ιληρή τραγωδία- κατάσταση. Δηλαδή, δεν μπορούμε να αποδώσουμε στους Έλληνες πολίτες δίκιο, ούτε να τους δώσουμε την ακριβή κατάσταση. Και τι σας είπαμε; Να πάρουμε σαν σημείο αναφοράς, όχι τους χάρτες του 1940, αλλά να έρθουμε στο 1960, για να μπορέσουμε να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας. Δυστυχώς, όμως, και σ' αυτήν την περίπτωση, έχουμε την άρνηση από όλα σχεδόν τα κόμματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι -έτσι που οδηγούνται τα πράγματα και φαίνεται ότι θα περάσει πιθανόν μία διάταξη και εμένα θα με λυπήσει πολύ να χάσουμε και τέσσερα χρόνια στη συνέχεια- με κατηγορούν οι πολίτες. Όταν μιλάω προσωπικά μαζί τους –και θέλω να αναλάβω την ευθύνη μ' αυτήν την έννοια- μου λένε: «Μα το μόνο άρθρο που σας ενδιαφέρει και συμφωνείτε είναι το άρθρο 57; Δηλαδή μόνο τα δικά σας κοιτάτε; Δηλαδή το ασυμβίβαστο από όλο το να κάνετε μερικό; Γι' αυτό σας έχουμε στείλει εκεί;». Τι να απαντήσουμε στους πολίτες; Εγώ βάζω το ερώτημα, να το απαντήσετε και εσείς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Καλλιώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι μαθητές και κοινωπνικοί κινήματος, που αναπτύχθηκε τότε στη χώρα μας στη διάρκεια της δικτατορίας και που οδήγησε στην κατάρρευση της.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Δραγασάκης, Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έχει αποδειχθεί ιστορικά, τα συντάγματα και οι εκάστοτε αναθεωρήσεις τους εκφράζουν πάντα κάποια κοινωνική δυναμική και αποτυπώνουν κάποιο συγκεκριμένο συσχετισμό δυνάμεων που επικρατεί στην κοινωνία κατά την ώρα που συντάσσονται ή κατά την ώρα που αναθεωρούνται.

Για παράδειγμα, το Σύνταγμα του 1975, εξέφραζε και εξακολουθεί να εκφράζει βεβαίως τη δυναμική ενός δημοκρατικού και κοινωνικού κινήματος, που αναπτύχθηκε τότε στη χώρα μας στη διάρκεια της δικτατορίας και που οδήγησε στην κατάρρευση της.

Ταυτόχρονα, το Σύνταγμα εκείνο αποτύπωσε το συσχετισμό ανάμεσα στους οπαδούς της μοναρχίας και τους οπαδούς της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Αλλά, ταυτόχρονα, το Σύνταγμα του 1975, έχει τη σφραγίδα της εποχής του, μιας εποχής δηλαδή που ηγεμόνευε, διεθνώς και στην Ευρώπη, ο κενυσιανισμός, οι ιδέες του κοινωνικού κράτους, του κρατικού παρεμβατισμού και του οικονομικού προγραμματισμού. Γι' αυτό και το Σύνταγμα του 1975, περιέχει διατάξεις, ορισμένες από τις οποίες θα μπορούσαμε να τις πούμε και προωθημένες, παρ' όλο βεβαίως που ειδικά αυτές οι διατάξεις δεν εφαρμόστηκαν σχεδόν ποτέ στη χώρα μας. Σε ελάχιστους ενδεχομένως είναι γνωστό ότι το ελληνικό Σύνταγμα, έχει ειδικό άρθρο που προβλέπει τη σύνταξη και την κατάθεση στη Βουλή οικονομικών προγραμμάτων, προγραμμάτων οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, μια δυνατότητα, που έχει εγκαταλειφθεί εδώ και αρκετά χρόνια.

Γι' αυτό άντεξε το Σύνταγμα του 1975, αλλά και γι' αυτό σήμερα –και εδώ και χρόνια- αναπτύχθηκαν ισχυρές δυνάμεις και τάσεις υπέρ της αλλαγής του, ακριβώς, για να ανατραπούν αυτά τα στοιχεία τα οποία διακρίνονται από προοδευτικότητα, δημοκρατισμό και κοινωνική αίσθηση των πραγμάτων.

Πρέπει να θυμίσω, διότι σχεδόν έχει ξεχαστεί, ότι όταν άρχισε η συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, διατυπώθηκαν και στον Τύπο απόψεις και από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, τον κ. Αλογοσκούφη και άλλους πολλούς από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και από προηγούμενους Υπουργούς Οικονομικών και άλλα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ζητούσαν και αναφέρονταν σε μια Αναθεώρηση, πολύ διαφορετική απ' αυτήν που συζητούμε σήμερα. Ζητούσαν στην ουσία, να θεσμοθετηθεί το νεοφιλελεύθερο πρότυπο, η δημοσιονομική πειθαρχία, ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί και άλλα συμβολικά ή ουσιαστικά στοιχεία αυτού του μοντέλου. Βεβαίως, οι εξελίξεις, η παρέμβαση της κοινωνίας, των κινημάτων, της νεολαίας, όλα αυτά τα οποία τόνισαν χθες και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και οι διεθνείς εξελίξεις, οδήγησαν σε μία συρρίκνωση των αρχικών φιλοδοξιών.

Ποια είναι η δυναμική, λοιπόν, που προσπαθεί να εκφράσει η παρούσα Αναθεώρηση και ποιος είναι ο συσχετισμός –για να διατηρήσω αυτό το σχήμα- που αποτυπώνει η υπό διαμόρφωση Αναθεώρηση του Συντάγματος; Κατά την άποψή μου, η παρούσα Αναθεώρηση, εκφράζει όχι κάποια δυναμική, αλλά εκφράζει την αδυναμία και την παρακμή του διαμορφωμένου μοντέλου ανάπτυξης αλλά και του πολιτικού συστήματος, του δικομματικού συστήματος, του συστήματος του συναινετικού δικομματισμού, όπως ορθότερα πρέπει να το ονομάσουμε. Διότι πρόκειται για ένα δικομματισμό στη βάση των ίδιων πολιτικών πλαισίων, των ίδιων βασικών κατευθύνσεων. Αυτό το μοντέλο, ακριβώς σήμερα, βρίσκεται σε μια κατάσταση, που άλλοι την ονομάζουν κατάσταση κρίσης, άλλοι κατάσταση παρακμής. Το βέβαιο είναι ότι δεν μπορούν πια αυτές οι ιδέες να ασκήσουν ηγεμονία, να είναι ελκτικές, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και σ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα μετά την τελευταία κρίση και όσα ακολούθησαν και συνεχίζονται.

Η παρούσα Αναθεώρηση, λοιπόν, αποτυπώνει την κρίση ηγεμονίας αυτού του μοντέλου και νομίζω ότι αυτή η διαδικασία, αυτή η εικόνα της παρακμής, αυτός ο εκφυλισμός της διαδικασίας, αυτή η εικόνα της Αίθουσας που ζούμε και σήμερα, συνδυάζονται και μπορούν να ερμηνευτούν μέσα σ' αυτό το γενικότερο πλαίσιο.

Ορισμένα σύντομα παραδείγματα, αυτού που ονόμασα παρακμή και κρίση του μοντέλου του συναινετικού δικομματισμού, αλλά και του συναινετικού φιλελευθερισμού: Πού είναι σήμερα οι οπαδοί του λιγότερου κράτους; Τι απέγιναν; Έγιναν οπαδοί του κρατισμού και ζητούν από το κράτος να παρέμβει, όχι βεβαίως για να ασκήσει κοινωνική πολιτική, αλλά για να απορροφήσει τις ζημιές και να «αναστηλώσει» την κερδοφορία των τραπεζών. Παρατηρούμε στη Βρετανία και στην Αμερική την παρέμβαση του κράτους, την κρατικοποίηση τραπεζών, ακριβώς διότι αυτή ήταν μία εγγενής αντίφαση του νεοφιλελευθερισμού. Θέλω να πω ότι δεν ζούμε κάποιο νέο υπόδειγμα. Είναι τα αναγκαία μέτρα, που η ίδια η κρίση του συστήματος επιβάλλει να ληφθούν, για να διασωθεί το σύστημα και όχι για ν' αλλάξει.

Πού είναι οι οπαδοί της επιχειρηματικότητας σήμερα; Τι απεκαλύφθη ότι υπάρχει κάτω από τον τίτλο «επιχειρηματικότητα»; Απεκαλύφθη ότι αυτό που ονομάζουμε επιχειρηματικότητα, είναι το να μπορεί κάποιος να βάζει στοιχήματα, να παίζει στα παράγωγα, να παίζει στα χρηματιστήρια, εάν τα στοιχήματα έχουν ευνοϊκή έκβαση να φεύγει με τεράστια κέρδη και εάν τα στοιχήματα δεν επιτευχθούν και υπάρχουν ζημιές, να καλείται το κράτος να καλύψει τις ζημιές. Τι είναι «UBS», «CITY GROUP», «NORTHERN ROCK», «BIAS TENSE»; Τι είναι αυτοί; Αυτοί είναι η «κορωνίδα» της παγκόσμιας καπιταλιστικής επιχειρηματικότητας, δεν είναι κάποια «περίπτερα» ή κάποιες επιχειρήσεις στο περιθώριο του συστήματος. Αυτό είναι το σύστημα και αυτό ακριβώς το σύστημα είναι σήμερα σε κρίση.

Δημοσιονομική πειθαρχία: Δεν υπάρχουν πόροι για τη φτώ-

χεια, δεν υπάρχουν πόροι για την ανεργία, δεν υπάρχουν πόροι για το περιβάλλον, όμως υπάρχουν τεράστιοι πόροι, για να καλύπτουν τις ζημιές των μεγάλων τραπεζών, όπως ήδη είπα. Είναι πρόκληση αυτό που συμβαίνει και μπορεί σήμερα να συμβαίνει στην Αμερική κυρίως ή στη Βρετανία, αλλά αυτή είναι η τάση, η οποία παντού με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο επεκτείνεται.

Τι απέγινε η αντιπληθωριστική πολιτική; Να μην αυξηθούν οι μισθοί, να συμπιέζονται οι μισθοί για να μην έχουμε πληθωρισμό. Διαπιστώνουμε σήμερα, τη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη του κόσμου, την Αμερική, να τυπώνει δολάρια και να μειώνει τα επιτόκια, για να λυτρωθεί από τη «φούσκα» των ακινήτων, τροφοδοτώντας ταυτόχρονα την παγκόσμια οικονομία με πληθωρισμό. Οι μισθωτοί θα ξαναπληρώσουν αυτόν τον πληθωρισμό;

Αναφέρθηκε από αρκετούς ομιλητές της Πλειοψηφίας και από τον εισηγητή της ότι ζούμε σε μία εποχή προκλήσεων, τεχνολογίες, παγκοσμιοποίηση, ανταγωνιστικότητα κ.ο.κ.. Ποια είναι όμως η κεντρική πρόκληση; Διότι πολλά απ' αυτά δεν είναι προκλήσεις, αλλά είναι μέσα; Ποιο είναι το πρόβλημα, ποιος είναι ο σκοπός που πρέπει να υπηρετήσει σήμερα η πολιτική; Μ' άλλα λόγια, ποια είναι η κεντρική πρόκληση που ζούμε;

Η κεντρική πρόκληση που ζούμε είναι η αντιμετώπιση του σύγχρονου κοινωνικού προβλήματος σε συνδυασμό φυσικά με την προστασία του περιβάλλοντος. Το σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα συνίσταται σήμερα όχι σ' ένα πρόβλημα καθυστέρησης, όπως υπήρχε προπολεμικά και αμέσως μετά τον πόλεμο. Το σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα είναι αποτέλεσμα της ανάπτυξης που έχουμε, είναι δηλωτικό του χαρακτήρα της και συνίσταται ακριβώς στη μεγέθυνση των κοινωνικών ανισοτήτων μέσα από την ανάπτυξη, στη διεύρυνση της φτώχειας μέσα από την ανάπτυξη, στη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, στη διάχυτη ανασφάλεια και στις απειλές για την κοινωνική συνοχή. Αυτό είναι το κοινωνικό πρόβλημα.

Μ' αυτήν την έννοια για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος δεν μας φτάνει το Σύνταγμα. Είναι θέμα πολιτικής που ασκείται, είναι θέμα πολιτικής που πρέπει να ασκηθεί. Παρ' όλα αυτά και το Σύνταγμα θα μπορούσε να τεθεί σε Αναθεώρηση ακριβώς για να διευκολύνει την άσκηση πολιτικών προς την αντιμετώπιση αυτού του σύγχρονου κοινωνικού προβλήματος.

Χρειαζόταν, λοιπόν, πράγματι μια Αναθεώρηση –και χρειάζεται– η οποία θα εκφράζει την κοινωνία, θα είναι σε αντιστοιχία και θα έχει ως κινητήρια δύναμή της τη δυναμική της ίδιας της κοινωνίας και των κινημάτων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**.)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ολοκληρώσω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η παρούσα Βουλή και η συγκεκριμένη κυβερνητική πλειοψηφία απεδείχθη αδύναμη. Ούτε άκουσε ούτε μπόρεσε, ενδεχομένως, να ακούσει ούτε θέλησε να μετουσιώσει σε πολιτική αυτήν τη δυναμική κι αυτές τις ανάγκες της κοινωνίας, οι οποίες υπάρχουν.

Εμείς, λοιπόν, θα συνεχίσουμε –και θα εντείνουμε– τον αγώνα μας, ώστε να υπάρξουν οι προϋποθέσεις και οι όροι για μία πολιτική που θα οδηγήσει σε μία νέα συγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας, σε μία νέου τύπου ανάπτυξη που θα οδηγήσει σε μία κοινωνία αλληλεγγύης, δικαιοσύνης, συνοχής και σ' ένα Σύνταγμα που θα εκφράζει ακριβώς αυτήν τη νέα δυναμική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Πρόεδρος κ. Μπενάκη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κυρία Πρόεδρε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλω κατ' αρχάς, κατά προτεραιότητα στη σύντομη αυτή τοποθέτηση να προτάξω δύο λόγια με την ιδιότητα της Προέδρου

της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που επεξεργάστηκε το Σύνταγμα.

Το θέλω αυτό για να εκφράσω πρώτα απ' όλα τις ευχαριστίες μου προς τους Βουλευτές όλων των κομμάτων που μετείχαν σ' αυτήν την επιτροπή και την ικανοποίησή μου –που υπήρξε άλλωστε ικανοποίηση όλων– για το πνεύμα που επικράτησε σ' αυτήν την επιτροπή, για το γόνιμο διάλογο που διεξήχθη, ανεξαρτήτως αποτελέσματος και για το ότι αυτή η συνεργασία, που προηγήθηκε, προδικάζει –και φαίνεται ήδη– το πνεύμα που θα επικρατήσει και στις συζητήσεις που θα έχουμε στην Ολομέλεια.

Επιβεβαιώσαμε, δηλαδή, με τον τρόπο που συνεργαστήκαμε και συνδιαλεχθήκαμε, αυτό που κατ' εξοχήν και κατά κόρον λέγεται και είναι σωστό, ότι η αναθεωρητική διαδικασία είναι μία κατ' εξοχήν βουλευτική διαδικασία και είναι μία ώρα του κοινοβουλευτισμού που αποδεικνύει στον πολίτη και τον βοηθάει να εκτιμήσει από τη μία πλευρά τον κάθε Βουλευτή, την υπευθυνότητά του και την αξιοπιστία του και από την άλλη την κοινωνικοπολιτική κατεύθυνση και την καθαρότητα των στόχων που έχουν τα κόμματα, τα οποία μετέχουν σ' αυτήν τη διαδικασία.

Ειδικά σ' αυτήν τη διαδικασία, λόγω της απουσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μετείχαν και μετέχουν κόμματα που βρίσκονται σε εκ διαμέτρου αντίθετες ιδεολογικές, ιδεολογικοπολιτικές κατευθύνσεις. Παρ' όλα αυτά, τα κόμματα αυτά και οι Βουλευτές που τους εκπροσωπούν, μπορούν να ανακαλύψουν κοινούς παρονομαστές, μπορούν να ανταλλάξουν απόψεις έστω και μη συμφωνούντες. Μπορούν, δηλαδή, να οδηγήσουν –για να παραφράσω μία φράση του κ. Δραγασάκη, που προηγήθηκε– όχι σ' αυτό που ο ίδιος έψεξε, το συναινετικό δικομματισμό –αναφερόμενος στα δύο μεγάλα αστικά κόμματα– αλλά στο να αποδείξουν ότι υπάρχει και συναινετικός πολυκομματισμός.

Ειδικά το Σύνταγμα προσφέρεται γι' αυτήν τη συζήτηση και γι' αυτό το αποτέλεσμα. Γι' αυτό είναι μία μεζονος σημασία η συζήτηση, στην οποία ατυχώς απουσιάζει το δεύτερο μεγάλο αστικό κόμμα της κοινωνίας μας, που εκπροσωπεί και ένα κομμάτι του ελληνικού λαού.

Δεν θα υπεισέλθω και δεν θα αναλύσω κι εγώ τους λόγους για τους οποίους απέσχε και απέχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Η αποχή του αυτή, ειδικά στη νέα κοινοβουλευτική περίοδο, είναι τελείως παράλογη και τελείως αδικαιολόγητη.

Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο είχε κάποιους λόγους το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κάνει μια θεαματική αποχώρηση ακόμη και αν είχε μια τυπική δικαιολογία για να απόσχει λέγοντας ότι έγιναν παρατυπίες ή ότι η Κυβέρνηση είναι αναξιόπιστη –καίτοι όπως ξέρουμε η Αναθεώρηση δεν είναι έργο της Κυβέρνησης– στην παρούσα κοινοβουλευτική περίοδο, η αποχή αυτή προσέβαλε βαθύτατα κατά τη γνώμη μου τη Βουλή, ένα μεγάλο μέρος της Βουλής και ιδίως τη συντριπτική πλειοψηφία των Βουλευτών που εξελέγησαν για πρώτη φορά σ' αυτήν τη Βουλή, ένα μεγάλο μέρος των οποίων ανήκει και στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τους υποχρέωσε, δηλαδή, να ευθυγραμμιστούν με μια πολιτική απόφαση ειδικής αιτιολογίας της προηγούμενης Βουλής και τους στέρησε από τη δυνατότητα όπως και ολόκληρη τη Βουλή από την ευκαιρία, να συμπράξουν σε μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία.

Πράγματι, η διαδικασία αυτή, όπως έχει διαγραφεί στο άρθρο 110 περί Αναθεώρησης του Συντάγματος, επιβεβαιώνει ότι το Σύνταγμα μας είναι αυστηρό, ότι θέλουμε να παραμείνει αυστηρό, δηλαδή να μην αλλάζει τόσο εύκολα όσο μπορεί να αλλάξει ένας νόμος, και κυρίως να παρεμβάλλεται η λαϊκή ετυμγορία η οποία είναι ένα ισχυρότατο θεμέλιο. Σ' αυτό άλλωστε στηρίχθηκε μόλις πριν λίγο και είπα πόσο παράλογη και αδικαιολόγητη είναι η απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αφού μεσολάβησε λαϊκή ετυμγορία. Γι' αυτό και δεν συμφωνώ με όσα ελέγχθησαν, να αλλάξουμε το άρθρο 110. Εμείς οι παλιοί γνωρίζουμε ότι είχε γίνει απόπειρα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1986 να τροποποιηθεί και το άρθρο 110 του Συντάγματος αλλά οι ίδιοι οι συντάκτες αυτής της διάταξης την απέσυραν βλέποντας πόσο ασαφής ήταν.

Επίσης, ένα άλλο στοιχείο που είναι χαρακτηριστικό του Συντάγματος και της συνταγματικής διαδικασίας της Αναθεώ-

ρησης είναι ότι όλες οι διατάξεις του Συντάγματος έχουν την αξία τους και τη σημασία τους. Διαβάζω κατά κόρον στον Τύπο και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που ελέγχονται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για το ότι είναι μια ευτελής Αναθεώρηση, ότι είναι μια νεκρή Αναθεώρηση, ότι είναι ασημαντή, επουσιώδης και προσχηματική. Και όλα αυτά γιατί υποτίθεται ότι οι διατάξεις, πάνω στις οποίες διαφαίνεται μια συμφωνία με όλα τα κόμματα, δεν θεωρούνται σημαντικές. Γιατί, κύριοι συνάδελφοι; Οι διατάξεις του Συντάγματος τυπικά έχουν οπωσδήποτε την ίδια ισχύ αλλά επιπλέον η κάθε μια απ' αυτές κρύβει πίσω της μια δυναμική και έχει μια σημασία, την οποία κανείς δεν δικαιούται να υποτιμήσει.

Ας πούμε τι διαφαίνεται από τις διατάξεις, οι οποίες κατά πάσα πιθανότητα θα οδηγήσουν σε κάποια συμφωνία. Είναι όλες διατάξεις που ενισχύουν την κοινοβουλευτική διαδικασία. Είναι διατάξεις που ενισχύουν το προφίλ και το έργο του Βουλευτού. Είναι πολύ εύκολο το άρθρο 57, στο οποίο φαίνεται να συμφωνούμε, να χαρακτηρίζεται ως μια συντεχνιακή ρύθμιση. Δεν είναι όμως έτσι. Διότι και τότε αυτό που μας απασχόλησε, όταν ψηφίστηκε η διάταξη, και τώρα που θέλουμε να αλλάξουμε το καθεστώς, το κίνητρο δεν είναι η συντεχνία. Το κίνητρο είναι να εξασφαλίσουμε ποιότητα του κοινοβουλευτικού Σώματος και κυρίως την αντιπροσωπευτικότητά του, ότι μπορεί δηλαδή να καλύπτει όλο το φάσμα επαγγελματιών, μορφωτικών επιπέδων, κοινωνικής προέλευσης που αλλιώς με το ισχύον καθεστώς του ασυμβιβάστου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, γιατί βάζει φραγμούς ανυπερέβλητους, που επηρεάζουν την ποιότητα της κοινοβουλευτικής σύνθεσης.

Επίσης, η διάταξη στην οποία διαφαίνεται ότι μπορεί να υπάρξει συμφωνία, η διάταξη για την αλλαγή του τρόπου συζήτησης του προϋπολογισμού, δεν είναι μια ενίσχυση του κοινοβουλευτισμού, του ρόλου της Βουλής και των Βουλευτών; Έτσι, θα είναι δυνατόν η Βουλή να επηρεάζει προβλέψει του προϋπολογισμού και κυρίως θα έχει συνταγματική κατοχύρωση το άλλο κοινοβουλευτικό αιτούμενο, που είναι η Βουλή να μπορεί να παρακολουθεί την εξέλιξη της πορείας του προϋπολογισμού και να ελέγχει την Κυβέρνηση για το αν τηρεί τον προϋπολογισμό ή αποκλίνει απ' αυτόν ή τον τροποποιεί στα κρυφά.

Επομένως ο ευτελισμός κατά κάποιο τρόπο που επιδιώκεται κυρίως από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε σχέση με την αξία των διατάξεων, τις οποίες ενδέχεται να τροποποιήσουμε, είναι ένας ευτελισμός που πηγάζει μόνο από την κατάσταση αδιεξόδου στην οποία έχει βρεθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Μονίμως βρίσκεται σε κατάσταση αδιεξόδου, διότι δεν μπορεί να συγκροτήσει μια πραγματικά ανεπίδεκτη αμφισβήτησεων πολιτική γραμμή. Παραπαίει στο θέμα της ανώτατης παιδείας μεταξύ των μη κρατικών πανεπιστημίων που είχε υποστηρίξει και ο ίδιος ο Αρχηγός του και της ιδέας του κρατικού μονοπωλίου. Δεν μπορεί να τα συμβιβάσει μέσα στους κόλπους του και όλα αυτά εκφράζονται σ' αυτήν τη στείρα άρνηση, που όπως είπα προηγουμένως δεν έχει ούτε δικαιολογία ούτε λογική.

Όπως είπα και στην αρχή, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το πολύ σημαντικό και θετικό αυτής της διαδικασίας που ίσως ενδυναμώνεται από την απουσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή το ότι το αστικό μπλοκ, ας το πω έτσι, δεν είναι τόσο συμπαγές όπως θα ήταν εάν μετείχε και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι ότι δείχνει τις προσεγγίσεις που μπορεί να υπάρχουν μεταξύ κοινοβουλευτικών κομμάτων ανεξαρτήτως των ιδεολογικών διαφορών τους. Μπορεί να υπάρχουν ιδεολογικοπολιτικές κατευθύνσεις, στις οποίες δεν μπορεί να υπάρξει προσέγγιση. Δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα να ισχύσει η υπόδειξη που έγινε από Βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ. προς τον Πρωθυπουργό να απευθυνθεί στην Αριστερά και να της ζητήσει να αλλάξει την τοποθέτησή της. Αυτά τα πράγματα βέβαια είναι ωραία χάριν του λόγου, αλλά δεν είναι δυνατόν να γίνουν.

Μπορεί, λοιπόν, να μην υπάρχουν δυνατότητες προσέγγισης σε βασικά θέματα ιδεολογικοπολιτικής κατεύθυνσης, όμως υπάρχουν τόσα πολλά σημεία στα οποία μπορούμε να προσεγγίσουμε και να βελτιώσουμε τις λεπτομέρειες της λειτουργίας του κοινοβουλευτικού συστήματος και σε τελική ανάλυση της δημοκρατίας, ώστε πραγματικά αξίζει αυτή η συζήτηση, αξίζει

αυτή η προσπάθεια προσέγγισης. Στο τέλος-τέλος μπορώ να πω ότι αυτό ειδικά δικαιώνει και την παρούσα Αναθεώρηση.

Είδαμε ότι υπάρχει κάποια προσέγγιση στα θέματα τα οποία αναφέρθηκαν. Εγώ θα μπορούσα να αναφέρω και πολλές άλλες ακόμα βελτιωτικές παρεμβάσεις οι οποίες θα μπορούσαν να γίνουν στα υπό ψήφιση άρθρα και τις οποίες τα κόμματα της Αντιπολίτευσης μπορούν να επανεξετάσουν. Για παράδειγμα, κάτι που στηρίζει τη Βουλή και το ρόλο της ως νομοθετικού Σώματος και εκφραστή της λαϊκής κυριαρχίας, είναι η διάταξη του άρθρου 78, η οποία προβλέπει ότι όταν το δημόσιο πρόκειται να παραχωρήσει εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, πρέπει να τις περνά με τυπικό νόμο. Αυτό τι σημαίνει; Ότι δεν μπορεί εν κρυπτώ μια κυβέρνηση, η οποία κυβέρνηση, να δώσει μια εγγύηση του ελληνικού δημοσίου σε μια σύμβαση, στην εκτέλεση μιας συμφωνίας, την οποία δεν την γνωρίζει το Σώμα.

Και δεν πρόκειται μόνο για συμβάσεις και για παροχές εγγυήσεων για δημόσιους φορείς, όπου εκεί τέλος πάντων το δημόσιο μπορεί και χωρίς την παρεμβολή της Βουλής να τις δώσει. Αλλά μπορεί να είναι και εγγυήσεις προς ιδιωτικά συμφέροντα τη στιγμή πλέον που έχουμε ανοίξει την οικονομία και το δημόσιο συναλλάσσεται ελεύθερα και με ιδιωτικούς και μάλιστα πολλές φορές και πολυεθνικούς φορείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί, λοιπόν, να μην εξασφαλίσουμε την παρέμβαση της Βουλής; Να έρθει στη Βουλή ένας τυπικός νόμος και να παράσχει αυτήν την εγγύηση του δημοσίου.

Υπάρχει η διάταξη επίσης για τον «απόδημο» ελληνισμό, τον οποίο μετονομάζουμε σε «ελληνισμό της διασποράς» κι αυτό δεν είναι απλώς μια ωραιολογία, αλλά είναι μια πολύ ευρύτερη κάλυψη του ελληνισμού απ' ό,τι η λέξη «απόδημος».

Απόδημοι ποιοι είναι; Το ξέρουμε από την ιστορία. Είναι οι οικονομικοί μετανάστες που έφυγαν κατά καιρούς κατά κύματα από την Ελλάδα σε διάφορες περιόδους και σήμερα έχουν και τις οικογένειες και τους απογόνους. Είναι ενδεχομένως και οι πολιτικοί πρόσφυγες, που δεν είμαι σίγουρη αν περιλαμβάνονται στην έννοια του αποδήμου ελληνισμού. Αλλά είναι και σωρεία άλλων Ελλήνων, που έχουν διαπρέψει στο εξωτερικό, δεν έφυγαν από ανάγκη από την Ελλάδα, αλλά συνέβη στη σύγχρονη κοινωνία, την παγκοσμιοποιημένη και ιδίως την ευρωπαϊκή, να διαπρέψουν στο εξωτερικό.

Όλους αυτούς πρέπει να τους καλύψουμε με τη σχετική συνταγματική διάταξη, που διακηρύσσει τη μέριμνα του ελληνικού κράτους για τον ελληνισμό εκτός Ελλάδος, και ο καλύτερος όρος για το εκφράσουμε αυτό είναι να αντικαταστήσουμε τον «απόδημο ελληνισμό» με τον «ελληνισμό της διασποράς».

Και ακόμα μια φράση, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει και μια άλλη διάταξη που μπορεί να μας βρει σύμφωνους. Έχει σχέση με τα δάση, αλλά είναι προστατευτική των δασών. Είναι η διάταξη του άρθρου 117 παράγραφος 3. Εκεί δίνουμε εξουσιοδότηση, δημιουργούμε τη δυνατότητα έκδοσης εκτελεστικού νόμου για να επιβάλλονται κυρώσεις στους καταπατητές, σ' αυτούς που ισοπεδώνουν και σ' αυτούς που καίνε τα δάση. Δεν υπάρχει η νομική βάση σήμερα από το Σύνταγμα για να επιβληθούν οι κυρώσεις. Και έχουμε μεν κηρυγμένες αναδασωτέες τις περιοχές, αλλά κυρωτικό εκτελεστικό νόμο που θα προβλέπει αυτές τις κυρώσεις δεν έχουμε. Και εκεί, ανεξάρτητα του τι θέση παίρνουμε στο άρθρο 24, μια τέτοια διάταξη μπορούμε να την ψηφίσουμε.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επανέλθω σ' αυτό από το οποίο ξεκίνησα. Η Αναθεώρηση αυτή είναι πολύτιμη και σημαντική, διότι έδειξε ότι υπάρχουν προσεγγίσεις, υπάρχουν δυνατότητες συνεννόησης, ανεξαρτήτως των πολιτικών κατευθύνσεων, και πιστεύω ότι με την ολοκλήρωση της συζήτησης σ' αυτήν την Ολομέλεια θα έχουμε φτάσει σ' ένα τέλος αναθεωρητικό, το οποίο θα τιμήσει το έργο μας.

Ας αφήσουμε βέβαια αυτά που λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι θα ξανάρχιζε μια καινούργια αναθεώρηση, αν αυτή απέβαινε άγονη. Αφήστε που εγώ μάλλον ασπάζομαι και την άποψη του κ. Δένδια, ότι αυτή η Αναθεώρηση είτε πετυχαίνοντας είτε μη

πετυχαίνοντας δεν δίνει το δικαίωμα για μια άμεση επανένταξη. Εν πάση περιπτώσει αυτό είναι κάτι, το οποίο διαφαίνεται ότι θα το αποκλείσουμε, κι αυτό είναι μια θετικότατη συμβολή στο δημοκρατικό πολίτευμα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυνάμεις θεωρείται παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξαναγίθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, τριάντα μαθητές και τρεις συνοδοί από το Δημοτικό Σχολείο Πύλης Θήβας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ενημερώνουμε τους μαθητές ότι γίνεται συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση απεχθεί, με δήλωσή της, από τη συζήτηση αυτή του Συντάγματος.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χανίων κ. Μανούσος Βολουδάκης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος τα τελευταία χρόνια, και το δικό μας, αλλά και κάθε κράτος, αντιμετωπίζει διαρκώς νέες προκλήσεις και νέα δεδομένα, νέες προκλήσεις οι οποίες θέτουν σε αμφισβήτηση συχνά τα όρια του τι είναι δημόσιο και τι είναι ιδιωτικό ή τα όρια του ρόλου του εθνικού κράτους σε σχέση μ' αυτό που είναι ο ρόλος των διεθνών οργανισμών ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι είναι αναγκαίο ένα Σύνταγμα να προσαρμόζεται σ' αυτά τα νέα δεδομένα, ώστε να μπορεί να εξασφαλίζει νομοθεσία η οποία, με τη σειρά της, θα προάγει την ευημερία των πολιτών, θα εξασφαλίζει τα δικαιώματα των πολιτών, αλλά και θα επιτρέπει στο κράτος να συνεχίσει να εκφράζει και τη συλλογική ταυτότητα των πολιτών.

Στον τόπο μας πολύ συχνά αντιμετωπίζουμε ένα παράδοξο, το οποίο συνεχίζεται και στη συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, το παράδοξο κάποιου να επιμένουν στη λογική του «να μην αλλάξει τίποτα». Είναι παράδοξο, γιατί οι ίδιοι είναι διαρκώς διαμαρτυρόμενοι για πολλά σημεία της πραγματικότητας που ζούμε και πολύ συχνά μπορεί να έχουν και δίκιο. Πώς, όμως, μπορεί κανείς να μην είναι ικανοποιημένος από την πραγματικότητα που ζει κι από την άλλη να λέει «μην αλλάξετε τίποτα, αφήστε τα όλα ως έχουν»;

Σε αυτά τα πλαίσια, είναι πράξη μεγίστης ανευθυνότητας η απουσία αυτές τις ημέρες από τη Βουλή του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν θα επιμείνω σ' αυτό, γιατί ικανότεροι και εμπειρότεροι εμού ομιλητές έχουν αναφερθεί, θα ήθελα όμως να προχωρήσω μόνο στην ουσία αυτών που θεωρώ τα σημαντικότερα σημεία της διαδικασίας που έχουμε μπροστά μας.

Με τη λογική του «μην αλλάξετε τίποτα» έρχεται και το εξής παράδοξο, κάποιου να παρουσιάζουν ως προοδευτική πολιτική έναν ακραίο συντηρητισμό. Δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτής της στάσης απ' αυτά τα οποία συμβαίνουν στο διάλογο γύρω από το ζήτημα της αναθεώρησης του άρθρου 16 για την ανώτατη δημόσια παιδεία και του άρθρου 24 για τα δάση. Αυτήν τη στιγμή η χώρα μας, σε σχέση με το ζήτημα της ανώτατης παιδείας, αποτελεί μία παγκόσμια πρωτοτυπία. Τουλάχιστον στις χώρες που όλοι γνωρίζουμε και παρακολουθούμε δεν υπάρχει καμμία στην οποία η ανώτατη παιδεία να είναι υπόθεση αυστηρά και μόνον του κράτους. Κάποιοι, πιθανώς, θεωρούν ότι εμείς έχουμε πετύχει περισσότερο απ' ό,τι τα άλλα κράτη της Ευρώπης και του μεγαλύτερου μέρους του κόσμου σ' αυτόν τον τομέα και είναι τόσο ικανοποιημένοι που δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα. Δεν μπορώ να το πιστέψω αυτό, γιατί όλοι -και ορθώς- διαμαρτυρόμαστε για πολλές ελλείψεις της παιδείας μας, με χαρακτηριστικό φαινόμενο τον εξαναγκασμό πολλών νέων παιδιών να φεύ-

γουν από τη χώρα, για να σπουδάσουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού ή ακόμα τον εξαναγκασμό πολλών παιδιών, τελειώνοντας το σχολείο, να πάνε να φοιτήσουν σε κάποια εργαστήρια ελευθέρων σπουδών με όρους και προϋποθέσεις, οι οποίες δεν είναι ξεκάθαρα καθορισμένες και δεν δίνουν τα εχέγγυα μίας πραγματικά ανώτατης παιδείας. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι το άρθρο 16 πρέπει να αναθεωρηθεί, ώστε να επιτρέπει και σε μη κρατικά μη κερδοσκοπικά, βέβαια, ιδρύματα να ιδρύουν ανώτατες σχολές στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου προκαλεί κατάπληξη το γεγονός ότι άκουσα χθες τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τον κ. Αλαβάνο, να επιχαίρει, γιατί με την πολιτική της η Αριστερά, κατά την άποψή του, εξανάγκασε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μην είναι σήμερα εδώ ακριβώς λόγω του άρθρου 16. Τι λέει, δηλαδή, ο κ. Αλαβάνος; Λέει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμέτωπισε σύγχυση γύρω από το ζήτημα του άρθρου 16 -σύγχυση που όλοι είδαμε, όταν ξεκίνησε, λέγοντας να αναθεωρηθεί, μετά λόγω εσωκομματικών προβλημάτων είπαν να μην αναθεωρηθεί και τελικά απέχουν από την Αίθουσα, για να μη φανεί η σύγχυση- και επιχαίρει, γιατί με τις διαμαρτυρίες στο δρόμο τους εξανάγκασαν να δείξουν αυτήν τη σύγχυσή τους και να απέχουν από τη συζήτηση.

Ο ίδιος ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι εδώ βέβαια. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι θέλει να ακουστεί μόνο η δική του άποψη και όχι η άποψη των άλλων; Δεν θέλω να το πιστέψω, όπως γενικότερα δεν θέλω να πιστέψω ότι κάποιοι θεωρούν συνεισφορά στην πολιτική ζωή την αποχή από τον πολιτικό διάλογο.

Μια αντίστοιχη κατάσταση, όπου ακραίος συντηρητισμός εκφράζεται σαν προοδευτική πολιτική αλλά και όπου το άσπρο παρουσιάζεται σαν μαύρο, είναι το ζήτημα της αναθεώρησης του άρθρου 24 που αφορά την προστασία του δασικού πλούτου της χώρας.

Είναι κανείς απόλυτα ικανοποιημένος από την προστασία των δασών τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας; Πιστεύω πως όχι. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι κάτι πρέπει να αλλάξουμε. Και ποιες είναι οι αλλαγές που επέρχονται με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας; Ουσιαστικά είναι δύο πράγματα. Το ένα είναι ότι ορίζεται πως αφετηρία από την οποία μπορεί να συγκρίνεται αν κάτι είναι δάσος ή δασική έκταση ή όχι, είναι η 1.1.1961. Αφαιρείται, δηλαδή, η ασάφεια η οποία επέτρεπε σε πολλές περιπτώσεις περιοχές, όπως ανέφερε και ο Υπουργός πρωτότερα, όπως οι Αμπελόκηποι της Αθήνας, με κάποιες παλιές φωτογραφίες να θεωρούνται σε ορισμένες περιπτώσεις, ως δασική έκταση! Είναι αυτό ρεαλιστική προστασία του δάσους; Δεν πιστεύω. Και αν ήταν, θα είχαμε δει κάποια απτά αποτελέσματα, πρακτικά, μέσα στις τελευταίες δεκαετίες. Ουσιαστικά βάζουμε ένα συγκεκριμένο όριο και κριτήριο με το οποίο μπορεί να κριθεί αν μια περιοχή είναι δασική έκταση ή δάσος ή δεν είναι. Και μόνον όταν κανείς είναι ρεαλιστικός στη νομοθεσία προστασίας οποιουδήποτε αγαθού, μπορεί να είναι αποτελεσματικός. Γιατί, ξέρετε, ότι ένας πολύ ωραίος τρόπος τελικά να καταργήσεις την προστασία οποιουδήποτε αγαθού, είναι να κάνεις τη νομοθεσία της προστασίας του αγαθού τόσο αυστηρή, πιθανώς τόσο συγκεκριμένη στην περίπτωση των δασικών ειδικά, που να μη μπορεί να εφαρμοστεί ποτέ. Και τότε τι έχεις; Τελικά, καταργείς την προστασία του αγαθού.

Ένα σημείο το οποίο ανέφερα και στην αρχή της ομιλίας μου και το οποίο έχει ιδιαίτερη σημασία στο σημερινό κόσμο, είναι το πού ορίζουμε τα όρια μεταξή της δημόσιας σφαίρας και της ιδιωτικής και πολύ πιο συγκεκριμένα μέχρι πού η ελευθερία της επιχειρηματικής ανάπτυξης, της επιχειρηματικής οικονομικής δραστηριότητας επιτρέπεται και πού μπορεί να παρεμβαίνει σε άλλα δημόσια αγαθά, να περιορίζει άλλα δημόσια αγαθά, άρα πρέπει να ελεγχθεί.

Τέτοια χαρακτηριστική περίπτωση είναι το άρθρο 14, το άρθρο, δηλαδή, που θεσπίζει ορισμένους περιορισμούς στην ιδιοκτησία Μέσων Ενημέρωσης, γιατί είναι γνωστό ότι στον τόπο μας έχουμε εδώ και πολλά χρόνια ένα πρόβλημα, ότι δηλαδή πολύ συχνά τα επιχειρηματικά συμφέροντα των εκδοτικών και άλλων επιχειρήσεων Μέσων Επικοινωνίας παρεμβαίνουν σε άλλες σφαίρες της οικονομικής ζωής ή παρεμβαίνουν

στην ίδια τη δημόσια ζωή με τρόπο που οι πολίτες και οι πολιτικοί φορείς θεωρούν απαράδεκτο. Αυτό νομίζω ότι είναι ένας κοινός τόπος.

Στη βάση του υφιστάμενου Συντάγματος ήρθε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2004 να νομοθετήσει το νόμο για το «Βασικό Μέτοχο», νόμος που κρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως αντίθετος με κάποιες άλλες αρχές του Κοινοτικού Δικαίου και γι' αυτό αναγκαστικά τροποποιήθηκε. Και με κατάπληξη είδαμε πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα να επιχαιρούν γιατί μια προσπάθεια περιορισμού της υπερβολικής δυνατότητας παρέμβασης των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην πολιτική ζωή του τόπου, δεν είχε θετική έκβαση. Εμείς πιστεύουμε ότι εάν δεν είχε θετική έκβαση αυτή η προσπάθεια, πρέπει να ξαναγίνει στη βάση των νέων δεδομένων και με τρόπο που να είναι αποτελεσματικός. Γι' αυτό πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 14 και να εκδοθεί και εκτελεστικός νόμος ο οποίος να θεσπίζει κριτήρια και περιορισμούς τέτοιους που θα αποτρέπουν τα φαινόμενα της διαπλοκής και της συναλλαγής που έχουμε δει στο παρελθόν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μας είπε ποτέ μην περιορίσετε την παρέμβαση επιχειρήσεων ή ιδιοκτητών τους στη δημόσια ζωή. Αυτό που μας είπε είναι ότι δεν μπορείτε να παραβιάσετε την ελευθερία της επιχειρηματικής δράσης. Αυτά τα δύο πράγματα δεν είναι απαραίτητα αντίθετα. Υπάρχει η δυνατότητα να συνδυαστούν. Και αυτό πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μ' έναν εκτελεστικό νόμο στη συνέχεια.

Είμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπέρμαχος της ελεύθερης αγοράς, γιατί πιστεύω ότι είναι ο καλύτερος τρόπος να παράγεται ο μεγάλος πλούτος για την κοινωνία τον οποίο μετά μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση οφείλει να αναδιανέμει για να παράγει δημόσια αγαθά προς χάριν του συνολικού κοινωνικού οφέλους. Όντας υπέρμαχος της ελεύθερης αγοράς, είμαι υπερήφανος γιατί η Νέα Δημοκρατία, η φιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία, φέρνει προς αναθεώρηση δύο άρθρα του Συντάγματος με τα οποία παρεμβαίνει στη λειτουργία της ελεύθερης αγοράς προς χάριν άλλων αγαθών τα οποία είναι απαραίτητα για την ορθή λειτουργία του πολιτεύματος.

Μιλώ συγκεκριμένα για την προσθήκη στο άρθρο 22 της αναφοράς στην κοινωνική συνοχή. Ζούμε σε εποχή όπου σ' όλο τον κόσμο η εισοδηματική ανισότητα αυξάνεται με τέτοιο ρυθμό που πραγματικά απειλεί τη συνοχή της κοινωνίας, τη βιωσιμότητα του δημοκρατικού πολιτεύματος, τη βιωσιμότητα ακόμα και της ελεύθερης αγοράς. Η Νέα Δημοκρατία έρχεται να βάλει στο Σύνταγμα διάταξη με την οποία οφείλει τελικά η πολιτεία να προστατεύει την κοινωνική συνοχή, να προστατεύει τελικά τους οικονομικά ασθενέστερους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντίστοιχη παρέμβαση ιδιαίτερης σημασίας είναι αυτή που γίνεται με το άρθρο 101. Είναι το άρθρο που επιβάλλει ως υποχρέωση της πολιτείας την ενίσχυση των νησιωτικών και ορεινών περιοχών. Και μάλιστα η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι σ' αυτό συνεπής με κινήσεις που έγιναν παλαιότερα. Με πρόταση της Νέας Δημοκρατίας έχει μπει και στη Συνθήκη της Λισαβόνας, στην οιοονεί συνταγματική συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία αντίστοιχη ρήτρα. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και για τα νησιά μας και για τις ορεινές περιοχές μας και για ολόκληρη τη χώρα, γιατί όπως είναι σήμερα τα πράγματα τα ειδικά στις συνθήκες της ενεργειακής κρίσης της οποίας την κατάληξη δεν μπορεί κανείς να δει, είναι απολύτως δεδομένο ότι η ζωή στα νησιά γίνεται τόσο δύσκολη που ίσως δεν θα μπορεί να συνεχίσει στο μέλλον χωρίς ιδιαίτερη ενίσχυση από το κράτος, κατά παρέκκλιση των νόμων της ελεύθερης αγοράς. Και είναι βέβαιο ότι στη χώρα μας θέλουμε να ζουν και οι νησιωτικές και οι ορεινές περιοχές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ – ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Σε είκοσι δεύτερα, κύριε Πρόεδρε, να θέσω ένα σημείο. Δεν μπορεί να αλλάξει τίποτα γι' αυτό αλλά θεωρώ υποχρέωσή μου

να το αναφέρω. Στο άρθρο 86 έχει μπει με την Αναθεώρηση του 2001 μία διάταξη η οποία ουσιαστικά μπορεί να οδηγήσει σε ασυδοσία κυβερνητικών στελεχών. Το άρθρο 86 και ο βασιζόμενος σ' αυτό νόμος περί ευθύνης Υπουργών θα έπρεπε να αλλάξει. Το λέω για να είμαι εντάξει με τη συνείδησή μου. Δεν είναι δυνατόν να έχει ο Υπουργός μιας κυβέρνησης μεγαλύτερη σημασία απέναντι στο νόμο απ' ό,τι οποιοσδήποτε πολίτης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Πρέβεζας, ο κ. Γιώργος Τρυφωνίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ζούμε μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Συζητάμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, του Καταστατικού Χάρτη της δημοκρατίας μας. Όλα τα κόμματα της Βουλής αναγνώρισαν και αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα της Αναθεώρησης για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που απασχολούν την ελληνική κοινωνία. Θέματα όπως η παρέμβαση εξωθεσμικών κέντρων στη λειτουργία της δημοκρατίας, το πρόβλημα της παραπαιδίας και του ξενιτεμού χιλιάδων παιδιών μας να σπουδάζουν σε ξένα πανεπιστήμια, η ανάγκη ύπαρξης Συνταγματικού Δικαστηρίου, η έλλειψη Δασολογίου, η βελτίωση της εσωκομματικής δημοκρατίας στη λειτουργία των κομμάτων, ο περιορισμός της βουλευτικής ασυλίας, το επαγγελματικό ασυμβίβαστο που έχει τεράστια επίπτωση στην αναβάθμιση της εκπροσώπησης του ελληνικού λαού στη Βουλή και άλλα. Προβλήματα που δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει η προηγούμενη Αναθεώρηση ή που αντιμετωπίστηκαν λανθασμένα ή ελλιπώς όπως η ίδια η ζωή απέδειξε.

Η Αναθεώρηση του Συντάγματος είναι μία διαδικασία που γεννάει ελπίδα και προοπτική που καταξιώνει τη δημοκρατία μας. Είναι μία γιορτή της δημοκρατίας, μα είναι συγχρόνως και η ώρα της αλήθειας για τα κόμματα. Στη διαδικασία αυτή κάθε κόμμα από τη δική του ιδεολογική προσέγγιση προτείνει λύσεις για τον τρόπο αντιμετώπισης των προβλημάτων αυτών και μάλιστα με μια διάθεση σύγκλισης απόψεων όπου είναι δυνατόν, ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή συναίνεση, όπως άλλωστε απαιτείται με τις δύο Αναθεωρητικές Βουλές και την αυξημένη πλειοψηφία για να ισχύει μια συνταγματική ρύθμιση.

Δεν θα αναφερθώ, λοιπόν, αναλυτικά, πρώτον στην ανάγκη που έχουμε όλοι να συμβάλουμε στη διαδικασία αυτή, εκφράζοντας τις ιδέες, τις αρχές και τις θέσεις μας, θέσεις που πρέπει να εκφράζουμε στη λειτουργία αυτής της αντιπροσωπευτικής μας δημοκρατίας και δεύτερον στη γενικά διαπιστωμένη αλήθεια ότι, όταν οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας συνεργάζονται και συνθέτουν κοινές θέσεις, τις οποίες και στηρίζουν, τότε επιτυγχάνουμε τους στόχους μας για το καλό του πολίτη και της δημοκρατίας. Είναι, λοιπόν, αυτονόητη η ευθύνη όλων μας να συμβάλουμε με την κατάθεση θέσεων σε αυτήν τη διαδικασία, με διάθεση για συνεννόηση, ώστε να διαμορφώσουμε το κορυφαίο αυτό θεσμικό πλαίσιο.

Ανέφερα προηγουμένως ότι η διαδικασία αυτή είναι συγχρόνως και η ώρα της αλήθειας για τα κόμματα και τους πολιτικούς. Είναι η ώρα της υποχρέωσης να εκφράσουν συγκεκριμένες απόψεις και θέσεις για αντιμετώπιση των προβλημάτων που τίθενται. Από τη σημερινή, όμως, διαδικασία απουσιάζει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δηλαδή λοιπόν οι θέσεις, οι απόψεις, οι προτάσεις με τις οποίες το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα συνέβαλλε στη διαμόρφωση της μέγιστης δυνατής σύνθεσης. Γιατί όμως; Οι λόγοι της αποχώρησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι προσημασμένοι. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησε σε μία ακραία αντιδημοκρατική συμπεριφορά με την αποχώρησή του από τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος. Μάλιστα, προσπάθησε, την αποχώρησή του αυτή να την παρουσιάσει στον ελληνικό λαό σαν έκφραση ύψιστης δημοκρατικής ευαισθησίας. Προφανώς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θεωρεί ότι την ευαισθησία αυτή τη στερούνται τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, μιας και συμμετέχουν στη διαδικασία. Αυτή, όμως, είναι η πραγματικότητα; Ασφαλώς όχι.

Τι κρύβεται πίσω από την αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Η προσπάθειά του να κρύψει ότι έχει ενδογενές πρόβλημα πολιτικής

ταυτότητας, ότι στερείται καθαρών πολιτικών θέσεων για πολλά προβλήματα της χώρας. Κινείται σαν εκκρεμές, προσπαθώντας άλλοτε να φαίνεται σαν κόμμα εξουσίας και άλλοτε σαν κόμμα διαμαρτυρίας, ανάλογα με τις συνθήκες. Και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, όταν ήρθε η ώρα της αλήθειας, να πάρει θέσεις, να εκφράσει απόψεις για τα μεγάλα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, όπως το θέμα της παιδείας και με την αναθεώρηση του άρθρου 16, για να κρύψει την πολιτική του γύμνια αποχώρησε, για να μην φανερώσει στον ελληνικό λαό την υποβόσκουσα εσωκομματική αντιπαράθεση που θα δημιουργούσε η προσπάθεια έκφρασης συγκεκριμένων και ξεκάθαρων θέσεων και προτάσεων.

Έτσι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατέβηκε σε αυτό που περιγράφει ο λαός απλά -θα μου επιτρέψετε την έκφραση- «στρίβειν δια του αρραβώνος». Προτίμησε να δυναμιτίσει μία κορυφαία δημοκρατική διαδικασία, να αυτοαναιρεθεί σαν ζωντανή πολιτική δύναμη του τόπου, προσπαθώντας έτσι να κρύψει την πολιτική του αδυναμία να εκφράσει και να στηρίξει συγκεκριμένες θέσεις. Έχασε μια μοναδική ευκαιρία να βρει τον εαυτό του, να πει υπεύθυνα στον ελληνικό λαό τι είδους κόμμα είναι: ένα υπεύθυνο, σύγχρονο κόμμα εξουσίας στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα της χώρας ή ένα κόμμα διαμαρτυρίας που έχει το άλλοθι ότι οι θέσεις του δύσκολα ή ποτέ δεν θα περάσουν από το αμόνι της δικαστικής στην πράξη; Όσα συνέδρια και εσωκομματικές διαδικασίες και ψηφοφορίες εσωκομματικής «γυμναστικής» και αν επιστρατεύσει, δεν πρόκειται να αποκτήσει πολιτική αξιοπιστία στην ελληνική κοινωνία. Πρέπει πρώτα να επιλύσει το πρόβλημα της έλλειψης πολιτικής ταυτότητας που το χαρακτηρίζει.

Το θελό αυτό κόμμα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εχθές ακόμη στη Βουλή παρουσιάστηκε πάλι σε σύγχυση. Συζητούσαμε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων την κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τα δημόσια έργα. Την κωδικοποίηση αυτή την επεξεργάστηκε μία καθορισμένη επιτροπή που συνέστησε το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2003 και την οποία η Νέα Δημοκρατία διατήρησε για να ολοκληρώσει το έργο της. Μετά την έγκριση της κωδικοποίησης που είναι η κωδικοποίηση των νόμων που προηγουμένως είχε ήδη ψηφίσει η ελληνική Βουλή, η κωδικοποίηση αυτή απεστάλη στην Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής για τελικό έλεγχο και ήρθε στη Βουλή μας για επιψήφισή. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., λοιπόν, με έντονη κοινοβουλευτική διάθεση ζητούσε απεγνωσμένα να καλέσει η Βουλή φορείς όπως το Τεχνικό Επιμελητήριο για να κρίνουν αν έγινε σωστά ή λάθος η κωδικοποίηση. Έστω ότι ήταν λάθος που δεν ήταν, τότε ποιος θα είχε την όποια πολιτική ευθύνη; Η Νέα Δημοκρατία ή το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που συνέστησε την Επιτροπή Κωδικοποίησης; Δηλαδή φθάσαμε στο σημείο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αντιπολιτεύεται τον ίδιο του τον εαυτό;

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται σε μεγάλη σύγχυση. Αυτό είναι το κύριο πρόβλημα της σημερινής πολιτικής μας ζωής. Λυπάμαι που σήμερα δεν είναι εδώ για να με αντικρούσει. Λυπάμαι που με αντιδημοκρατική νοοτροπία αποφάσισε για ίδιο, μικροκομματικό όφελος, να εμποδίσει την ελληνική κοινωνία να ζητήσει λύσεις στα προβλήματα που την ταλανίζουν μέσω της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Λυπάμαι που αυτό, το φερόμενο ως προοδευτικό κόμμα, υπηρετεί την άρνηση και τη συντήρηση καταστάσεων που φρενάρουν την εξέλιξη και την πρόοδο της ελληνικής κοινωνίας και ιδίως της νέας γενιάς. Λυπάμαι ειδικά για την απουσία του όχι μόνο σήμερα, αλλά και γενικά, σαν υπεύθυνο κόμμα Αξιοματικής Αντιπολίτευσης που με τη θέση και τη στάση του θα καταξίωνε το θεσμικό του ρόλο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας συγχάρω για τη μεσότητα και την ταχύτητα σας, κύριε Τρυφωνίδη. Ήσασταν όπως πάντα ουσιαστικός.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Φωκίδας κ. Ιωάννης Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος ως ύψιστη, όπως ορθώς χαρακτηρίζεται, κοινοβουλευτική διαδικασία εγγράφει σε επίπεδο τόσο συμβολισμών, αλλά και από άποψη ουσίας, ας μου επιτραπεί να πω, την

ετοιμότητα της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας να ανταποκριθεί στα μεταρρυθμιστικά αιτήματα της κοινωνίας και να αποδείξει ότι μπορεί κάθε φορά να προσαρμόζεται στο εκάστοτε μεταβαλλόμενο διεθνές, αλλά και ευρωπαϊκό περιβάλλον. Και επειδή ακριβώς φανερώνει σε επίπεδο συμβολισμών αλλά και ουσίας, όπως είπα, τη δυνατότητα να ανταποκριθούμε σ' αυτό το αίτημα, κρίνεται και η ίδια η διαδικασία της Αναθεώρησης.

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το Σύνταγμα μας στο άρθρο 110, προκειμένου να προχωρήσει η μεταρρυθμιστική διαδικασία, ζητά αυξημένη πλειοψηφία εκατόν ογδόντα Βουλευτών. Ειδική πλειοψηφία! Ζητά επίσης παρεμβολή εκλογών και δύο Βουλές: την Προαναθεωρητική και την Αναθεωρητική Βουλή.

Με βάση τις επιταγές της διάταξης του άρθρου 110 κι όσα προηγήθηκαν και συνέβησαν τόσο στην Προαναθεωρητική αλλά και στην παρούσα Αναθεωρητική Βουλή, πρέπει να πούμε ότι η διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος κρίθηκε σε γενικές γραμμές επιτυχής. Και θα εξηγήσω γιατί δεν είμαι απολύτως ευθυγραμμισμένος με την άποψη ότι η διαδικασία Αναθεώρησης, όπως διαγράφεται από τη συνταγματική διάταξη του άρθρου 110, κρίνεται απολύτως επιτυχής.

Δόθηκε η δυνατότητα σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις να συμφωνήσουν στην ανάγκη Αναθεώρησης. Νομίζω ότι ουδείς απ' όσους έλαβαν το λόγο σ' αυτή την Αίθουσα δεν ισχυρίστηκε ότι δεν είναι αναγκαία η Συνταγματική Αναθεώρηση.

Επίσης, παρασχέθηκε η δυνατότητα, τόσο στην Προαναθεωρητική, όσο και στην παρούσα Αναθεωρητική Βουλή σ' όλα τα κόμματα και σ' όλους τους συναδέλφους Βουλευτές να αναφέρουν τις απόψεις τους, να πουν και να εκφράσουν τις θέσεις τους, οι οποίες, επειδή συμμετείχα στην Επιτροπή Αναθεώρησης, πρέπει να πω και να παραδεχθούμε ότι είχαν σοβαρό, τόσο νομικό, όσο και πολιτικό υπόβαθρο. Κι αυτή η δυνατότητα δόθηκε -διότι αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε- χάρη στις προσπάθειες που κατέβαλε ο Πρόεδρος της Προαναθεωρητικής Επιτροπής της Συνταγματικής Αναθεώρησης κ. Τραγάκης και η Πρόεδρος της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, η πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Μπενάκη.

Επίσης, κατ' αρχήν, στην έναρξη της διαδικασίας της Συνταγματικής Αναθεώρησης φάνηκε ότι θα επιτευχθεί ένα consensus, μία συναίνεση όλων των πολιτικών δυνάμεων του τόπου, προκειμένου να προχωρήσει η αναθεώρηση σημαντικών διατάξεων. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας όμως διαπιστώθηκαν δύο μελανά, κατά την άποψή μου, σημεία. Το πρώτο είναι η αποχώρηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η προφανώς αδικαιολόγητη αποχώρηση του κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Δυστυχώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέταξε το κομματικό, σε βάρος του εθνικού συμφέροντος. Προκειμένου να διατηρήσει τις εσωκομματικές ισορροπίες του, όχι μόνο, όπως αναφέρθηκε σ' αυτή την Αίθουσα, προσέβαλε με τη στάση του τη Βουλή και τους Βουλευτές, αλλά κυρίως προσέβαλε την εντολή του ελληνικού λαού.

Διότι η εντολή των εκλογέων, η εντολή των Ελλήνων πολιτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι να απέχουμε από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Δεν είναι να επιδεικνύουμε προσβολή στους θεσμούς με την άρνησή μας να εκφράσουμε την άποψή μας, την ιδεολογική και πολιτική μας θέση επί κρίσιμων, επί σοβαρών πολιτικών και κοινωνικών ζητημάτων.

Η εντολή των πολιτών είναι να συμμετέχουμε, είναι να αναδεικνύουμε τις θέσεις και τις απόψεις μας και να προσπαθούμε διά της συνθέσεως να αντιμετωπίσουμε και να επιλύουμε τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα του τόπου.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η στάση του Κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης δείχνει, κατά τρόπο σαφέστατο, περιφρόνηση σε αυτή την εντολή των εκλογέων, όπως εκφράστηκε με το αποτέλεσμα των εκλογών του περασμένου Σεπτεμβρίου.

Το δεύτερο σημείο, το οποίο κρίνω ότι είναι μελανό στο πλαίσιο της διαδικασίας της συνταγματικής Αναθεώρησης, ήταν η στάση του Κόμματος του Συνασπισμού. Χθες και σήμερα άκουσα Βουλευτές του Κόμματος του Συνασπισμού, αλλά κυρίως τον Πρόεδρό του να θριαμβολογούν και να ισχυρίζονται ότι τάχα με τη στάση, την οποία επέδειξε το Κόμμα τους στην αναθεώρηση του άρθρου 16, κατήγαγαν μία νίκη σε βάρος της

Κυβέρνησης.

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τελικώς θα αποδειχθεί πως δεν υπήρξε νίκη σε βάρος της Κυβέρνησης, αλλά υπήρξε πλήγμα σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας και εν τέλει υπήρξε υπονόμηση του μέλλοντος των νέων του τόπου μας.

Αυτά τα ανέφερα, προκειμένου να καταλήξω στην άποψη ότι η διαδικασία, όπως ακριβώς διαγράφεται από το άρθρο 110 και όπως ανέφερε ο Υπουργός κ. Παυλόπουλος ότι η διάταξη αυτή κρίνεται ως μη αναθεωρήτεια, ίσως πρέπει να αντιμετωπιστεί από εμάς, από τη Βουλή, με περισσότερο κριτικό πνεύμα.

Ασφαλώς και συμφωνώ και συγκλίνω κι εγώ στην άποψη ότι τα βασικά σημεία της διατάξεως του άρθρου 110, δηλαδή η αναθεώρηση, να γίνεται από δύο Βουλές, με αυξημένη, με ειδική πλειοψηφία από τους Βουλευτές και να παρεμβάλλονται εκλογές, δεν μπορούν να αναθεωρηθούν.

Όμως, η διαδικασία αυτή, όπως εξελίχθηκε, κατέδειξε πως το χρονικό όριο της πενταετίας είναι υπερβολικά μεγάλο κατά την άποψή μου και πιθανόν σε ορισμένες περιπτώσεις να αποδειχθεί επικίνδυνο. Διότι η αδυναμία να προβούμε σε προσπάθεια Συνταγματικής Αναθεώρησης σε χρονικό διάστημα μικρότερο των πέντε ετών –που κατ' ουσίαν γίνεται δεκαετία– δημιουργεί ένα στενό πλαίσιο που μας εμποδίζει να προσαρμόσουμε τα θέματα, τα οποία μας απασχολούν σ' ένα διαρκώς εξελισσόμενο διεθνές περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνταγματική Αναθεώρηση του 2001 ενσωμάτωσε θεσμικές παρεμβάσεις, οι οποίες είχαν ήδη σε γενικές γραμμές συντελεστεί.

Όμως, η Αναθεώρηση του 2001 πρέπει να πω –και οφείλουμε όλοι να ομολογήσουμε– ότι δημιούργησε ορισμένα πεδία έντασης του εθνικού Συντάγματος με το ευρωπαϊκό δίκαιο. Αυτά τα πεδία έντασης μπορεί βεβαίως να αμβλυνθούν με κάποιες τολμηρές ερμηνευτικές προσεγγίσεις. Άλλα μπορούν να αμβλυνθούν με παρέμβαση του κοινού νομοθέτη, δηλαδή με κοινό νόμο. Όμως, για να απαλειφθούν ορισμένα από αυτά χρειάζεται –και νομίζω ότι όλοι μας οφείλουμε να το ομολογήσουμε– Συνταγματική Αναθεώρηση.

Η εκούσια συμμετοχή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προϋποθέτει τη γνώση και επίγνωση, όχι μόνο των δικαιωμάτων, αλλά και των υποχρεώσεών μας. Αντί να πλειοδοτούμε –επιτρέψτε μου την έκφραση, δεν είναι βέβαια δική μου– σε συνταγματικό πατριωτισμό, οφείλουμε να επιδείξουμε τόλμη στις αποφάσεις μας, διότι μόνο έτσι και όχι με ρητορικές κορώνες θα μπορέσουμε να αποτρέψουμε την περαιτέρω αποδυνάμωση της κανονιστικής, αλλά και συμβολικής λειτουργίας του Συντάγματός μας.

Στο πλαίσιο αυτό και προκειμένου να πάψουν να υπάρχουν και τα πεδία έντασης τα οποία προανέφερα, με βάση το ευρωπαϊκό δίκαιο, οφείλουμε να προχωρήσουμε σε αναθεώρηση των εξής συνταγματικών διατάξεων: Του άρθρου 14 του Συντάγματος, του άρθρου 16 του Συντάγματος, το οποίο αφορά τη λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων, του άρθρου 57 του Συντάγματος, που καθιερώνει το απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο των Βουλευτών, καθώς επίσης και του άρθρου 103 του Συντάγματος, που αφορά στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Βέβαια και με την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό ρυθμίστηκε σε επίπεδο κοινού νόμου.

Κάναμε, λοιπόν, στο πλαίσιο αυτό τα οποία προανέφερα, σημαντικές επιλογές. Το άρθρο 14 παράγραφος α είναι μια σχοινοτενής, αμφίβολης συμβατότητας προς το Κοινοτικό Δίκαιο, διάταξη, η οποία δημιούργησε προβλήματα. Υπάρχει κανείς ο οποίος να αρνείται –και να αρνείται σοβαρά– την αναθεώρηση αυτής της διάταξης;

Το άρθρο 16. Γνωρίζετε τα προβλήματα. Υπάρχει ένα μεγάλο φοιτητικό μεταναστευτικό ρεύμα. Υπάρχει μεγάλη εκροή συναλλάγματος προς χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τρίτες χώρες. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Πρέπει, επίσης, να δώσουμε στις νέες και στους νέους μας ίδιες ευκαιρίες με αυτές που υπάρχουν σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο. Δυστυχώς, η αναθεώρηση αυτής της μείζονος σημασίας διατάξεως προσκρούει στην άρνηση της Αριστεράς να συμπτράξει,

που σ' ένα βαθμό είναι κατανοητή. Όμως, δεν είναι κατανοητή η στάση του Κόμματος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, το οποίο συμπεριφέρθηκε ανεύθυνα, κατά τρόπο που δεν αρμόζει σε υπεύθυνη πολιτική δύναμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι η συμφωνία και η σύμπτωση για την αναθεώρηση τριών διατάξεων του Συντάγματος, η οποία διαπιστώθηκε με το πέρας των εργασιών στην Επιτροπή Αναθεώρησης, μπορεί να διευρυνθεί. Μπορεί να υπάρξει συναίνεση για την αναθεώρηση και άλλων διατάξεων οι οποίες, κατά την άποψή μου, είναι αναγκαίο να αναθεωρηθούν.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. Αριστοτέλης Παυλίδης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε έχετε το λόγο. Ο χρόνος σας τρέχει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όλα τρέχουν. Τρέχω και εγώ, κύριε Πρόεδρε. Και τρέχω, γιατί σε λίγο αναχωρώ για Ρόδο και από Ρόδο για Σύμη.

Αύριο, κύριε Υπουργέ Εσωτερικών, γιορτάζεται μια μεγάλη επέτειος: 8 Μαΐου 1945. Είναι η επέτειος υπογραφής του Πρωτοκόλλου Παραδόσεως Δωδεκανήσου και Κρήτης από τους Γερμανούς στους Συμμάχους. Αυτό έγινε στη Σύμη, σ' ένα ιστορικό πλέον κτήριο, ο Γερμανός στον Εγγλέζο, αλλά παρουσία Έλλληνων, του Τσιγάντε.

Τρέχω, λοιπόν, για να προλάβω τις εκδηλώσεις. Όμως, δίνω το παρόν εδώ, διότι θεωρώ υποχρέωσή μου να μετάσχω σε αυτή τη διαδικασία της Συνταγματικής Αναθεώρησης, όπως έκανα και στις προηγούμενες, μετά το Σύνταγμα του '75, μη των συνταγματολόγων.

Στο σημείο αυτό σας διηγούμαι την εξής ιστορία. Επί Κυβερνήσεως Μητσοτάκη έγινε θέμα η Συνταγματική Αναθεώρηση και συνεστήθη μια επιτροπή, τα μέλη της οποίας θα αντήλλασαν απόψεις για το επιβεβλημένο ή μη του να προχωρήσουμε σε αναθεώρηση κάποιων διατάξεων του Συντάγματος του '75. Ο αείμνηστος Αθανάσιος Κανελλόπουλος έκανε την εξής παρατήρηση, αναφερόμενος στα μέλη εκείνης της επιτροπής, με τον γνωστό του θανατηφόρο λεκτικό τρόπο: «Πρόκειται περί εξαιρετικής επιτροπής. Τα μέλη της είναι διακεκριμένοι συνταγματολόγοι». Τον ερωτώ εγώ: «Ποιους εννοείται, κύριε Καθηγητά;». Απάντηση Κανελλοπούλου: «Εννοώ τον διοικούντα Συντάγματα» –είχε διατελέσει ένας εκ των μελών Υφυπουργός Αμύνης– «και δεύτερον, ο έχων γραφείο παρά τη Πλατεία Συντάγματος». Είχε διατελέσει Υφυπουργός Παιδείας, όταν τα γραφεία του Υπουργείου Παιδείας ήταν εδώ στο Σύνταγμα.

Εγώ, λοιπόν, έχω γραφείο παρά τη Πλατεία Συντάγματος. Παρακαλώ να μην καταταγώ σε αυτήν την κατηγορία των συνταγματολόγων, αλλά στην κατηγορία των Βουλευτών που παρακολουθούν τα πράγματα πως εξελίσσονται από Μεταπολιτεύσεως, έχοντας σχέση, μάλιστα, με την εφαρμογή του Συντάγματος, όπως κατά καιρούς τροποποιήθηκε!

Έχω να πω ότι χάνουμε μια λαμπρή ευκαιρία, με την πείρα που έχει συσσωρευθεί, να κάνουμε επεμβάσεις ουσίας στο Σύνταγμα μας, το οποίο λένε οι ειδικοί, οι συνταγματολόγοι –οι μη έχοντες διοικήσει συντάγματα, οι μη έχοντες γραφείο παρά την πλατεία Συντάγματος– ότι είναι ένα εξαιρετικώς σύγχρονο Σύνταγμα. Όμως και τα σύγχρονα συντάγματα έχουν ανάγκη διορθωτικών παρεμβάσεων.

Γιατί μετέχω στη συζήτηση; Για να σας πω ότι δεν έχω πειστεί πως το άρθρο 57, αν θυμάμαι σωστά, το αναφερόμενο στο ασυμβίβαστο ιδιότητος Βουλευτού και ασκούντος επάγγελμα τι, πρέπει να καταργηθεί. Δεν έχω βεβαιωθεί από τα επιχειρήματα που ήκουσα ότι πρέπει να αλλάξει 100%. Για να μην είμαι απόψεως «μπετόν αρμέ», λέγω ότι χρειάζεται πιθανώς κάποια προσαρμογή. Και αυτό το λέγω σαν έκφραση απόψεως. Άρα, «ή παπάς-παπάς ή ζευγάς-ζευγάς». Η κοινοβουλευτική δραστηριότητα είναι βαριά. Απαιτεί προσφορά υπηρεσιών διαρκείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Τι θα τρώει ο Βουλευτής;
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Έχω γνώμη επ' αυτού.

Πιθανώς τα πράγματα, όπως τα βλέπουν κάποιοι συνάδελφοι, να οδηγούν σε κάποια παρέμβαση. Αλλά τη γνώμη μου εκφράζω και δεν θέλω να πείσω κανέναν απολύτως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Μπαντουβάς δυστροπεί. Δεν πειθείται.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μου έχει εξηγήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μαζί δε με τον κ. Μπαντουβά και ο κατέχων την Έδρα, κύριε Παυλίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Όσοι κοινοβουλευτικοί άνδρες έχουν αποθέματα, μπορούν να τρώνε από τα αποθέματα. Όσοι δεν έχουν, θα αναγκαστούν να βρουν σπόνσορες. Είναι ξεκάθαρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Μπαντουβά, αν είστε εγγεγραμμένος, θα αναπτύξετε τις απόψεις σας. Αφήστε τον κ. Παυλίδη να εκθέσει τη δική του.

Συνεχίστε, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Χαίρομαι, γιατί η άποψή μου προκάλεσε αντίδραση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είστε «προκλητικός». Η αλήθεια είναι αυτή.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα ήμουν μελαγχολικός, αν δεν προκαλούσε αντίδραση. Έχω γνώμη η οποία λέγει ότι δεν είναι ανάγκη να είσαι οικότροφος κάπου για να είσαι και Βουλευτής. Κλείνω εδώ.

Επόμενο άρθρο. Μετέχω στη συζήτηση για να υπογραμμίσω την αξία του άρθρου 78, όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, το αναφερόμενο στον Προϋπολογισμό και πώς πρέπει να δίδονται οι εγγυήσεις του δημοσίου. Κατήντησε η εγγύηση του δημοσίου να είναι ένα μυστικό όπλο, το οποίο το χρησιμοποιεί η κάθε κυβέρνηση κατά το δοκούν. Ε, ας το παρακολουθεί και το Κοινοβούλιο.

Μετέχω στη συζήτηση για να σας πω ότι το άρθρο 108, του οποίου η τροποποίηση οφείλεται σε συνάδελφο της προηγούμενης Βουλής, στον Αντώνιο Φούσα –εκείνος πρότεινε την τροποποίησή του, αντί δηλαδή να έχουμε Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού, να έχουμε Συμβούλιο Ελληνισμού της Διασποράς– ήταν μια παλιά πρόταση δική μου, παραλλήλως προς παρόμοιες προτάσεις άλλων Βουλευτών και όχι μόνο για τους λόγους που επεκαλέσθη η Πρόεδρος κ. Μπενάκη, αλλά και για έναν άλλο λόγο. Στα πέρατα της οικουμένης υπάρχουν Έλληνες κατά την καταγωγή την αναμφισβήτητον. Τους βρήκαμε στη Μαριούπολη, τους βρήκαμε στην Άναπα. Δεν είναι ούτε πολιτικοί πρόσφυγες ούτε οικονομικοί μετανάστες ούτε επιστήμονες διαπρέψαντες στο εξωτερικό. Είναι ο Ελληνισμός της Διασποράς. Και όταν τον όρο *diaspora* τον χρησιμοποιούν άλλοι λαοί, άλλα έθνη και τα κράτη των τον έχουν επισημοποιήσει, εμείς προς τι να αναφερόμεθα ακόμη στους αποδήμους, στα αποδημητικά πτηνά, δηλαδή τα περαστικά; Αυτή είναι η κυρία αιτία για την οποία πιστεύω ότι είναι ορθή η απόφαση τροποποίησης του άρθρου 108.

Και έρχομαι τώρα στο κυρίως ενδιαφέρον μου. Άρθρο 101. Η προηγούμενη Συνταγματική Αναθεώρηση οδήγησε στο να περιληφθεί σ' αυτό ερμηνευτική διάταξη λέγουσα ότι ο κοινός νομοθέτης, εμείς δηλαδή, η διοίκηση, οσάκις δρουν, να λαμβάνουν υπ' όψιν των την ιδιαιτερότητα της νησιωτικής Ελλάδας.

Τι απεδείχθη; Η ερμηνευτική δήλωση λειτούργησε ως ευχή και ξέρετε, τις ευχές ούτε ο ευχόμενος τελικώς δεν τις τηρεί.

Είναι ανάγκη να δοθεί εντολή με ρητή διάταξη σε μια χώρα που, μας αρέσει, δεν μας αρέσει –όπως είπατε κ. Παυλόπουλε κατά την προηγούμενη Αναθεώρηση– έχει την ιδιαιτερότητα της ηπειρωτικής και της νησιωτικής Ελλάδας. Ο κ. Βενιζέλος, εισηγητής τότε εκ μέρους του κυβερνώντος κόμματος, είπε ότι η χώρα μας είναι διφυής και ανεφέρθη στο νησιωτικό και στο ηπειρωτικό στοιχείο.

Πρέπει, λοιπόν, αυτά να δοθούν εν είδει εντολής σε μας και στους ασκούντες τη διοίκηση, οσάκις δρουν καθ' υποχρέωση να λαμβάνουν αποφάσεις ειδικώς για τη νησιωτική Ελλάδα και να έχουν μία ευθύνη εάν αυτό το παραλείπουν.

Το κείμενο της διατάξεως είναι έως τώρα κατατεθειμένο –το

συνέταξε ο ομιλών, συνεργασθείς μάλιστα με τον κ. Παυλόπουλο, λόγω της ειδικής γνώσεώς του– και νομίζω ότι καλύπτει ανάγκες –το κράτος έχει την ελληνική πολυνησία– με υποχρέωση της κρατικής μηχανής να ασχοληθεί με τα νησιωτικά. Δηλαδή, να εφαρμόσει και όχι απλώς να σχεδιάσει νησιωτική πολιτική.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριοι συνάδελφοι, ανήλθα στο Βήμα. Όχι ως συνταγματολόγος, αλλά ως Βουλευτής νησιωτικής περιοχής, έχων ωστόσο ζήσει εκ του σύνεγγυς την πορεία του Συντάγματος μετά τη Μεταπολίτευση.

Φρονώ ότι η πολιτική πλευρά της υποθέσεως, δηλαδή η συμμετοχή των εν τη Βουλή κομμάτων, έχει τη αξία της. Είναι μία ακόμα, όχι λαμπρά στιγμή του Κοινοβουλίου. Μου θυμίζει ό,τι συνέβη, όταν κυρώναμε τη Συνθήκη εντάξεως της χώρας μας στην τότε Ε.Ο.Κ.. Κύριοι συνάδελφοι, η ίδια μελαγχολική εικόνα: απουσίαζε το ίδιο κόμμα. Ό,τι έγινε τότε, γίνεται και τώρα. Εσείς βγάλτε τα συμπεράσματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μπορεί να μη συμφωνεί κάποιος, κύριε Παυλίδη, μαζί σας, αλλά τουλάχιστον αυτή τη φορά, τηρήσατε το χρόνο επακριβώς. Παρά το γεγονός ότι είστε ιταλομαθής, αποδειχθήκατε Εγγλέζος περί τη χρονική συνέπεια!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Για την περίπτωση μόνο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Καράογλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτιστο χρέος των πολιτικών είναι ο σεβασμός στους θεσμούς και στην εκπεφρασμένη άποψη των πολιτών.

Επίσης, οι πολίτες απαιτούν να μπορούν οι πολιτικοί μέσα από τις πράξεις και τις προτάσεις τους να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις των καιρών και να προετοιμάζουν το έδαφος για το μέλλον.

Κανείς δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια στο μέλλον, στις απαιτήσεις της κοινωνίας ή να προτάσσει αυτών, το συμφέρον του. Αυτά τα στοιχεία πρέπει να διέπουν την πολιτική στάση, ειδικά μπροστά στην κορυφαία πολιτική διαδικασία, που συνάμα αποτελεί και το επιστέγασμα της μεταρρυθμιστικής πολιτικής της Κυβέρνησης, αυτή τη διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Πρόκειται για μία ανάγκη αδήριτη από το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων, ασχέτως του αν σήμερα για μικροπολιτικούς λόγους κάποιοι δεν είναι εντός της Αιθούσης, μια ανάγκη την οποία επιβάλλει η απαίτηση των καιρών και την οποία αναγνωρίζουν οι πολίτες. Πρόκειται για Αναθεώρηση η οποία θα έρθει να συμπληρώσει κενά, αλλά και να προσαρμόσει το Σύνταγμά μας σε νέα δεδομένα που προέκυψαν από την τελευταία Αναθεώρηση του 2001, την οποία, θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία είχε υποστηρίξει, σεβόμενη τους θεσμούς, όπως κάνουν τα υπεύθυνα κόμματα και όπως απαιτούν οι ώριμοι Έλληνες πολίτες.

Η πρόταση της Κυβέρνησης κινείται σε άξονες, όπως η παιδεία, η προστασία του περιβάλλοντος, η ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, η διαφάνεια στο δημόσιο βίο.

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιος μπορεί να αρνείται την αναθεώρηση του άρθρου 16 που προβλέπει την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και ειδικά, όταν ταυτόχρονα προβλέπεται η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου και η αντιμετώπιση της παραπαιδείας ή όταν βλέπουμε ότι επί χρόνια οι νέοι μας αναζητούν διέξοδο σε αμφιβόλου επιπέδου σχολές στο εξωτερικό ή ακόμα χειρότερα, αναγκάζονται να καταφεύγουν στο εξωτερικό, κάτι που συνεπάγεται «αιμορραγία» κεφαλαίου, αλλά και ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού;

Ποιος, αλήθεια, μπορεί να αρνείται την ίδρυση συνταγματικού δικαστηρίου, τα μέτρα ενίσχυσης της ανεξαρτησίας και της διαφάνειας στον πολιτικό βίο, την ίδρυση δασολογίου, ειδικά τώρα που η συζήτηση για το περιβάλλον είναι εξαιρετικά επίκαιρη;

Η Νέα Δημοκρατία, αγαπητοί συνάδελφοι, ήδη από το Δεκέμβριο του 2005 με υπευθυνότητα, με ρεαλισμό και χωρίς αιφνιδιασμούς, πρότεινε Συνταγματική Αναθεώρηση, ώστε να τεθούν οι βάσεις και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για τη

συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών σε οικονομία, δημόσια υγεία και κυρίως στα θέματα της καθημερινότητας, με έμφαση στην παιδεία και στις νέες γενιές.

Κατέθεσε, επίσης, συγκεκριμένες και σαφείς προτάσεις πάνω σε επτά κεντρικούς τομείς, με αιχμή αυτόν τον τομέα της παιδείας. Διότι είναι χρέος και υποχρέωσή μας ταυτόχρονα να δούμε εγκαίρως μπροστά και να σχεδιάσουμε το αύριο της χώρας και των μελλοντικών γενεών.

Το ίδιο, βέβαια, ισχύει και για τους άλλους άξονες της κυβερνητικής πρότασης, που αφορούν τη θωράκιση και την ενίσχυση της διαφάνειας στην πολιτική ζωή, καθώς επίσης και στη δικαιοσύνη, τη θωράκιση της δημοκρατίας και την ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, την προστασία του περιβάλλοντος, τη βελτίωση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, την εξυπηρέτηση και τη θωράκιση των δικαιωμάτων των πολιτών, την ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μια σειρά άλλων θεσμικών αλλαγών.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, εγκαίρως και ανοικτά κατέθεσε την πρότασή της, έτσι ώστε η επόμενη Βουλή, αυτή δηλαδή η Βουλή στην οποία έχουμε την τιμή να συμμετέχουμε, να είναι Αναθεωρητική Βουλή, προσκαλώντας ταυτόχρονα σε μια τέτοια κορυφαία διαδικασία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος όλες τις πολιτικές δυνάμεις και όλη την κοινωνία, που στηρίζει την πρωτοβουλία μας, σε διάλογο και σε κατάθεση προτάσεων.

Και το έκανε με το βλέμμα στους θεσμούς και στο μέλλον της χώρας. Και ακολούθησε ένας μακρύς και εξαντλητικός διάλογος, μέσα από διάφορους διαύλους, τόσο στην κοινωνία, όσο και στη Βουλή.

Και αυτό το λέω, γιατί, αντίθετα με την υπεύθυνη στάση της Νέας Δημοκρατίας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για άλλη μια φορά απέδειξε πως πολιτεύεται με τρόπο κατώτερο των περιστάσεων και βάζοντας πάνω από το συλλογικό και εθνικό συμφέρον, το δικό του, το κομματικό συμφέρον.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμφώνησε στην ανάγκη Αναθεώρησης. Συμμετείχε, έστω και με διαφορετικές προσεγγίσεις, σε κάποια θέματα, αλλά και με σύμφωνη γνώμη για πολλά. Χαρακτηριστικά αναφέρω το άρθρο 16 και την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων. Ξαφνά, όμως, άλλαξε ρότα. Άλλαξε πολιτική γραμμή. Άλλαξε στάση και προτίμηση στην αποχώρηση.

Έτσι, σήμερα έχουμε αυτήν την κατάσταση που βλέπουμε στα έδρανα - άδεια έδρανα στο χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης- θυμίζοντας την ιστορική ρήση ότι «όλοι είναι παρόντες πλην Λακεδαιμονίων» στο παρελθόν, πλην του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην περίπτωση μας.

Τι συνέβη, όμως και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαφώνησε με τον ίδιο τον εαυτό του; Τι συνέβη και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κρατάει αποστάσεις από τις θέσεις του, θέσεις που εξέφραζε δημόσια μέχρι πριν από λίγο ο ίδιος ο Αρχηγός και που μάλιστα -πρέπει να του το αναγνώσουμε αυτό- από πολύ νωρίς, από το 1996; Τι συνέβη και ο Γιώργος Παπανδρέου παίζει με τους θεσμούς και εμπαίζει τους πολίτες; Τι συνέβη και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φάσκει και αντιφάσκει;

Η απάντηση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι απλή: Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δραπέτευσε από τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος, γιατί έτσι πιστεύει ότι δραπέτευει από τα εσωκομματικά του προβλήματα. Παίζει με τους θεσμούς και τη δημοκρατία, για να ρυθμίσει τις εσωκομματικές του ισορροπίες. Όμως, με αυτόν τον τρόπο αποδείχθηκε στην πράξη γιατί οι Έλληνες πολίτες δεν μπορούν να εμπιστευθούν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί οι Έλληνες πολίτες δεν εμπιστεύονται το Γιώργο Παπανδρέου.

Γιατί, πώς να εμπιστευθείς ένα Κόμμα που αλλάζει την άποψή του για ένα τέτοιο κορυφαίο θεσμικό ζήτημα για εσωκομματικούς λόγους; Πώς να εμπιστευθείς ένα κόμμα που άλλα λέει σήμερα και άλλα αύριο και αλλάζει ή διστάζει να πει ακόμη και αυτές τις ελάχιστες θέσεις που έχει για τις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας;

Κανείς, όμως, δεν έχει κανένα δικαίωμα να καθυστερεί μια διαδικασία απαραίτητη, την οποία επιτακτικά ζητούν οι πολίτες, αλλά κυρίως επιτακτικά ζητεί το μέλλον της χώρας.

Η Νέα Δημοκρατία θα συνεχίσει τόσο τις μεταρρυθμίσεις όσο και τη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος, θέτοντας

όλους προ των ευθυνών τους.

Γιατί στο κάτω-κάτω, αυτό που είναι σημαντικότερο όλων είναι, όχι το πώς προσωρινά θα είμαστε αρεστοί στους πολίτες -αυτό άλλωστε είναι εύκολο και γινόταν κατά κόρον στο παρελθόν, αρκεί κάποιος να θυμηθεί τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που το μόνο που έκαναν τόσα χρόνια ήταν να χαϊδεύουν αυτιά χωρίς να ακουμπάνε τα προβλήματα- αλλά το πώς θα είμαστε χρήσιμοι στους πολίτες και θα είμαστε χρήσιμοι στον τόπο μας. Και αυτή είναι μία πολιτική που ευχαρίστως, τόσο εγώ, όσο και η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, όπως άλλωστε αποδείχθηκε και από τις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου του 2007, αλλά και από τις δημοσκοπήσεις που καθημερινά τρέχουν, ο ελληνικός λαός στήριξε και εξακολουθεί να στηρίζει. Και σ' αυτόν το δρόμο, στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων, στο δρόμο των αλλαγών που επιστέγασμα όλης αυτής της μεταρρυθμιστικής διαδικασίας αποτελεί η Συνταγματική Αναθεώρηση, καλώ όλες τις πολιτικές δυνάμεις, ξεπερνώντας αν θέλετε και κάποια κομματικά δεδομένα και κάποια κομματικά στεγανά, να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να συναινέσουν για τις ευρύτερες δυνατές αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος, που έχει ανάγκη η χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επαινώ και τη δική σας συντομία.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Λάρισας, ο κ. Κώστας Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνταγματική Αναθεώρηση συνιστά την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία και δεν μπορεί να είναι μία ευκαιριακή επιλογή μικροπολιτικής σκοπιμότητας. Δεν είναι υπόθεση ενός κόμματος, δεν είναι υπόθεση μιας Κυβέρνησης. Αποτελεί σημείο αναφοράς για την λειτουργία της ελληνικής πολιτείας, τη λειτουργία των πολιτειακών δομών, τη λειτουργία των θεσμών και του πολιτεύματος.

Το Σύνταγμα απαιτεί ουσιαστική τη συναίνεση, τη συνεννόηση και τη σύνθεση. Αναθέτει την ευθύνη της Αναθεώρησης σε όλους, υπαγορεύει τη θετική, τη δημιουργική συμμετοχή. Υπαγορεύει την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αφορούν όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες. Οι πολίτες αποστρέφονται τις πολιτικές της έντασης και της πόλωσης που είναι η λεοντή της πολιτικής αδυναμίας. Ζητούν λύσεις στα προβλήματα τους χωρίς αναβολές και ολιγωρίες. Ζητούν απ' όλους μας, απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις να βρούμε τα πεδία συνεννόησης και να προχωρήσουμε γρήγορα και αποφασιστικά στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις.

Εμείς δεν διεκδικήσαμε ποτέ και δεν διεκδικούμε το μονοπώλιο στις ιδέες και τις προτάσεις. Πιστεύουμε στη δύναμη του διαλόγου, του διαλόγου με λογική και το αποδεικνύουμε στην πράξη. Δεχόμαστε και αξιοποιούμε κάθε γόνιμη πρόταση, πολύ δε περισσότερο όταν αφορά τη μείζονα κοινοβουλευτική διαδικασία, όπως είναι η Αναθεώρηση του Συντάγματος. Δεν πρόκειται όμως να βάλουμε το κομματικό πάνω από το συλλογικό συμφέρον. Δεν θα συμβιβαστούμε με τη μιζέρια και τη στείρα άρνηση. Δεν έχουμε το δικαίωμα αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα του 1975 με τις διαδοχικές Αναθεωρήσεις που υπήρξαν από τότε μέχρι σήμερα, είναι το μακροβιότερο στη σύγχρονη πολιτική ιστορία μας, είναι το πιο δημοκρατικό και το πιο προοδευτικό Σύνταγμα που γνώρισε η χώρα. Αυτή είναι μία αλήθεια που αναγνωρίζεται σήμερα απ' όλες τις πολιτικές συνιστώσες.

Το Σύνταγμα του 1975 έθεσε τις θεμέλιες βάσεις ώστε να αναπτυχθεί η μεταπολιτευτική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Με όλες τις αδυναμίες, τις ελλείψεις ή τις δυσλειτουργίες που αυτή παρουσιάζει, προσέφερε ένα στέρεο κοινοβουλευτικό και δημοκρατικό βίο, ο οποίος είναι πρωτόγνωρος για τα δεδομένα της πολιτικής ζωής του νέου ελληνικού κράτους.

Κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, οι Αναθεωρήσεις που ακολούθησαν προσέφεραν σημαντικές βελτιώσεις, αλλά δεν άλλαξαν τον πυρήνα του Συντάγματος του 1975. Είναι γεγονός ότι με την

τελευταία Αναθεώρηση του 2001 ορισμένες, επιτακτικά αναγκαίες συνταγματικές αλλαγές, δεν έγιναν αποδεκτές, καθώς και ορισμένες Αναθεωρήσεις διατάξεων που έγιναν, αποδείχθηκαν στην πράξη ότι δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Οφείλουμε, λοιπόν, σήμερα να προχωρήσουμε στις αλλαγές που δεν έγιναν το 2001. Οφείλουμε να διορθώσουμε τις ρυθμίσεις εκείνες της πρόσφατης Αναθεώρησης, που φάνηκαν αναποτελεσματικές ή μη παραγωγικές στο διάστημα που μεσολάβησε.

Είναι επιτακτική ανάγκη να προχωρήσουμε σε μια Αναθεώρηση ουσιαστική. Μια Αναθεώρηση που να ανταποκρίνεται στα αιτήματα και τις ανάγκες της εποχής, να απαντά στις μεγάλες προκλήσεις του αύριο, να τολμά τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη ο τόπος.

Με την Αναθεώρηση επιδιώκουμε:

Πρώτον, σύγχρονη παιδεία, προσιτή σε όλους ώστε να καταστεί η χώρα μας κέντρο διεθνούς εκπαίδευσης και πολιτισμού. Βασική μας προτεραιότητα είναι η αναβάθμιση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης.

Δεύτερον, ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης για την εμπέδωση του κράτους δικαίου και την περαιτέρω θωράκιση της δημοκρατίας μας.

Τρίτον, προστασία του περιβάλλοντος που εγγυάται βιώσιμη ανάπτυξη και καλύτερη ποιότητα ζωής για όλους τους πολίτες.

Τέταρτον, αποτελεσματική προστασία της ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής, σύμφωνα με τον προορισμό της.

Πέμπτον, κράτος δικαίου στην υπηρεσία του πολίτη με αναβαθμισμένες δομές και λειτουργίες, απαλλαγμένες από γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και εστίες διαφθοράς.

Έκτον, ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση, ικανή να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του πολίτη.

Έβδομον, θεσμικό πλαίσιο που εγγυάται διαφάνεια παντού ώστε να προστατεύεται αποτελεσματικά το συλλογικό συμφέρον και να ενισχύεται η εμπιστοσύνη του πολίτη στο δημόσιο βίο και το πολιτικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες σήμερα καταλαβαίνουν πολύ καλά τους πραγματικούς λόγους που οδήγησαν την Αξιωματική Αντιπολίτευση στην υπονόμηση της κορυφαίας κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Έχουν, επίσης, πλήρη επίγνωση της ανάγκης να προχωρήσουμε μπροστά με συγκεκριμένους στόχους, τολμηρές αλλαγές, ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις.

Προωθούμε τη Συνταγματική Αναθεώρηση για να ενδυναμώσουμε τους δημοκρατικούς μας θεσμούς. Προωθούμε τη Συνταγματική Αναθεώρηση για να βάλουμε τη χώρα σε μια νέα αναπτυξιακή τροχιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ και στη στάση των άλλων κομμάτων, η οποία θεωρώ τουλάχιστον ότι είναι ατυχής αν όχι ακατανόητη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι κατ' αρχάς ένα κόμμα μείζονος Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που έχει υπηρετήσει τον κυβερνητικό χώρο, έχει πολλά ταυτόσημα σημεία, πολλές ταυτώσεις απόψεις με τη συγκεκριμένη αναθεώρηση. Ανεξήγητο για το ίδιο βέβαια το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παραμένει το γεγονός της αποχώρησης από τη διαδικασία του Συντάγματος, αλλά κυρίως και από τη διαδικασία αναθεώρησης του άρθρου 16. Ενώ υπήρξαν Βουλευτές του και ο ίδιος ο Αρχηγός του υπέρμαχοι της Αναθεώρησης του άρθρου 16, αποχώρησαν κάτω από το βάρος της εσωκομματικής αμφισβήτησης.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και ο πρώην Πρόεδρος της παράταξης, από την άλλη πλευρά το 2001 είχαν υπερψηφίσει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων του Ευρωκοινοβουλίου ψήφισμα που ζητά την ενδυνάμωση και επιτάχυνση της Συνθήκης της Μπολόνια. Βάσει αυτού του ψηφίσματος τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θεωρούνται μέρος του ευρωπαϊκού εκπαιδευτικού συστήματος. Και εδώ παρατηρούμε μια ανακολουθία, την οποία καλείστε να εξηγήσετε.

Για ποιο λόγο αλλάξατε γνώμη σε σχέση με το 2001 και φθάσατε να κάνετε το θέμα της Αναθεώρησης του άρθρου 16 πολιτική σας σημαία στην προσπάθεια να ψαρέψετε ψήφους δια-

μαρτυρίας από τη νεολαία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σύγχρονη εποχή δεν χωράνε λαϊκίστικες πολιτικές. Δεν χωράει μικροκομματισμός. Δεν χωράνε ανακολουθίες. Δεν χωράνε σπασμωδικές κινήσεις. Υπάρχει ανάγκη για σοβαρές πολιτικές αποφάσεις και για σχεδιασμό για το μέλλον με άμεσα, απτά, μετρήσιμα αποτελέσματα.

Οφείλουμε να εναρμονιστούμε με τις διεθνείς εξελίξεις και να μπορούμε μπροστά από τα γεγονότα και όχι να τα ακολουθούμε ασθμαίνοντας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει καμμία πολιτική δύναμη να επιλέγει τη στασιμότητα και την αδράνεια. Δεν πρέπει να αρκείται στη ρητορική αδράνεια. Δεν πρέπει να αρέσκειται στη συγκρουσιολαγνεία. Δεν πρέπει να επιδιώκει την εντυπωσιοθηρία. Διότι τελικά ο ίδιος ο νόμος της φύσης ορίζει πως ό,τι δεν εξελίσσεται και μένει στάσιμο, τελικά πεθαίνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτρες και δυο συνοδοί - δάσκαλοι από το 24ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. ο κ. Βορίδης έχει το λόγο προκειμένου να δευτερολογήσει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η παρέμβασή μου αυτή, η δεύτερη, στη συζήτηση έχει κυρίως ένα διπλό νόημα: απ' ενός οφείλω να δώσω ορισμένες απαντήσεις σε πτέρυγες που προφανώς δεν αντελήφθησαν ή δεν θέλουν να αντιληφθούν την τοποθέτηση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και απ' ετέρου, οφείλω να κάνω ορισμένες διαπιστώσεις ως προς την πραγματικότητα, έτσι όπως διαμορφώνεται, της παρούσας διαδικασίας.

Σε ό,τι αφορά στο πρώτο, μετά τις τοποθετήσεις των Βουλευτών του ΛΑ.Ο.Σ. πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα, ακούσαμε μια κριτική από συναδέλφους του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. η οποία αναφέρθηκε στο ότι δήθεν εμείς είμαστε οι ιππότες του βασιλέως, όπου βασιλεύς υποθέτω ότι είναι ο κύριος Πρωθυπουργός και εμείς υπερακοντίζουμε σε υπεράσπιση της μεταρρυθμίσεως ίσως περισσότερο και απ' ό,τι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ίσως και της Στρογγυλής Τραπέζης!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, ίσως και της Στρογγυλής Τραπέζης!

Δεύτερον, δεχθήκαμε μια κατά τη γνώμη μου εντελώς άστοχη κριτική περί ελλείψεως πολιτικού ήθους στις τοποθετήσεις μας, καθώς και στο ότι πίσω από τις τοποθετήσεις μας αυτές υποβόσκει μια διάθεση για κάποια συμμαχία της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Προφανώς, οι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ακούνε μόνο όσα θέλουν να ακούσουν. Διότι εμείς ξεκαθαρίσαμε ότι σ' αυτήν τη διαδικασία της Αναθεώρησης, μάς δίνεται η δυνατότητα να οριοθετήσουμε με απόλυτη σαφήνεια τη στάση μας και τη θέση μας. Και είπαμε από την αρχή ότι εμείς έχουμε ένα συγκεκριμένο μέτωπο σ' αυτήν τη διαδικασία προς τη Συμπολίτευση η οποία κυρίως αφορά στον τρόπο της διαφυλάξεως της εθνικής κυριαρχίας. Και εκεί πέρα, λοιπόν, είμαστε αντίθετοι σε κάθε τροποποίηση του Συντάγματος που μειώνει την εθνική κυριαρχία. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε Αναθεώρηση του Συντάγματος που δίνει τη δυνατότητα με απλή Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία να υιοθετούνται ουσιαστικά συνταγματικά κείμενα όπως είναι η μεταρρυθμιστική Συνθήκη της Λισαβόνας που πρόκειται να έρθει σε συζήτηση υποθέτω στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Αυτό, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. δεν το ακούσατε. Ακούσατε μόνο αυτά που θέλατε να ακούσετε. Δεν ακούσατε λοιπόν, τη δική μας διαφοροποίηση η οποία μάλιστα είναι μια κάθετη διαφορο-

ποίηση με την οποία μπορεί να συμφωνείτε, υποθέτω δε, ότι κατά αποτέλεσμα προφανώς με διαφορετικό σκεπτικό στο συγκεκριμένο θέμα συμφωνείτε εξ όσων έχω αντιληφθεί, δηλαδή, στην άρνηση αναθεώρησης του συγκεκριμένου άρθρου, αλλά ακούσατε μόνο τα επόμενα. Και ακούσατε μόνο τα επόμενα, διότι βεβαίως στις τοποθετήσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού πράγματι υπάρχει η συνεπέστερη κατά τη γνώμη μου, υπεράσπιση των συγκεκριμένων αναθεωρητέων διατάξεων. Μιλώ για το άρθρο 16 και το άρθρο 24 που θεωρούμε εμείς ότι είναι τα κυρίαρχα, τα κεντρικά ζητήματα της παρούσης Αναθεώρησης. Και βεβαίως, σας ενοχλεί το ότι εμείς σας αποδίδουμε αυτά που οφείλουμε να σας αποδώσουμε ότι εξαιτίας υμών αλλά και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ουσιαστικά καθυλώνετε μια διαδικασία που αφορά όλους τους πολίτες αυτής της χώρας. Αυτό σας αποδώσαμε και αυτή είναι η ευθύνη σας. Και επειδή δεν έχετε κανένα πραγματικό επιχείρημα –δεν θέλω τώρα να επανέλθω σε όλη την επιχειρηματολογία που αναπτύξαμε– θα πω ότι στην πραγματικότητα αν υπάρχει μια συντηρητική πολιτική, αυτήν τη στιγμή προέρχεται από τις πτέρυγες της Κεντροαριστεράς και της Αριστεράς. Αυτή είναι η συντηρητική πολιτική. Και γιατί είναι συντηρητική; Διότι στην πραγματικότητα υπερασπίζεστε κεκτημένα σας. Πράγματι είναι κεκτημένο σας το δημόσιο πανεπιστήμιο, είναι χώρος στον οποίον αλωνίζετε, είναι χώρος στον οποίον κάνετε ό,τι θέλετε, είναι χώρος που τον διαμορφώνετε όπως θέλετε εσείς. Κάθε, λοιπόν, προσπάθεια μεταρρυθμίσεως, κάθε προσπάθεια αλλαγής αυτού του συγκεκριμένου κεκτημένου, φυσικά, σας βρίσκει αντίθετους. Αλλά τι να κάνουμε τώρα; Να μείνει η πλειοψηφία της κοινωνίας; Να το τονίσουμε τώρα εδώ, γιατί ακούστηκαν και τέτοιες κουβέντες, η πλειοψηφία της κοινωνίας δεν εκφράζεται επειδή μαζέψατε σε μια διαδήλωση δέκα και δεκαπέντε χιλιάδες ανθρώπους. Γιατί οι φοιτητές δεν είναι δέκα και δεκαπέντε χιλιάδες, είναι εκατοντάδες χιλιάδες και η κοινωνία είναι εκατομμύρια. Άρα, λοιπόν, το γεγονός ότι έχετε εσείς τη δυνατότητα να ενεργοποιείτε συγκεκριμένες μειοψηφίες οι οποίες ασκούν πιέσεις, τούτο δεν σας δίνει κανένα ηθικό πλεονέκτημα. Οι πλειοψηφίες εκφράζονται εδώ μέσα.

Σε ό,τι αφορά δε στο ζήτημα του πολιτικού ήθους, στο οποίο είναι απαράδεκτη η κριτική, να διευκρινίσουμε το εξής: Εμείς θα κάνουμε τις τοποθετήσεις μας και θα ασκούμε την κριτική μας. Εάν εσείς είσατε δυσανεκτικοί στην κριτική, τότε επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό απλώς μαρτυρά ολοκληρωτική νοστορπία σε προσωπικό επίπεδο των Βουλευτών σας. Διότι το μέγιστο και το μείζον που πρέπει να ανεχόμαστε, είναι η κριτική μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Αλίμονο αν κάθε φορά που ακούγεται η λέξη «Αριστερά» με έναν τρόπο επιτιμητικό, εσείς ξεσηκώνεστε και λέτε ότι, ξέρετε, εδώ μπαίνει ζήτημα πολιτικού ήθους! Αλίμονό μας αν περιορίσουμε το δημόσιο διάλογο σε αυτό το επίπεδο!

Πάω, όμως, στο δεύτερο ζήτημα, το οποίο για μας είναι το κεντρικό ζήτημα και πρέπει κάποιος να τοποθετηθεί. Τι απέμεινε απ' αυτήν την Αναθεώρηση; Τα πράγματα είναι ξεκαθαρισμένα και έχουν τοποθετηθεί. Τέσσερις ή τρεις είναι πλέον οι αναθεωρητέες διατάξεις, οι υπόλοιπες δεν έχουν τύχη. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Συζητάμε για το ασυμβίβαστο, συζητάμε για τα ναυτικά και ορεινά, συζητάμε για τις νησιωτικές και ορεινές περιοχές, συζητάμε για το θέμα του προϋπολογισμού. Αυτές είναι ουσιαστικά οι διατάξεις που πρέπει να αναθεωρηθούν.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Και τα αδέσποτα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, και τα αδέσποτα. Και το θέμα των ζώων.

Το ερώτημα είναι, αυτή είναι τώρα μια Αναθεώρηση του Συντάγματος η οποία αξίζει τον κόπο να γίνει;

Άκουσα μια τοποθέτηση από τον κύριο Υπουργό προηγουμένως που λέει το εξής: Δεν θα καθόμαστε εμείς από την άλλη μεριά να συρόμεθα πίσω από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάθε φορά που θέλει ή δεν θέλει να έρθει ανάλογα με το πώς του έρχεται. Εγώ συμφωνώ απόλυτα με αυτό, πράγματι δεν πρέπει κανείς να σύρεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αλλά τι θα έπρεπε να έχει γίνει; Δυο κουβέντες θα πω: Έπρεπε –ξαναλέω– να έχει διαμορφωθεί μια άλλη Κοι-

νοβουλευτική Πλειοψηφία, που να αντιστοιχεί μέσα σε μια κοινωνική πλειοψηφία, δηλαδή έπρεπε να έχουν δοθεί ιδεολογικές μάχες προκειμένου πραγματικά να έχουν υπάρξει άλλου τύπου συσχετισμοί και μέσα στο Κοινοβούλιο, για να μπορούμε να προχωρούμε σε τέτοιου τύπου μεταρρυθμίσεις. Το γεγονός ότι δεν γίνονται ιδεολογικές αναμετρήσεις, ότι ακόμη και συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας σήμερα χαλαρά υπερασπίζονται αυτά τα ζητήματα, ζητήματα κεντρικά και δεν θέλουν να ανοίξουν τα μέτωπα τα οποία πρέπει να ανοίξουν με αυτούς που ηγεμονεύουν σήμερα ιδεολογικά την κοινωνία, άρα λοιπόν εκεί βρίσκεται το πρόβλημα. Γι' αυτό δεν υπάρχει πλειοψηφία.

Τι θα μπορούσε τώρα να γίνει; Να μην κρυφτούμε πίσω από το άρθρο 110 παράγραφοι 5 και 6, να μην πούμε ότι δεν μπορούμε να επαναφέρουμε τη διαδικασία. Μπορούμε να την επαναφέρουμε τη διαδικασία και μπορούμε να δημιουργήσουμε όρους και μπορούμε να ξαναπιέσουμε, ώστε να είναι μια αποτελεσματική πράγματι Αναθεώρηση του Συντάγματος. Γιατί προφανώς εξηγήθηκε από τον Πρόεδρο του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. χθες ποια είναι η τακτική του. Είναι η μη αναθεώρηση των τριών άρθρων, προκειμένου να καθηλωθεί όλη η αναθεωρητική διαδικασία στα μεγάλα και κεντρικά ζητήματα για πολλά χρόνια. Αυτό οφείλουμε να μη το κάνουμε. Οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι εγκλωβίστηκε η αναθεωρητική διαδικασία και ότι πρέπει ουσιαστικά να ξαναρχίσουμε μια διαδικασία, για να έχουμε την ελπίδα να μπορούμε να προσφέρουμε κάτι στον τόπο και στην κοινωνία που τόσο το χρειάζεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ζητούσα το λόγο αν δεν άκουγα τον συνάδελφο κ. Βορίδη να λέει όσα ακούστηκαν λίγο πριν.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς υπήρξε σαφής και συγκεκριμένος από την πρώτη στιγμή. Υποστήριξε την άποψη ότι μια αναθεωρητική του Συντάγματος διαδικασία έχει νόημα από την ώρα που θα προωθηθούν θεσμικές ρυθμίσεις που θα διευρύνουν και θα εμβαθύνουν την δημοκρατία, θα ενισχύουν τη λαϊκή κυριαρχία, θα εγκαθιδρύουν καινούργια δικαιώματα για τους πολίτες, προκειμένου να υπάρξει και στο θεσμικό επίπεδο το κοινωνικό κράτος. Και είναι ακριβές ότι από θέση αρχής –και όχι μόνο αρχής– υπερασπιστήκαμε να μην προωθηθούν αναθεωρητικές διαδικασίες σε σχέση με καίρια ζητήματα, όπως αυτά του άρθρου 24 του Συντάγματος για το περιβάλλον και το άρθρο 16 για το χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης, που εμείς θέλουμε και διεκδικούμε αυτός ο χαρακτήρας να είναι σταθερά και αμετακίνητα δημόσιος.

Δεν πρόκειται για καμιά προσπάθεια να σύρουμε την αναθεωρητική διαδικασία σε αδιέξοδα και σε ατραπούς. Πρόκειται για τη θέση αρχής που έχουμε ότι ο δημόσιος χώρος πρέπει να προστατευθεί και να μην ρηγματώνεται και στο επίπεδο του Συντάγματος, όπως επιχειρήθηκε με τις συγκεκριμένες προτάσεις που κατετέθησαν.

Θεωρούμε ότι αποτελεί δημοκρατικό όφελος το γεγονός ότι δεν αναθεωρείται το άρθρο 16 στη βάση των υπαρχόντων συσχετισμών μέσα στην Αίθουσα αυτή. Θεωρούμε θετικό το γεγονός ότι δεν αναθεωρείται το άρθρο 24 του Συντάγματος γιατί αν είχε αναθεωρηθεί το άρθρο 24 του Συντάγματος και η αρχή της αειφορίας θα είχε εγκαταλειφθεί και τα χρονικά όρια για το χαρακτηρισμό των δασών θα είχαν μετακινηθεί προς τα πίσω και θα υπήρχαν ρυθμίσεις οι οποίες θα επέτρεπαν την περαιτέρω προσβολή του περιβάλλοντος. Πρόκειται για μία σαφή θέση η οποία, προφανώς, διαμορφώνει στοιχεία πολιτικής όσο και ιδεολογικής –με την ευρύτητα του όρου– αντιπαράθεσης. Αυτήν την αντιπαράθεση ούτε την αρνούμεθα, ούτε την αφορίζουμε, αντίθετα την επιλέγουμε για καίρια ζητήματα και καίρια θεωρούμε εμείς όλα εκείνα που έχουν σχέση με την υπεράσπιση του δημόσιου χώρου.

Άκουσα όλες αυτές τις ημέρες να γίνεται επίκληση της φοιτητικής μετανάστευσης για να αναθεωρηθεί για παράδειγμα το άρθρο 16. Δεν απάντησε η Νέα Δημοκρατία, δεν απαντήσατε

ούτε εσείς, δεν απάντησε ούτε το απουσιάζον, το απέχον ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο μεγάλο ερώτημα που θέσαμε: Το άρθρο 16 ως έχει εμπόδισε το να αντιμετωπιστεί η φοιτητική μετανάστευση όταν γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι αρκεί η αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος για να εξασφαλιστεί η μεγαλύτερη προσβασιμότητα των νέων στα πανεπιστήμια; Δεν πήραμε απάντηση. Επομένως για ποιες ιδεοληψίες μπορεί κάποιος να κατηγορήσει το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, όταν προσερχόμεθα με σαφήνεια θέσεων και απόψεων και υπερασπιζόμαστε τη μη Αναθεώρηση εκείνων των διατάξεων που έχουν σχέση με την προστασία του δημόσιου χώρου; Αυτά τα είπαμε με κάθε σαφήνεια. Δεν θέλουμε, για παράδειγμα, την Αναθεώρηση του άρθρου 28 του Συντάγματος προκειμένου κρίσιμες αποφάσεις που αφορούν εκχώρηση αρμοδιοτήτων της χώρας μας σε υπερεθνικά όργανα να λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία, αντιπαράθετοντας την ίδια ώρα τη δική μας θέση η οποία λέει πάρα πολύ απλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι γι' αυτά τα ζητήματα μόνον ο κυρίαρχος λαός πρέπει να αποφαινεται και μάλιστα να αποφαινεται μ' έναν πρωτογενή τρόπο στο πλαίσιο ενός δημοψηφίσματος.

Οι θέσεις μας είναι σαφείς. Μπορεί να διαφωνείτε κι εσείς και η Νέα Δημοκρατία και το απέχον ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δικαίωμά σας, αλλά και δικαίωμά μας να υπερασπιζόμαστε θέσεις που πιστεύουμε ότι υπηρετούν τη δημοκρατική εμβάθυνση αυτού του τόπου. Δεν είμαστε εμείς το εμπόδιο. Εμείς είμαστε το «ανάχωμα», αν θέλετε, είμαστε ο «βραχίονας» που αποκρούει επιθέσεις που γίνονται σε κοινωνικά αγαθά στο όνομα ενός οικονομικού νεοφιλελευθερισμού που θεωρούμε ότι δεινά επισωρεύει σε τούτη εδώ την κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Είπαμε επίσης με σαφήνεια και το επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς θέλουμε να κλείσει η αναθεωρητική διαδικασία και ανεξάρτητα από την άποψη που έχω και συμφωνώ με τον κύριο Υπουργό Εσωτερικών- ότι το άρθρο 110 δεν μπορεί να αναθεωρηθεί. Πρέπει να παρέλθει ούτως ή άλλως η πενταετία. Οτιδήποτε άλλο λέγεται θεωρώ ότι υπονομεύει τη θεσμική ακεραιότητα του Συντάγματος αναφορικά με το άρθρο 110.

Επειδή όμως υπάρχει και η άλλη άποψη, κατά τη γνώμη μου αβάσιμη, ότι είναι δυνατόν εάν υπάρξει «άγονη» αναθεωρητική διαδικασία, πριν την παρέλευση πενταετίας να κινηθεί εκ νέου η αναθεωρητική διαδικασία, γι' αυτό εμείς θέλουμε γνωρίζοντας, έχοντας απόλυτη επίγνωση των πολιτικών συσχετισμών, να κλείσει η αναθεωρητική διαδικασία διότι με τους υπάρχοντες συσχετισμούς είναι δυνατό να ευρεθεί κοινός νεοφιλελεύθερος, νεοσυντηρητικός τόπος μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ενδεχομένως και ΛΑ.Ο.Σ. και να έχουμε μία Αναθεώρηση η οποία όχι μόνο δεν θα προωθήσει την επί της ουσίας προοδευτική πορεία της χώρας σε θεσμικό επίπεδο, αλλά θα την καθυλάνει και θα την οπισθοδρομεί.

Αυτή είναι με σαφήνεια η θέση μας και γι' αυτό πράττουμε εκείνο που και ο Πρόεδρος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είπε κι εγώ ως εισηγητής στη διαδικασία αυτή είχα τη δυνατότητα να αναπτύξω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Το λόγο έχει η τώως Πρόεδρος της Βουλής και Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπενάκη.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ- ΨΑΡΟΥΔΑ: Θα πω δύο λόγια, κύριε Πρόεδρε, γι' αυτήν τη συζήτηση που προηγήθηκε. Είναι αυτονόητο ότι σε αυτήν τη Βουλή τα κόμματα που μετέχουν έχουν και το δικαίωμα και την υποχρέωση να υποστηρίζουν τις θέσεις τους, ιδίως όταν είναι μείζονος ιδεολογικοπολιτικού χαρακτήρα, να εμμένουν σε αυτές και να τις υπερασπίζονται, αν αισθάνονται ότι παραποιούνται ή παρερμηνεύονται.

Αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, πολύ καλά την παρέμβαση του κ. Βορίδη, ο οποίος θέλησε να απαντήσει στο Συνασπισμό για ορισμένες εκφράσεις και χαρακτηρισμούς που λέχθηκαν και σκέψεις, οι οποίες δεν απηχούν, κατά την αντίληψή του, την

πραγματική θέση του κόμματος, όπως αντιλαμβάνομαι πολύ καλά και τις θέσεις του κ. Κουβέλη ότι ο Συνασπισμός, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να συγκατατεθεί στην αναθεώρηση διατάξεων θεμελιακού χαρακτήρα, όπως είναι τα άρθρα 16 και 24.

Αυτό που δεν κατάλαβα από την τοποθέτηση του κ. Βορίδη είναι τι ζήτησε τελικά από την παρούσα Βουλή. Να αποκηρύξουμε την Αναθεώρηση γενικώς, να αγνοήσουμε την εντολή την οποία μας έδωσε η προηγούμενη Βουλή και μας τη μεταβίβασε για να την προωθήσουμε, και να κηρύξουμε μόνοι μας άγονη μια Αναθεώρηση, στην οποία διαπιστώνεται ότι βρίσκονται κοινοί παρανομαστές και μπορεί να υπάρξει μια συμφωνία; Νομίζω ότι για κάτι τέτοιο δεν έχουμε δικαίωμα. Η προηγούμενη Βουλή αποφάσισε, ποιες διατάξεις πρέπει να αναθεωρηθούν, υπέδειξε την κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να αναθεωρηθούν και αυτή η Βουλή έχει χρέος να συζητήσει σοβαρά, να εξετάσει σοβαρά την εντολή αυτή και εφόσον βρίσκονται διατάξεις πάνω στις οποίες μπορεί να υπάρξει η απαιτούμενη πλειοψηφία, έχει υποχρέωση να προχωρήσει. Αλλιώς, τι κάνουμε; Επιχειρούμε έναν τακτικισμό, επωφελούμενοι από τις πλειοψηφίες, ή τις μη πλειοψηφίες, οι οποίες μπορούν να συγκεντρωθούν.

Έχω την εντύπωση ότι μια σοβαρή σύνθεση Βουλής, όπως είναι η παρούσα που συζητεί αυτήν τη στιγμή την Αναθεώρηση, πρέπει με σοβαρότητα να εγκύψει στην εντολή, που πήρε από την προηγούμενη Βουλή, με ευσυνειδησία να δει πού υπάρχουν σημεία σύμπτωσης και να προχωρήσει στην Αναθεώρηση, όση Αναθεώρηση είναι δυνατόν να γίνει, μέσα στις υπάρχουσες πλειοψηφίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, την κυρία Πρόεδρο.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Αθηνά Κόρκα- Κώνστα.

ΑΘΗΝΑ ΚΟΡΚΑ- ΚΩΝΣΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αναθεώρηση του Συντάγματος αποτελεί μια κορυφαία κοινοβουλευτική, συνταγματική διαδικασία, μια πολιτική πράξη με ιστορική αναγκαιότητα, που αφορά τη λειτουργία των θεσμών, του πολιτεύματος, τη λειτουργία της πολιτείας.

Θέλω να κάνω και εγώ μια σύντομη ιστορική αναδρομή. Κατ' αρχάς η χώρα θωρακίστηκε από το δημοκρατικό και προοδευτικό Σύνταγμα του 1975. Από εκεί και πέρα, η Βουλή των Ελλήνων έκανε δύο αναθεωρήσεις, το 1986 και το 2001, και η Νέα Δημοκρατία το 2001, όπως προαναφέρθηκε και απ' άλλους συναδέλφους, σαν υπεύθυνη παράταξη που είναι πάντα και έχει αποδειχθεί γι' αυτό, ψήφισε περίπου τα 2/3 των προτάσεων της τότε Κυβέρνησης σε διάφορους τομείς.

Σήμερα απαιτείται να προχωρήσουμε και σε άλλους τομείς. Εναρμονισμένοι περισσότερο στις προκλήσεις, πρέπει να αντιμετωπιστούν κάποιες αλλαγές, εκείνες που πιθανών δεν απέδωσαν εκείνα τα αποτελέσματα που περιμέναμε. Διαμορφώνονται νέες πολιτικές, απαιτούνται λύσεις σε σημαντικά ζητήματα, απαιτείται ανταπόκριση στις απαιτήσεις της κοινωνίας, αλλά και στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον. Και μολονότι η Νέα Δημοκρατία σαν Κυβέρνηση είχε την πρωτοβουλία και την πλειοψηφία κατά τη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές, επέλεξε, όπως παρατηρήθηκε, όχι το δρόμο της αντιπαράθεσης, το δρόμο της συναίνεσης.

Συζητήθηκαν στην προηγούμενη Βουλή και προτάσεις συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έγινε διάλογος, όπως θυμόμαστε όλοι. Στην εισηγητικής μορφής ψηφοφορία θα θυμηθούμε ότι τότε ψήφισαν και κάποιοι συνάδελφοι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων. Και βγαίνει σήμερα το συμπέρασμα ότι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τότε επεδίωξαν και αυτοί την Αναθεώρηση άρθρων του Συντάγματος. Διατείνονταν, δηλαδή, ότι κάποια άρθρα έπρεπε να αναθεωρηθούν.

Και τότε συνέβη το εξής παράδοξο: Η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Αναθεώρησης όπως και τώρα επέλεξε την αποχώρηση, δηλαδή επέλεξε τη φυγή, τη δραπετεύση αντί της επιτέλεσης του καθήκοντος για το οποίο

ετάχθημεν. Επέλεξε την απόδραση με αυτόν τον τρόπο και πιστεύουν ίσως ότι θα κερδίσουν και εντυπώσεις. Αυτό δεν έγινε, γιατί νομίζουν ότι με αυτόν τον τρόπο μπορούν να μεταφέρουν την Αναθεώρηση του Συντάγματος πίσω κατά κάποια χρόνια ακόμα.

Τι δείχνει, όμως, αυτή τη στάση; Δείχνει ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν ενδιαφέρεται και περιφρονεί εμφανώς αυτήν τη διαδικασία. Διαφάνεται η ασυνέπεια της προς τους θεσμούς, αλλά και η ασυνέπεια της -το κυριότερο και το παράδοξο- προς και δικές της αρχικές προτάσεις.

Ευτυχώς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται ποιος προσπαθεί να στείλει τη χώρα πίσω συντηρώντας κάποιες πολώσεις, αλλά και ποιος προχωρά με τομές, με μεταρρυθμίσεις, με υπευθυνότητα, με καίριες αποφάσεις τη χώρα μπροστά, ποιος νοιάζεται για το μέλλον, ποιος νοιάζεται για τις ανάγκες. Ο ελληνικός λαός, όμως, τον οποίο εκπροσωπούμε, απαιτεί αυτό το αίσθημα ευθύνης. Και αυτό το αίσθημα ευθύνης καταδεικνύεται σήμερα εν αντιθέσει προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση που απουσιάζει.

Είναι χαρακτηριστικό -και θέλω να τα θυμίσω αυτά- ότι εδώ, στο χώρο του Κοινοβουλίου, καίριες στιγμές της χώρας μας επέδειξε όχι υπευθυνότητα η Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά εντελώς το αντίθετο. Ιστορικά αποχωρούσε. Ας θυμηθούμε την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να θυμηθούμε ακόμη και την προηγούμενη τριετία της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Να θυμίσω πώς όταν ψηφίζονταν ο νέος επενδυτικός νόμος που θα ήταν η πνοή ανάπτυξης της περιφέρειας, της μέχρι πρότινος εγκαταλειμμένης περιφέρειας, και τότε αποχωρήσαν. Να θυμίσω και όταν ψηφίζονταν η αύξηση της αγροτικής σύνταξης, η αύξηση του Ε.Κ.Α.Σ., η αύξηση των επιδομάτων ανεργίας. Αυτά φυσικά δεν καταδεικνύουν υπεύθυνη στάση. Πώς, λοιπόν, θα πείσουν τον ελληνικό λαό ότι νοιάζονται για τα προβλήματά του;

Και για να συνεχίσω την αναδρομή, το Δεκέμβριο του 2005 πρότεινε η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση και το Ιούλιο του 2006 αποφασίστηκε η επόμενη Βουλή να είναι Αναθεωρητική. Τότε δε να θυμίσουμε ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ζητούσε και πρόωρες εκλογές. Το Σεπτέμβριο του 2007 απεφάνθη ο ελληνικός λαός με την ετυμηγορία του ποια παράταξη θέλει να τον εκπροσωπήσει. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν έλαβε καν υπ' όψιν του αυτή την απόφαση του ελληνικού λαού, αφήνοντας τις σοβαρές τροποποιήσεις για επόμενα χρόνια. Όταν βρισκόμαστε προ των λύσεων ή της προσπάθειας προς λύση, εξαφανίζεται. Ο ελληνικός λαός, όμως, βλέπει ποιοι συμμετέχουν και ποιοι τορπιλίζουν θεσμούς.

Συνοπτικά θα ήθελα να εστιάσω και να μιλήσω επιγραμματικά για μερικές θέσεις στην Αναθεώρηση του Συντάγματος που θα έχουμε βέβαια την ευκαιρία τις επόμενες μέρες αναλυτικά να συζητήσουμε. Στηρίζεται στους εξής πυλώνες. Στην ενίσχυση της διασφάλισης της κοινωνικής συνοχής, στην ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου στην υπηρεσία του πολίτη, στην ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης -πολύ σημαντικό- στην ενίσχυση της εκπαίδευσης με το άρθρο 16, με το οποίο ανοίγονται διέξοδοι και βάσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την αναβάθμιση εν γένει της παιδείας στη χώρα μας.

Με τη διαρκή αναβάθμιση της παιδείας επενδύουμε στο μέλλον. Μέσα από την αναθεώρηση προτείνεται η δυνατότητα της ίδρυσης μη κρατικών και μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, τα οποία δεν θα χρηματοδοτούνται από το κράτος, αλλά θα στηρίζονται σε ιδίους πόρους και θα υπάρχει και ένα αυστηρό πλαίσιο υπό το συνεχή έλεγχο του κράτους για τη διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και την αξιολόγηση των δασκάλων.

Απαιτείται να γίνει αυτή η αναθεώρηση; Βεβαίως και απαιτείται για την αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας, γιατί η χώρα μας είναι κοιτίδα του πολιτισμού. Υπάρχει κάποιος ο οποίος μπορεί να πιστεύει ότι δεν απαιτείται τα πανεπιστήμιά μας να αποκτήσουν μια άλλη οντότητα, την οντότητα αυτή που τους αξίζει;

Και όμως η Αξιωματική Αντιπολίτευση και ο ίδιος ο Αρχηγός της υποστήριξαν αρχικά την αναγκαιότητα για αναθεώρηση και προκειμένου να αντιμετωπιστούν εσωκομματικά προβλήματα

άλλαξαν γνώμη. Άλλαξαν γιατί; Γιατί έπρεπε να λύσουν δικά τους εσωτερικά θέματα.

Από το 2004, από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας γίνεται μια προσπάθεια αναβάθμισης των ελληνικών πανεπιστημίων, που στη γενική κατάταξη βρίσκονται και έχουν βρεθεί από τα παρελθόν στις πίσω θέσεις. Όμως και η ίδρυση των μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ιδρυμάτων είναι σημαντική. Γιατί είμαστε η μοναδική χώρα που απαγορεύονται τα μη κρατικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, με επιπτώσεις και στον υγιή ανταγωνισμό ανάμεσα στα ιδρύματα και στις επιλογές που μπορεί να έχει κάποιος.

Υπάρχει και το γεγονός ότι αυτό θα φέρει τη χώρα μας στο επίκεντρο της Ευρώπης και των Βαλκανίων. Και το κυριότερο, πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν τα χρήματα αυτά του ελληνικού λαού, αυτά που λέγαμε συνάλλαγμα, όσων καταφεύγουν στα ιδρύματα του εξωτερικού. Επιπλέον, ζούμε το φαινόμενο η κάθε ελληνική οικογένεια να ξοδεύει από το υστέρημα, όχι από το περίσσειμα για φροντιστήρια γι' αυτό που ονομάζουμε δωρεάν παιδεία.

Η άρνηση λειτουργίας των μη κρατικών ιδρυμάτων σημαίνει άρνηση της δημιουργίας νέων δυνατοτήτων αξιοποίησης εναλλακτικής δυνατότητας πρόσβασης στο θεμελιώδες αγαθό της εκπαίδευσης και της δυνατότητας που έχει το κάθε Ελληνόπουλο να σπουδάσει στον τόπο του, αποφεύγοντας αυτό που λέμε φοιτητική μετανάστευση.

Έχουμε χρέος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προσφέρουμε στις επόμενες γενιές εκείνες τις γνώσεις που θα τις βοηθήσουν να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας, με όσο το δυνατόν καλύτερο τρόπο.

Και θα σταθώ επιγραμματικά στην ενίσχυση της ποιότητας της δημοκρατίας, στην άρση του ασυμβίβαστου. Τόσα προβλήματα δημιουργήθηκαν στους ελεύθερους επαγγελματίες, που με το ασυμβίβαστο έπρεπε να επιλέξουν και βρέθηκαν προ του διλήμματος ή να χρησιμοποιηθούν οι γνώσεις τους, η εμπειρία τους και οι δυνατότητες αυτές που εξασφάλισαν όλα τα χρόνια μέσα από το επάγγελμά τους και να μεταφέρουν όλα αυτά στο Κοινοβούλιο με τη νομοθετική εργασία ή να πρέπει να μειώνεται η δεξαμενή επιλογής Βουλευτών από τους μη ελεύθερους επαγγελματίες.

Επίσης, υπάρχει και το θέμα της βουλευτικής ασυλίας, όπου ενστερνίζομαι την άποψη του γενικού εισηγητού μας κ. Παναγιωτόπουλου. Γιατί η ασυλία πιστεύω κι εγώ ότι όντως θεωρείται προνόμιο του πολίτη, διότι ο Βουλευτής τον πολίτη εκπροσωπεί στα θέματα αυτά που αφορούν τους θεσμούς.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα Αναθεώρησης του Συντάγματος, ώστε να είναι συναφές με τις σύγχρονες συνθήκες και τις μεταρρυθμίσεις που επιτελούνται, δίνονται περισσότερες ευκαιρίες για καλύτερη ποιότητα ζωής στον πολίτη, αλλά και για τομές, τολμηρές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Είναι μια σημαντική ευκαιρία να αξιοποιήσουμε αυτή την κοινοβουλευτική διαδικασία. Ίσως να διορθωθούν και λάθη.

Και θα σταθώ σ' αυτό που είπε χθες ο Πρωθυπουργός, ότι όντως είναι ώρα ευθύνης. Και εμείς έχουμε υποχρέωση να ενισχύσουμε την εμπιστοσύνη του πολίτη, καθώς η Νέα Δημοκρατία ανταποκρίνεται σε δεσμεύσεις με ισχυρά θεσμικά πλαίσια, να προχωρήσουμε προς το μέλλον εκείνο που κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα δικαιούται για τις επόμενες γενιές, με ευθύνη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Κόρκα-Κώνστα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπεκίρης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Αναθεώρηση του Συντάγματος, η κορυφαία αυτή κοινοβουλευτική διαδικασία για να υλοποιηθεί, σύμφωνα με το ίδιο το Σύνταγμα, αλλά και τον Κανονισμό της Βουλής, προϋποθέτει αυξημένη Πλειοψηφία. Απαιτεί την ευρύτερη δυνατή συναίνεση, που θα επιτρέπει τροποποιήσεις στον καταστατικό χάρτη της χώρας, αναγκαίες και ικανές να επικαιροποιήσουν αρχές και αντιλήψεις

και να ανοίξουν νέους σύγχρονους δρόμους με διορατικότητα και σύνεση.

Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους η συζήτηση τόσο στην Προαναθεωρητική όσο και στην Αναθεωρητική Βουλή γίνεται με γνώμονα όχι νομικές, νομικίστικες ή δημοσιολογικού χαρακτήρα γνώσεις και αντιλήψεις, αλλά βαθύτατα πολιτικές σκέψεις, που μπορούν να στηρίξουν τις αλλαγές που προτείνει μέσω των αιρετών της αντιπροσώπων η ίδια η κοινωνία.

Κοινωνία και πολιτικοί μαζί, μέσα από έναν χρονοβόρο και επίπονο πολλές φορές διάλογο συνδιαμορφώνουν εκείνες τις προτάσεις που μέσω της Αναθεώρησης του Συντάγματος θα επιτρέψουν στον τόπο και στους πολίτες να δράσουν στο αύριο, έχοντας σύγχρονα εφόδια, σύγχρονες πολιτειακές λειτουργίες, διαχρονικές αξίες και αντιλήψεις, που περιγράφονται, υλοποιούνται και αξιοποιούνται όχι μέσα από έωλες θέσεις, αλλά από απτές, γραπτές, συνταγματικές αποδείξεις.

Η ίδια όμως η διαδικασία απέδειξε περίτρανα πως κάποιοι όχι απλώς αδιαφορούν, αλλά κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να δυναμτίσουν τις προϋποθέσεις αναθεώρησης που προβλέπει το Σύνταγμά μας.

Για να είμαι πιο σαφής και συγκεκριμένος αναφέρομαι στην καθαρά αρνητική στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που γύρισε με τον πλέον απαράδεκτο πολιτικό, αλλά και κοινωνικό τρόπο την πλάτη της στην κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, αποδεικνύοντας πως ακόμη στον τόπο μας υπάρχουν κόμματα και πολιτικοί που διακρίνονται για παλαιοκομματισμό, μικροκομματική νοοτροπία, αναζήτηση πρόσκαιρου κέρδους, αγνοώντας το μέλλον του τόπου των Ελληνίδων και των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσήλθαμε στη συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος τόσο στην προηγούμενη Βουλή όσο και στην παρούσα, έχοντας ως προμετωπίδα της πολιτικής μας στάσης και νοοτροπίας όχι δογματικές θέσεις και αντιλήψεις που δεν επιδέχονται αλλαγές και τροποποιήσεις, αλλά απόψεις που μπορούν μέσα από τη βάση του διαλόγου να γίνουν καλύτερες, αποτελεσματικότερες, μακροβιότερες.

Μέσα από τη διαδικασία επεξεργασίας των τελικών προτάσεων από την αρμόδια Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, της οποίας είχα την τιμή να είμαι μέλος, μπορεί εύκολα οποιοσδήποτε πολίτης να διαπιστώσει, ανατρέχοντας στα Πρακτικά των συζητήσεων, ότι οι έννοιες: «διάλογος, συνεννόηση και συναίνεση» δεν αποτέλεσαν για εμάς επικοινωνιακά πυροτεχνήματα, αλλά τη βάση της διαλεκτικής μας προσπάθειας για εξεύρεση αμοιβαίως αποδεκτών προτάσεων. Γιατί; Για τον απλούστατο λόγο ότι βαθύτατα πιστεύουμε πως τέτοιες διαδικασίες και συζητήσεις αξίζουν την επίδειξη πολιτικής και ιδεολογικής ωριμότητας όλων των παρατάξεων και όλων των αιρετών αντιπροσώπων του τόπου μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναμφισβήτητη η τελευταία Αναθεώρηση εισήγαγε ρυθμίσεις και διατάξεις που γρήγορα και στην πράξη αποδείχθηκαν αναποτελεσματικές, ατελέσφορες, μη συμβατές με την ίδια την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα. Αυτές ακριβώς τις διατάξεις ερχόμαστε να τροποποιήσουμε, αλλά και με την προσθήκη νέων, σύγχρονων και διεθνώς πετυχημένων και αποδεκτών θέσεων να εμπλουτίσουμε το Σύνταγμά μας και να το καταστήσουμε ως ένα από τα πλέον λειτουργικά και μοντέρνα Σύνταγματα τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αντί, όμως, να συναντήσουμε τουλάχιστον μέσα σε αυτήν την κορυφαία διαδικασία την Αξιωματική Αντιπολίτευση έτοιμη να διαλεχθεί, να αντιπροτείνει και μαζί με τα άλλα κόμματα να συνδιαμορφώσουμε τον καταστατικό χάρτη του αύριο, εκπληκτικοί αντιληφθήκαμε πως ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, παρασυρμένος από τα βαθύτατα διχαστικά εσωκομματικά του προβλήματα, παρέσυρε τους Βουλευτές του κόμματός του σ' ένα δρόμο χωρίς επιστροφή. Παρέσυρε την Κοινοβουλευτική του Ομάδα στην έξοδο από τη συζήτηση, αναζητώντας την πραγματική διέξοδο στην εσωκομματική του κρίση.

Αξίζει σε αυτό το σημείο να υπενθυμίσουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, κυρίως στον ελληνικό λαό, ότι το άλλοθι της προσπάθειας εξόδου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από την εσωτερική του κρίση το

βρήκε ο κ. Παπανδρέου στην ψηφοφορία για το άρθρο 24 στην επιτροπή. Μέχρι και για κοινοβουλευτική εκτροπή είχαν το θράσος να μιλήσουν κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προσβάλλοντας με άσχημες εκφράσεις μία ολόκληρη παράταξη. Βέβαια, το τι κάνει ο κ. Παπανδρέου στο εσωτερικό του κόμματός του είναι μία καθαρά δική του υπόθεση. Εκείνο, όμως, που σε καμμία περίπτωση δεν είναι δικό τους θέμα, είναι ότι δεν μπορούν να παίζουν και να διακωμωδούν με τις πράξεις και με τα λεγόμενά τους τους θεσμούς της χώρας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν εκφράζει με τη στάση της απλώς τη συντήρηση, εκφράζει και ενσαρκώνει την ίδια την οπισθοδρόμηση, προσκολλημένη σε ιδεοληψίες και ιδεολογήματα. Συντηρώντας τη πόλωση και την οξύτητα, προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα εσωτερικά της αδιέξοδα.

Η διαδικασία για τη Συνταγματική Αναθεώρηση ανέδειξε τις βαθιές διαχωριστικές γραμμές που υπάρχουν όχι ασφαλώς μέσα στην κοινωνία, αλλά μέσα στο ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δυστυχώς, η κατάσταση που επικρατεί μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τους οδηγεί σε πράξεις πολιτικού παραλογισμού και ανευθυνότητας πλήττει και την ίδια μας τη δημοκρατία, πλήττει την πορεία της χώρας μας. Και ποιο είναι το οξύμωρο; Ότι μιλούν για διάλογο αυτοί που συνεχώς αποχωρούν, ότι μιλούν για συναίνεση εκείνοι που συνεχώς μηδενίζουν και ισοπεδώνουν τα πάντα. Προσπαθούν να μιλήσουν για το αύριο αυτοί που ακόμη και σήμερα δεν έχουν ξεκαθαρίσει το δικό τους χθες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Συνταγματική Αναθεώρηση συνιστά κορυφαία θεσμική διαδικασία. Αφορά ώριμα αιτήματα της κοινωνίας, γίνεται με στόχους και προσανατολισμούς που έχουν ωριμάσει προ πολλού σε ολόκληρη την κοινωνία. Οφείλουμε να προχωρήσουμε στην Αναθεώρηση που απαγορεύεται από τη νέα εποχή των ραγδαίων μετασχηματισμών που συντελούνται στο διεθνές περιβάλλον και ειδικότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Συνταγματική Αναθεώρηση που προτείνουμε, αποτελεί μια ακόμα σημαντική πρωτοβουλία στο δρόμο του μέλλοντος.

Σημαντική πρωτοβουλία είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 για τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα πανεπιστήμια. Σημαντική, επίσης πρωτοβουλία είναι η αναθεώρηση του άρθρου 24 που αφορά τις δασικές εκτάσεις και σε καμμία περίπτωση δεν αγγίζει τα δάση, καθώς και η προσθήκη στους λόγους δημοσίου συμφέροντος χωροταξικών και πολεοδομικών αναγκών. Σημαντική πρωτοβουλία είναι η αναθεώρηση του άρθρου 57 για το ασυμβίβαστο των Βουλευτών.

Σημαντική πρωτοβουλία είναι η σύσταση Συνταγματικού Δικαστηρίου που θα έχει τον τελικό έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων, τον έλεγχο της διαφάνειας των οικονομικών των κομμάτων και των υποψηφίων, τον έλεγχο του «πόθεν έσχες» των Βουλευτών και την επιβολή σ' αυτούς αυστηρών κυρώσεων.

Αραγε, σε όλες αυτές τις σημαντικές προτάσεις για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας, την πρόοδο των πολιτών τι έχει να απαντήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Τι θα απαντήσει στις οικογένειες όλων αυτών των συμπολιτών μας που αιμορραγούν οικονομικά και αναγκάζονται να πουλήσουν ολόκληρες περιουσίες για να μορφώσουν τα παιδιά τους; Τι θα απαντήσει στους κατοίκους της ελληνικής υπαίθρου που χωρίς την αναθεώρηση του άρθρου 24 τους εγκλωβίζει τις περιουσίες τους και δεν τους επιτρέπει να τις αξιοποιήσουν;

Ελπίζω και εύχομαι, έστω και την ύστατη αυτή στιγμή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αρθεί στο ύψος της σοβαρότητας που επιτάσσει ο θεσμικός ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί απλά πρέπει να κατανοήσει ότι η στάση τους δεν βλάπτει τη Νέα Δημοκρατία, βλάπτει τους θεσμούς, βλάπτει την ίδια τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διεξάγεται και ολοκληρώνεται αυτές τις μέρες στην Ολομέλεια η διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος, της τρίτης Ανα-

θεώρησης του Συντάγματος του 1975.

Η πρωτοβουλία αυτή συνιστά κορυφαία πολιτική διαδικασία. Είναι το σοβαρότερο, μετά το συντακτικό, πολιτικό έργο στη δημοκρατία. Αποτελεί ύψιστη κοινοβουλευτική διαδικασία. Ενσωματώνει συλλογικές επιδιώξεις, κοινωνικά οράματα, εθνικούς στόχους. Απαιτεί διάλογο, συναίνεση, συνεννόηση, σύνθεση. Αποτελεί πρόκληση και ευκαιρία. Πρόκληση που αφορά όλες τις πολιτικές δυνάμεις, πρόκληση στην οποία δεν συμμετέχει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δυστυχώς, η αποχώρηση, η άτακτη φυγή θα έλεγα από τη διαδικασία, αποτελεί μη υπεύθυνη στάση που τραυματίζει την αναθεωρητική διαδικασία. Η απουσία από τη διαδικασία αποτελεί στάση αμηχανίας, κίνηση αδυναμίας και σύγχυσης. Το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επιβεβαιώνει και σ' αυτήν την περίπτωση την κρίση ταυτότητας και στρατηγικής που διέπεται.

Η αλληλουχία των γεγονότων και η μετατόπιση από την αρχική δημιουργική συμμετοχή στη στείρα άρνηση, δεν αφήνουν περιθώρια άλλων ερμηνειών. Η ανάπτυξη μεθοδεύσεων που υπονομεύουν την αναθεωρητική διαδικασία, η κατασκευή προσηχημάτων που υπαγορεύονται από μικροκομματικές σκοπιμότητες και αδυναμίες και η διατύπωση διακηρύξεων που εκφράζουν αντιδραστικές αντιλήψεις, συνιστούν έκφραση ανευθυνότητας, αποτελούν δείγμα αναχρονισμού και πολιτικής υποκρισίας.

Η σημερινή όμως Βουλή είναι αναθεωρητική. Υποχρεούται να ολοκληρώσει τη διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Σε αντιδιαστολή με το περιβάλλον που επιθυμεί να διαμορφώσει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις προσέρχονται στη συζήτηση με τη σοβαρότητα που επιβάλλει ο σεβασμός στους θεσμούς και τους πολίτες. Αυτή είναι η συνταγματική τάξη, αυτή είναι η απόφαση των πολιτών, αυτή είναι η υποχρέωση όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα είναι ο θεμελιώδης νομικός κανόνας της πολιτείας, κανόνας ο οποίος καθορίζει τη μορφή του πολιτεύματος. Θέτει τις αρχές λειτουργίας των σημαντικότερων οργάνων της πολιτείας. Οριοθετεί τις σχέσεις της πολιτειακής εξουσίας προς τους πολίτες.

Το Σύνταγμα του 1975 εξασφάλισε στη χώρα μας την πολιτική ομαλότητα και την αδιάλειπτη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών. Με το Σύνταγμα αυτό ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πέτυχε την πολιτική ανασυγκρότηση της χώρας και την επανένταξή της στη χορεία των σύγχρονων ευρωπαϊκών δημοκρατιών.

Μέσα από τα άρθρα του διατυπώνεται η μεταπολεμική ευρωπαϊκή αντίληψη για τη δημοκρατία, το κράτος, τις ατομικές ελευθερίες, τα κοινωνικά δικαιώματα. Οι δύο αναθεωρήσεις του Συντάγματος που ακολούθησαν, χωρίς να μεταβάλουν τον πυρήνα του, πρόσθεσαν σημαντικά στοιχεία, διαμόρφωσαν τον ισχύοντα Συνταγματικό Χάρτη της χώρας. Όλοι, ωστόσο, συμφωνούμε ότι αφενός δεν προχώρησαν ορισμένες θεσμικά και λειτουργικά απαραίτητες αλλαγές και αφετέρου δεν ανταποκρίθηκαν στο σκοπό τους κάποιες απ' αυτές που προωθήθηκαν.

Οι όποιες, συνεπώς, δυσλειτουργίες έχουν παρατηρηθεί από την εφαρμογή του υπάρχοντος Συντάγματος, οι εξελίξεις στο ευρωπαϊκό και παγκόσμιο περιβάλλον, η ανάγκη αναβάθμισης των σχέσεων κράτους, κοινωνίας πολιτών και προώθησης των δομικών αλλαγών και των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων υπαγορεύουν την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Σύμφωνα μάλιστα και με το άρθρο 28 της Γαλλικής Διακήρυξης Δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη ένας λαός έχει πάντοτε το δικαίωμα να αναθεωρεί, να μεταρρυθμίζει και να αλλάζει το Σύνταγμα του. Μια γενιά δεν μπορεί να υποτάσσει στους νόμους της τις μέλλουσες γενιές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Κώστας Καραμανλής εκφράζοντας τη βούληση της Κυβέρνησης για τον εκσυγχρονισμό του καταστατικού χάρτη, οριοθέτησε πριν δύο περίπου χρόνια το εύρος και το βάθος της αναθεωρητικής παρέμβασης και δρομολόγησε τις απαραίτητες κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Η συγκεκριμένη αναθεωρητική

πρωτοβουλία της Κυβέρνησης αναδεικνύει ώριμα και καθολικά αιτήματα της κοινωνίας, ανταποκρίνεται σε βασικές ανάγκες της νέας εποχής, υποδεικνύει συγκεκριμένους άξονες δράσης.

Βασικοί στόχοι των προτεινόμενων θεσμικών μεταρρυθμίσεων σε συνταγματικό επίπεδο, που με τόλμη, αποφασιστικότητα και συνέπεια –και όχι χαλαρά, όπως είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού– επιδιώκουμε και υποστηρίζουμε, είναι. Πρώτον, η ανασυγκρότηση της εκπαίδευσης με την παροχή δυνατότητας ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων κάτω από τον άμεσο και αυστηρό έλεγχο του κράτους και η ιδιωτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης σ' όλες τις βαθμίδες της. Δεύτερον, η διασφάλιση και εμπέδωση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Τρίτον, η προστασία και αναβάθμιση του περιβάλλοντος, η διασφάλιση των όρων και των προϋποθέσεων αιφόρου ανάπτυξης. Τέταρτον, η δημιουργία ενός αποτελεσματικού, σύγχρονου και δίκαιου κράτους στην υπηρεσία όλων των πολιτών. Πέμπτον, η ενδυνάμωση των θεσμών που αφορούν στην εμπέδωση της διαφάνειας τόσο στο δημόσιο βίο όσο και στο δημόσιο τομέα. Έκτον, η ενίσχυση της ανεξαρτησίας των κομμάτων απέναντι σε κάθε λογής οικονομικά συμφέροντα. Έβδομον, ο επανακαθορισμός ζητημάτων που αφορούν στη Βουλή και γενικότερα στους Βουλευτές με την κατοχύρωση μεταξύ άλλων του δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της επαγγελματικής δραστηριότητας του Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προτεινόμενη αναθεώρηση του Καταστατικού Χάρτη της χώρας αντιμετωπίζει τις βασικές ανάγκες της νέας εποχής. Τώρα είναι η ώρα να ανταποκριθούμε με επάρκεια στα καθολικά αιτήματα και στις διεκδικήσεις της σύγχρονης κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Το λόγο έχει ο κ. Λεβέντης με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνεται και η συζήτηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία. Το Σύνταγμα του 1975 ήταν ένα προωθημένο για την εποχή του δημοκρατικό Σύνταγμα, λειτούργησε όλα αυτά τα χρόνια και εξέφραζε τότε όταν θεοπίστηκε, μια εποχή ανόδου της χώρας μετά τη λαίλαπα της χούντας. Ήταν και το διεθνές κλίμα, βέβαια, ευνοϊκό. Το κράτος πρόνοιας και οι δημοκρατικές διαδικασίες βρίσκονταν σε άνοδο στην Ευρώπη και το διεθνές κλίμα ήταν συνολικά καλό. Έκτοτε, όμως, άλλαξαν πολλά. Κατέρρευσε ο υπαρκτός σοσιαλισμός. Έχουμε κυριαρχία σχεδόν απόλυτη τα τελευταία χρόνια της οικονομίας της αγοράς και θεοποίηση του κέρδους που οδηγεί εκτός των άλλων και στη ραγδαία καταστροφή του περιβάλλοντος, που όχι μόνο θέτει σε κίνδυνο την ανθρωπότητα, αλλά κυριολεκτικά οδηγεί στον όλεθρο τον πλανήτη. Δεν είναι βέβαια του παρόντος να το αναλύσουμε.

Ασφαλώς, λοιπόν, υπάρχει ανάγκη για Αναθεώρηση του Συντάγματος και προσαρμογή στις σημερινές ανάγκες, αλλά προς ποια κατεύθυνση; Εμείς πιστεύουμε ότι πρώτα και κύρια πρέπει να δοθούν περισσότερα δικαιώματα στο λαό και αυτό να εκφράζεται εκτός των άλλων και με τη συμμετοχή του, όπως είναι τα λαϊκά δημοψηφίσματα που προτείνει ο Συνασπισμός.

Επίσης να υπάρξει αναβάθμιση της εκπροσώπησης του λαού στο Κοινοβούλιο. Να υπάρξει αναβάθμιση του ρόλου του Κοινοβουλίου, κάτι που δυστυχώς δεν το βλέπουμε.

Και εδώ υπάρχει περιορισμός των αρμοδιοτήτων, έχουμε υπερεξουσίες του Πρωθυπουργού. Ο Πρωθυπουργός της χώρας μας έχει συγκεντρώσει στα χέρια του υπερεξουσίες που ελάχιστοι μονάρχες έχουν στον κόσμο, εξουσίες που κανονικά θα έπρεπε να τις έχει το Κοινοβούλιο. Και είναι γνωστό ότι μπορεί να έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να προκηρύσσει όποτε θέλει, όποτε κρίνει όταν τον εξυπηρετεί πολιτικά τις βουλευτικές εκλογές επικαλούμενος, συνήθως, κάποιο εθνικό λόγο και τόσα άλλα που επίσης είναι πασίγνωστα.

Θα πρέπει επίσης να υπάρξει διαχωρισμός Κράτους και

Εκκλησίας όσον αφορά τους διακριτούς τους ρόλους, οι οποίοι, ενώ είναι γνωστοί, συνταγματικά δεν έχουν θεσμοθετηθεί.

Θα πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα όλοι οι Έλληνες πολίτες. Αυτό το λέμε ότι όντως έχουν ίσα δικαιώματα, το γράφει το Σύνταγμα. Τι συμβαίνει όμως στην πράξη; Μετράει όλων η ψήφος το ίδιο; Το ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν μετράει, γιατί υπάρχουν τα καλπονοθευτικά εκλογικά συστήματα και μάλιστα με σαράντα έδρες πριμοδοτούσε το προηγούμενο εκλογικό σύστημα το πρώτο κόμμα και τώρα πάμε στις πενήντα έδρες. Έχουν όλοι τις ίδιες δυνατότητες εκλογής; Πάρτε παράδειγμα πόσο το πολιτικό μας σύστημα επιτρέπει στις γυναίκες να αναδειχθούν στα ύπατα αξιώματα, ακόμα και πόσες γυναίκες είναι στο Κοινοβούλιο. Πρόκειται για ένα πολύ μικρό ποσοστό, ενώ έχουν την πλειονότητα στον πληθυσμό.

Οι εκπρόσωποι του λαού στο Κοινοβούλιο περιορίζονται σε συντριπτικό ποσοστό σε μερικά επαγγέλματα και δυσανάλογα εκπροσωπούνται μερικές οικογένειες επί γενεές γενεών. Το εκλογικό μας σύστημα, αντί να είναι πάγια το μόνο δημοκρατικό και δίκαιο που είναι η απλή αναλογική, όπως είπα πριμοδοτεί το πρώτο κόμμα. Ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού, που ξεπερνά το 10% των ψηφοφόρων, δεν έχει πλήρη πολιτικά δικαιώματα. Δεν έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι, παρά μόνο αν παραιτηθούν από τη δουλειά τους, όπως είναι οι δημόσιοι και δημοτικοί υπάλληλοι, κάτι που δεν συμβαίνει σε καμιά χώρα της Ευρώπης. Μια καθαρίστρια του «Ευαγγελισμού» ή μια νηπιαγωγός, παραδείγματος χάριν, του Περιστερίου πρέπει να παραιτηθούν από την εργασία τους -με ό,τι αυτό συνεπάγεται- για να βάλουν υποψηφιότητα.

Επιώθηκαν πάρα πολλά αυτές τις δύο ημέρες. Ειδικότερα για τα δύο βασικά άρθρα που αφορούν αυτήν την Αναθεώρηση, το άρθρο 16 και το άρθρο 24, ο Πρόεδρος του Συνασπισμού και ο εισηγητής του κόμματός μας, ο κ. Κουβέλης, αναφέρθηκαν αναλυτικά και δεν θέλω να επεκταθώ. Επειδή όμως εδώ ειπώθηκε ιδιαίτερα από το ΛΑ.Ο.Σ. -και μάλιστα εγκυκαλείται και ο Συνασπισμός γιατί δεν καταλαβαίνει που πάνε τα πράγματα- «Τι θα βλάψει αν έχουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια;», να σας πω τι βλάπτει όταν έχουμε ιδιωτική υγεία, κύριοι συνάδελφοι του ΛΑ.Ο.Σ.. Αυτήν τη στιγμή το 57% των δαπανών για την υγεία περνάνε στον ιδιωτικό τομέα και έχουν θησαυρίσει και έχουν μεγεθυνθεί υπέρογκα τα μονοπώλια που λυμαίνονται το χώρο της υγείας. Κάτι αντίστοιχο θα γίνει και στο χώρο της ανώτατης παιδείας. Ήδη στη μέση παιδεία υπάρχει ιδιωτική πρωτοβουλία και δρα -τα φροντιστήρια- βλέπουμε ποια είναι τα αποτελέσματα. Και επειδή αυτά μπορεί να θεωρηθούν ότι τα λέει ο Συνασπισμός και δεν έχουν βάση, εγώ θα σας διαβάσω ένα μήνυμα που έστειλαν οι πανεπιστημιακοί της Αγγλίας. Εκατόν είκοσι χιλιάδες πανεπιστημιακοί που εκπροσωπούνται σ' αυτήν τη συνομοσπονδία και γράφει το μήνυμά τους: «Η εμπειρία από τις χώρες που γέυτηκαν την ιδιωτικοποίηση και μιλάμε για τη Βρετανία δείχνει ότι η πραγματικότητα διαφέρει από τη ρητορεία. Στην πραγματικότητα υποβαθμίζει το επίπεδο, την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα και βάζει σε κίνδυνο την ακαδημαϊκή ελευθερία και την αντικειμενική έρευνα». Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσετε. Εκτός όλων των άλλων, σας το λένε άνθρωποι που τα ξέρουν, που τα ζουν και που δεν μπορεί να τους κατηγορήσει κανένας ότι δεν ξέρουν τι τους γίνεται.

Υπάρχει βέβαια και μια σειρά άλλα που θα μπορούσαν να βελτιωθούν και εδώ δεν βελτιώνονται, αλλά και άλλα που επίσης επιδιώκεται να μεταβληθούν. Δεν θα αναφερθώ περισσότερο, παρά θα μείνω στο άρθρο 24. Στο άρθρο 24, αυτήν τη στιγμή τι ισχύει; Γράφει ανάμεσα στα άλλα ότι δάση και δασικές εκτάσεις είναι δυνατόν να αλλάξουν προορισμό εφ' όσον προέχει για λόγους εθνικής οικονομίας η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση την οποία επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον.

Και τι ζητάμε με την Αναθεώρηση; Προτείνεται, λοιπόν, από τη Νέα Δημοκρατία η υπαγωγή στην ίδια ρύθμιση και των περιπτώσεων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού της χώρας. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Όλη η χώρα να πολεοδομηθεί. Αυτή τη στιγμή μάλιστα μερικοί δήμοι, για να αποφύγουν τις πιέσεις, ζητάνε να επεκταθούν τα σχέδια -κι αυτό το βλέπουμε πώς εξελίσσεται στην Αττική- κι έχουμε τεράστιες

μεγαλουπόλεις αυτή τη στιγμή, μεγαλουπόλεις οι οποίες δεν έχουν καμμία υποδομή. Χιλιάδες στρέμματα είναι στο σχέδιο κι άλλα ζητούν να μπουν στο σχέδιο γιατί έχουν κτιστεί αυθαίρετα. Και μια κι έχουν κτιστεί αυθαίρετα σου λέει να τα νομιμοποιήσουμε αυτά, να μπορούν να γίνουν πολυκατοικίες, ουρανοξύστες και να κτιστεί κι ό,τι έχει απομείνει ενδιάμεσα. Πού θα πάμε όμως; Ποιες υποδομές έχουμε; Το σκεφθήκατε; Τι θα γίνουν τα σκουπίδια, κύριοι Υπουργοί, εδώ πέρα; Τι θα γίνουν, αν θέλετε, οι αποχετεύσεις και οι βιολογικοί καθαρισμοί, που όλη η Αττική, ανατολική και δυτική, δεν έχει ένα μέτρο αποχέτευσης; Μπορούμε να λειτουργήσουμε έτσι; Πώς πάμε να πολεοδομήσουμε κι άλλο;

Θα μου πείτε τώρα. Να μην υπάρχει ο χωροταξικός σχεδιασμός; Ασφαλώς. Κι εμείς το φωνάζουμε από πάντα. Έπρεπε να υπάρχει και προσδιορισμός χρήσεων γης και χωροταξικός σχεδιασμός, όχι όμως στην κατεύθυνση που τώρα, μια και το άρθρο 24 δεν φαίνεται να περπατάει, να αναθεωρείται, πάει να πλαгиοκοπηθεί από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., αυτό το Υπουργείο το οποίο χαρακτηρίζεται και ως Περιβάλλοντος και μόνο ως Περιβάλλοντος δεν μπορεί να χαρακτηριστεί. Δεν έχει παρά να ρωτήσει κάποιος την άποψη που έχει ο αρμόδιος Κοινοτικός Επίτροπος που είναι και Έλληνας και προέρχεται κι από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σταύρος Δήμας. Βλέπουμε, λοιπόν ότι απ' αυτήν την άποψη εδώ έχουμε μια προσπάθεια φалκίδευσης του Συντάγματος και εσείς πολεοδόμησες.

Μέχρι τώρα τι έχει κάνει το ελληνικό κράτος για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που ορίζει το Σύνταγμα, που λέει για σύνταξη Δασολογίου και υποχρέωση προστασίας του περιβάλλοντος; Έχει υποχρεώσει την καταστροφή του περιβάλλοντος με την ολιγωρία του ή συχνά και με την παρότρυνσή του και με το δαιδαλώδες νομοθετικό πλαίσιο το οποίο υπάρχει. Στάθηκε ανέκδοτο να προστατεύσει το πολιτιστικό περιβάλλον, τα πολιτιστικά αγαθά και μνημεία και να πατάξει την αυθαιρεσία. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο. Είναι εσκεμμένο, μεθοδευμένο. Γιατί; Γιατί υπάρχει πολιτικό κόστος από τη μια και πολιτικό όφελος. Κι εδώ έχουν οικοδομήσει και τα δύο κόμματα του δικομματισμού, σ' αυτήν την εκμετάλλευση του πολιτικού οφέλους πάνω σ' αυτή την ανεξέλεγκτη καταστροφή του περιβάλλοντος. Θα αναφερθούμε βέβαια και στη συζήτηση επί των άρθρων.

Εμείς, λοιπόν, βλέπουμε ότι οι προτάσεις της Κυβέρνησης για αναθεώρηση δεν προχωρούν. Και με μεγάλη μας χαρά βλέπουμε ότι δεν προχωρούν γιατί πιστεύουμε ότι θα είναι εις βάρος του τόπου, του ελληνικού λαού και του περιβάλλοντος.

Το άρθρο 16, για παράδειγμα, δεν πρόκειται να αναθεωρηθεί κι η συμβολή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς σ' αυτό ήταν καθοριστική, όπως και για το άρθρο 24.

Η απόπειρα, λοιπόν, για θέσπιση, εκτός των άλλων, Συνταγματικού Δικαστηρίου είναι, όπως όλοι καταλαβαίνουν, ένας επιπλέον τρόπος παράκαμψης του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και το Συμβούλιο της Επικρατείας αποτελεί ένα βασικό μηχανισμό προστασίας του περιβάλλοντος στη χώρα μας και κάθε απόπειρα «ξεδοντιάσματος» του, όπως λέει ο λαός, μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους, όπως και τη μεγάλη πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με μια φράση, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Εμείς, λοιπόν, ελέγχθη ότι θα ψηφίσουμε μερικά από τα άρθρα, αλλά αυτά τα βασικά άρθρα τα καταψηφίζουμε και χαιρόμαστε γιατί δεν μπορούν αυτά να περάσουν. Γιατί αυτό θα το μνημονεύουμε και στο μέλλον και θα το ξέρουν όλοι ότι ήταν μια στιγμή αντίστασης, στην οποία ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς είχε καθοριστικό ρόλο και γι' αυτό θα είμαστε περήφανοι. Γιατί θα είναι προς όφελος του τόπου και του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προη-

γούμενως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το 13ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων και δεκαπέντε μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Αγναντερού Καρδίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής επί των αναθεωρητέων διατάξεων του Συντάγματος, σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη

συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.00' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 7 Μαΐου 2008 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Μέτρα για τη μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης των κτιρίων και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί και β) συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τα άρθρα 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής για τις αιτήσεις άρσης της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Ιωάννη Αμοιρίδη και Ιωάννη Ραγκούση, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

